

கல்கி

KALKI

27-4-1958

30

ர.யா.
கல்கி

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

அரசியல்

ஜெயப்பிரகாஷும் காங்கிரஸும்
அவர் சமாதானம்! (கார்ட்டூன்)
அமெரிக்காவில் அணுகுண்டும்
வேண்டாம் இந்த மகாதாடு!

(தமிழாக்கம்)

விஜி

...

...

3

4

5

8

கதைகள்

தாகம் தீர்த்தது
பாவை மிளக்கு
பொன்னி எங்கே?
பொங்கிலெரும் பெருநிலை
காதலியாகக் கதை!
பச்சைக் கோடி
ஈரவ மிதவத

தலைவன்

அவன்

பவிரதன்

கி. ராஜேந்திரன்

குக்மினி பார்த்தசாரதி

ஸ்ரீமதி டி. எஸ். கோதண்டராமன்

பி. பி. கப்பிரமணியம்

20

27

47

58

75

82

83

கட்டுரைகள்

வள்ளுவர் வாசகம்
ஸ்ரீராம நவமிப் பொங்கிநா
செய்வதும் கதத்திரமும்
தமிழ் கூறும் நல்லாசகம்
தாட்டு வைத்தியம்

ராஜாஜி

அருந்தனா

க. சத்தானம்

...

ஸ்ரீமதி

10

17

53

81

88

பாலர் மலர்

குமரி முதது

சென்னுர் சுத்தன்

70

"கஸ்கி" யில் வெளிவராத கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
சுப்பிரீம் பெயர்கள்; சம்பளங்களும் சுப்பிரீம்.

ASPH-4

...மானேர்ஸ்

கிரைப் மிக்சரை கொடுங்கள்

யாதெனரு

முயற்சியும்

பலனளிக்காவிடில்...

உள்ளதாத்தின் இந்த
செய்ததை

உவனியுங்கள்.

இது ஒரு மானேர்ஸ் தயாரிப்பு

மீண்டும்

குழந்தையின்

புன்முறுவலை

கவனியுங்கள்

சந்திரலேகாவைக் காட்டிலும் பெரிதெனப் புகழ்கின்றனர்

சூரிய இந்திய நடனமணிகள்
வைபவத்திமாலா புகழினி
இருவரும் சேர்ந்து நடித்தது
மும்மும்
வெயிலி கவிதைகள் - உ. பி. க. வன்முறை
கன்னடம் - வீரப்பா
பி. பி. க. ராமச்சந்திரன்
சுப்பியா - சந்திரபாய்
தங்கவேலு - முத்துலட்சுமி
மாஸ்டர் முரளி
விஷயதாமரி

வஞ்சிக்கோட்டை

வாலிபன்
வெயிலியின் மகத்தான படம்
இப்பொழுது
நாவுந்தும் நடைபெறுகிறது

சென்னையில் வெலிங்டன், பிரபாத், சாஸ்வதி

மார்ச் 17
இதழ் 39

தமிழ்த் திரு நாடு தன்மைப் - பேத்த
தாயென்ற மூம்பிடப் பாய்பா - பாந்தியார்

வினாப்பேர்ப்பு
செப்டம்பர் 14.

ஜெயப்பிரகாஷும் காங்கிரஸும்

மேலேயின் மேல் கோபம் கொண்டு எல்லாவற்றையும் துறந்து சத்தியாக்ஷம் வாங்கிக் கொள்ளப் போவதாகக் கோபத்துடன் ஒருவன் வெளியேறினாராம். அப்படி வெளியேறும்போது, "வாசலில் சொம்பு கிடக்கிறது. உள்பே எடுத்து வைய!" என்று மனோலிமிடம் சொல்லிக்கொண்டே போனாராம்! மூற்றும் துறந்து விட்டவனுக்கு இந்தப் பாசம் ஏன் வேண்டிக் கிடக்கிறதோ என்பது கதையின் ரகசம்.

மேற்கண்ட சத்தியாக்ஷம் போல், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் தாம் அரசியலை விட்டே விவகரிக்கிறார். பல்முறை சொல்லிவிட்டு அங்குப்போது அரசியல் யோசனைகளையும் சொல்லி வருகிறார்.

ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அரசியல் விவகாரத்தில் தூர இருந்து யோசனை சொல்வதை விட்டு, அரசியலில் இருக்கிற தேசத்துக்கு வழிகாட்டினால் நன்றாக இருக்கும். பாரத மக்கள் அதை உற்சாகமாக வரவேற்பார்கள்.

சமீபத்தில் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் காங்கிரஸில் பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி இணைத்துவிட வேண்டும் என்று யோசனை கூறியிருக்கிறார். பி. சோ. காங்கிரஸ் இணைப்பினால் ஆட்சிக்கூட்டத்துக்கு வோட்டு அதிகமாகுமே தவிர வேறு ஒரு பயனும் ஏற்படாது.

பி. சோ. கட்சியில் இருப்பவர்கள் எல்லாம், 'காங்கிரஸின் நிர்வாக இயந்திரம் தன்னுடைய இயல்பு; ஒழுக்காக வேலை செய்வதில்லை' என்று வெளியேறினார்கள். அவர்கள் வெளியேறிய பிறகு காங்கிரஸ் நிர்வாக இயந்திரம் எவ்விதத்திலும் சீர்ப்பட்டு உயர்ந்து விடவில்லை. பழையபடியேதான் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் இவர்கள் காங்கிரஸில் இருவானேன்?

காங்கிரஸ் நிர்வாக இயந்திரம் எவ்வளவு ஊழல் மலித்ததாக இருந்தாலும் பொதுமக்களுக்கு ஹற்குக் கட்சிகள் ஏதும் பிடிக்கவில்லை. பாரத நாட்டில் சத்திரத்தாக்காகப் போராடி, சத்திரத்தாத வாங்கித் தந்த கட்சி காங்கிரஸ் என்றுதான் பொதுமக்களுக்கு அதன்விதத்தில் அபிமானம். இந்தக் காரணத்தினால்தான் வேறு எந்தக் கட்சியும் பலம் பெறவில்லை.

ஜனநாயகமோ இரண்டு கட்சிகளின் போட்டியின்மேல் இயங்க வேண்டும். கூட போட்டிக்கு இடமில்லாமல் ஜனநாயகம் ஒரு கட்சியின் ஏகபோக ஆட்சியாகிவிடுகிறது. ஆகவே, காங்கிரசுக்கு நல்ல எதிர்க்கட்சி தேவை. காங்கிரசுக்கு நல்ல எதிர்க்கட்சி இல்லாததே இந்திய ஜனநாயகத்தின் பலவீனம். பலமான எதிர்க்கட்சி இல்லாததால்தான், பஞ்சாப், குஜராத், மைசூர் முதலிய ராஜ்யங்களில் கோஷ்டியப் பூசங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன!

ஆகவே, இன்று நாடு இருக்கிற நிலைமையில் காங்கிரசுக்குப் பலத்த எதிர்க்கட்சியை உண்டாக்கித்தான் மூலியவசூதான் நாட்டுக்குச் செய்யும் பெரும் சேவைவாகும்.

எதிர்க்கட்சி என்று பெயரளவுக்கு இருக்கிற பி. சோ. கட்சியையும் காங்கிரஸில் இணைத்து விட்டால், ஆட்சியைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு ஆளே இல்லாமல் போய்விடும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யும் காரியங்கள் விமரிசனம் செய்வதற்கும், நாட்டு நலனில் அக்கறை கொண்டு குற்றம் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் பி. சோ. கட்சியின்

சோஷலிஸ்தவ சூட்டிக் கொக்காத ழுத்தம் புதிதோர் கட்டி உருவாக வேண்டும். மக்களின் நன்மைக்கு சோஷலிஸம் சூக்ரே வழிகடல். பாருவடய சோதனையும் தீவத் தையும் பதிகாபல் ழுத்தானுக்கு நன்மை

செய்யும் வழியை காத்திதி காட்டியிருக்கிறார். துணக்கனடய பணப்பாக்கமை மாநகேண்டும். அய்கவைய. பணப்பாக்கமை மாருதியுப் பில் சோஷலிஸமும் உகலிக்க. திருட்டும், தீர்வாக ழுத்தும்தான் பரவும்.

அமெரிக்காவும் அணுகுண்டும்

ரூஷ்யா அணுகுண்டு விஷயத்தில் துணித்து காத்திய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதி விருத்து. அமெரிக்கா காத்திய வழியில் ஒரு அடிக்கட எடுத்து வைக்காதது மிகவும் பரிதாபம்! அதுமட்டுமல்ல.

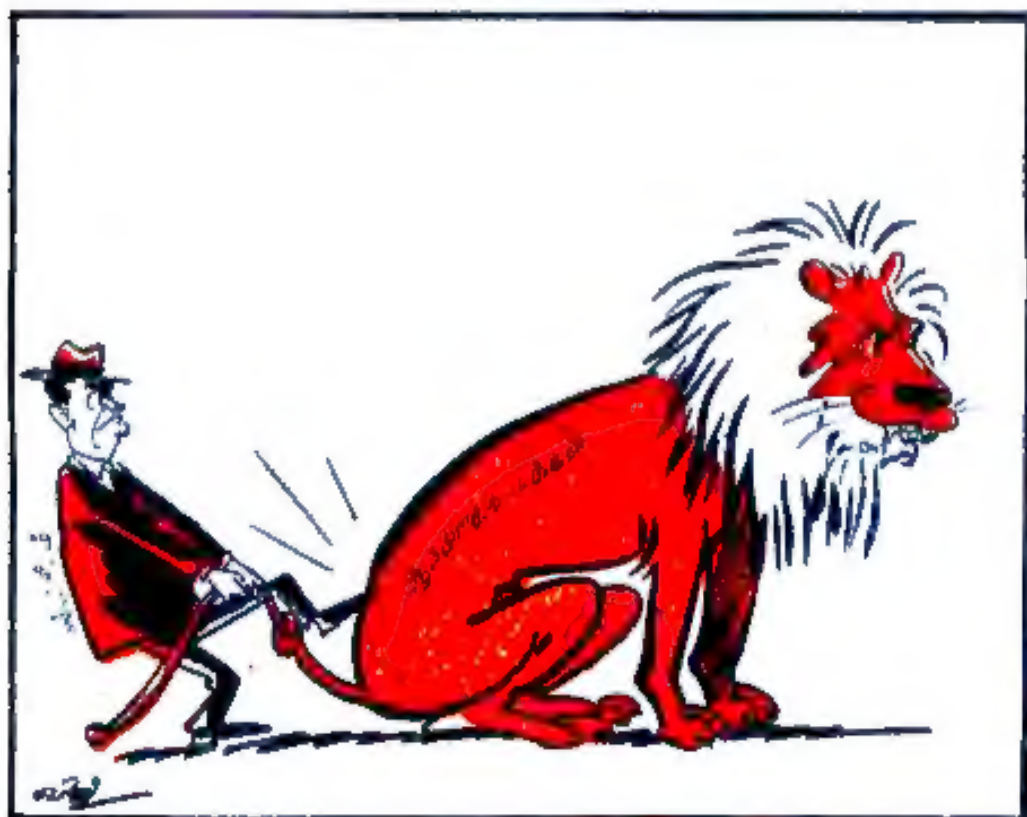
ரூஷ்யாவின் செய்கையைச் சந்தேகக் கண் கொண்டுதான் அமெரிக்கா பார்த்து வருகிறது. "பிரசார தந்திரம்" என்று ரூஷ்யாவின் செய்கையைக் கண்டித்து வருகிறது.

அமெரிக்கா சொல்வதுபோல் ரூஷ்யாவின் செய்கை வெறும் பிரசார தந்திரமாக இருப்பினும், அதற்கு ஈடு கொடுப்பது அதை அடைமியப் படுத்துவதல்ல. அதற்குமானாக ரூஷ்யா சென்ற வழியை இன்னும் சற்று அதிகமாகச் சென்று, 'இப்போது என்ன கொள்கிறோம்?' என்று ரூஷ்யாவைக் கேட்பது

தான் அறிவுடைமையும் ராஜதந்திரமாலும்! சோதனைகளை மட்டும் தான் நிறுத்தி விடும் பதாச ரூஷ்யா உகசத்துக்கு அறிவித் திருக்கிறது. தான் செய்துள்ள அணுகுண்டு துணு குண்டுகளை அப்படியே வைத்திருக்கிறது. அணுகுண்டு உற்பத்திச் சாலைகளையும் வைத்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. அமெரிக்கா, சோதனைகளை நிறுத்தாமல் நடத்தி வந்தால் 'தாக்கனும் மிளகும் தொடக்கி விடுவோம்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறது.

ஆக, அணுகுண்டு துணு குண்டு பவிக்காரம் என்னும் காத்தியப் பாதையில் கொஞ்ச தாரமே ரூஷ்யா முன்னேறி விருக்கிறது. ஆயினும் மற்றவர்களின் எதிர்பாராமல் ரூஷ்யா செய்திருப்பதால் உகை மக்கள் ரூஷ்யாவை மனத்துக்குள் வாழ்த்துகின்றனர்.

பயங்கர விளையாட்டு!

தீவிர இடமெதிர்பாண்டான தென்கூப்பிரிக்கம் பிரதம மந்திரி மீண்டும் வெள்ளையர்களைப் பதவிக்குத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் இதை துரிதமாகக் கொண்டுவரவத் தீவிரமாகக் கடைப்பிடிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

அந்நேரத்தில் முன்னேற அமெரிக்காவுக்கு தகவல் காட்டப்படுகிறது. அந்தப் பாதையில் அமெரிக்கா முன்னேற முடியும்! ஆனால் இன்னும் மனம் வரவில்லை.

“சோதனைகள் மட்டுமல்ல; புத்தம் புத்த டாபும் அணுதூண்டு ஐயுறு குண்டு உபயோகப்படுத்த மாட்டோம்” என்று சொல்ல வேண்டும். இப்படிச் சொன்னால் உலகம் அமெரிக்காவின் செயல்பாட்டு எவ்வளவு உயர்ந்து விடும். உலக நாடுகள் அனைத்தும் அமெரிக்காவின் பின்புலம், அதற்குப் பக்க பலமாக அல்லவோ இருக்கும். குடியாசின் தீரச் செய்கையை, பிரபார தந்திரம் என்றும் அதற்கு ஒரு கொடுக்க அமெரிக்கா மேற் கூறியவாறு செய்வதைத் தவிர சிறந்த ராஜ தந்திரம் வேறில்லை.

ஆனால் அமெரிக்கா தான் தீர்மானித்தபடி தனது சோதனைகளை நடத்துவதானதான் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அமெரிக்கா மற்றொரு விஷயத்தையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்!

அமெரிக்கா விடாமல் சோதனை நடத்தினால், தானும் மீண்டும் ஐயுறுதலுக்கு சோதனைத் தொடங்கி விடப் போவதாக குடியா கூறி விடுகிறது! ஒரு நாள், குடியா கூறினது போல், தனது சோதனைகளை மீண்டும் தொடங்காமல் போனால் எவ்வளவுதான் என்பதை அமெரிக்கா நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்!

குடியாசின் செயலாக்கு உலகம் இன்னும் அநிலமாக வளர்ந்துவிடும்.

அந்த சமயத்தில் அமெரிக்கா உலக மக்களின் பரிப்பிடுக்குத் தீரே போய்விடும்!

இதை அமெரிக்கத் தலைவர்கள் தீர ஆலோசிக்க வேண்டும்.

எவ்வாறுவிலும் குடியாசின் ஒருநாள் தீர்மானம், உலகம் புற்றும் போர்த்து போகக் கூடிய நிலையில் இங்கு என்று ஆறதம் அளிக்கிறது. இவ்வாறக் கிளகாதிட்டாலும், சமீபத்தில் ஒருநாள் போது மக்களின் விருப்பம் சிறந்தவரை வழிநிடுகிறது என்ற தம்பிக்கையும் உண்டாக்கிறது.

“பிரிட்டனின் ஐயுறு குண்டுக்கு எதிராகக் கிளக்கி நடத்து வருகிறது. எந்த அரசியல் கட்சியிலும் போர்த் பெட்ரான்ட் ரகசியம் போன்ற பெரியார்கள் போது மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுத் தொடங்கிய ஐயுறுதலுக்கு ஐயுறு குண்டு பிஷ்காரிப்பு இயக்கம் நாலுக்கு நான் பணம் பெற்று வருவதைப் பார்த்து, தொழிற்செய்தித் தலைவர்கள் மீண்டும் தமது கொள்கையை ஓரளவு மாற்றிக் கொண்டு விட்டனர்.

பிரிட்டிஷ் தொழிற்செய்தியின் முக்கிய தலைவரான பெயர், சிம் ஆண்டுக்கு முன் வரை ஐயுறு குண்டு விசாரணை இருந்து வந்தார். பிரிட்டன் ஐயுறு குண்டு உற்பத்தி செய்க்கூடாது என்று சொல்லி வந்தார். ஆனால் தேர்தல் காலம் தெருவி வர வர, பெயர், தமது கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டார். “ஐயுறு குண்டு இல்லாமல் எப்படி ஆட்சி நடத்துவது?” என்று சொல்லும்படித்தார். தொழிற்செய்தி ஐயுறு குண்டு

விஷயத்தில் கொள்கைத் தெளிவில்லாமையுடையதைப்பார்த்து, கட்சிப் பற்றற்ற பெட்ரான்டு ரகசியம் போன்ற விஞ்ஞானிகளும், அதிவானிகளும் ஐயுறு குண்டுடன் பிஷ்காரிப்பு இயக்கம் ஆரம்பித்தனர். இந்த இயக்கம் நாலுக்கு நான் பணம் பெற்று வருவதைப் பார்த்துத் தொழிற்செய்தித் தலைவர்கள் மீண்டும் தங்கள் கொள்கையை, பிரிட்டிஷ் போது மக்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்க ஓரளவு மாற்றிக்கொண்டு விட்டனர். இப்போது தொழிற் கட்சியினரும் பிரிட்டனின் ஐயுறு குண்டைப் பிஷ்காரிக்க இயக்கம் நடத்தி வருகிறார்கள். பிரிட்டிஷ் தொழிற்செய்தித் தலைவர், பெயர், அமெரிக்க வெளியியவர மத்திரி டக்ஸ்கைக் கடுமையாகத் தாக்கி வருகிறார்!

மேற்கு நெர்மனிவிலும் ஐயுறுதலுக்கு ஐயுறு குண்டுக்கு எதிராக, நெர்மன் விஞ்ஞானிகள் எவ்வாறும் போர்த் பிஷ்காரிப்பு இயக்கம் நடத்தி வருகிறார்கள்!

சுப்பானின் ஐயுறுதலுக்கு சோதனைக்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பிடுகிறது என்று சொல்ல வேண்டாம். ஐரோப்பாவிலும் பலநாடுகள் இந்த விஷயத்துக்கு எதிராக இருக்கின்றன. இப்படி உலக நாடுகள் எல்லாம், இந்த குண்டுக்களின் விஷத்திலிருந்து காப்பாற்றப் படுவியாமா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் குடியா, தனியே ஒரு காரியம் செய்தாக, அந்த அங்கிலித்து அதைவிட ஒருபடி மேலே சென்ற உலக சமா தானத்தை நினைத்துத் அமெரிக்கா முயல் திருக்கவேண்டும்.

அட்வான் ஸ்டம்ப்களும் ஐயுறுதலுடன் எதிர்ப்பு மறுபடியும் சாந்திதப்படுத்தி விடுகிறார்.

இந்த வேய்களும் வெளிக்காமல் அமெரிக்காக்களர் இன்னும் பரிதாபரமான நிலையை உண்டாக்கி வருகிறது.

அமெரிக்க விமானங்கள், ஐயுறுதலுக்கு ஐயுறுதலுடன் குடியா எவ்வளவுத் கற்றி வருகின்றனவோ, குடியா வெளிநாட்டு விவர மத்திரி விசாரணை, ஐ. நா. சபையில் அமெரிக்காவிலிருந்து புளார் செப்திருக்கிறார்.

அவர் தெனியாக ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். பல சம்பவங்கள் அமெரிக்க தள பதிகள் திண்க்கற்ற மாறுக நடத்திருக்கின்றன. அந்த போல், ஐயுறு குண்டு எதிரிச் செல்லும் விமானிகள் தவறு இழைத்து விட்டாலோ, விமானம் செட்டுச் சற்றுப் எதிர்பாராத சமயத்தில் ஐயுறு குண்டு வெடித்து விட்டாலோ உலகத்தின் அமைதி என்ன ஆகும்?

ஐ. நா. சபையில் இந்த விவரம் போய்க்குக் கிறது. இக்கும் பெருந்த பயன் கிளைந்து விடப் போவதில்லை. இருக்காது, அமெரிக்காவிற்கு ஐயுறுதலுடையதற்கு அவசரமாகத் தரும்.

1933ம் ஆண்டு ஐயுறு மாத்தத்தில் அமெரிக்கா ஐயுறு ஐயுறு குண்டு சோதனைகளை நிறுத்திவிடப் போவதாக ஒரு செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது. சோதனைகளெல்லாம் முடித்துத் தீர்த்தகி, சோதனைகளை நிறுத்தியவர்கள் என்று சொல்லாதக் கண்டு கிரிப்பதா அது வதா என்று தமக்குத் தெரியவில்லை.

அருள் வாக்கு

[இம் பாதம் 24ம் தேதி ஆதிசங்கரர் அயர்ந்த புனித நாம். நித் தானிக் தயிர்கூறும் தத்துவமென்காம் சங்கர ஜெயந்திசொன் டாருவாராகம். இப் புனித தானிக் ஆதி சங்கரரைப்பற்றி தமது கையொழு பீடாதிபதி ஆரவிய வங்காமிகம் சம்பந்திக் அருளிய ஒரு சே பொய்யோழிகள் தேயர்களுக்கு திணைக்குகிறோம்.]

கூட ம குரோதம் போக வேண்டுமென்றும், தம்மை விட்டு வேறான பொருள் இருக்கிறது என்று நினைப்பு போய், எல்லாம் பரமாத்ம சொரூபம் என்ற மெய் யுணர்வு ஏற்பட வேண்டும். உலகம் வெவ்வேறு வித மாகத் தோற்றமளித்தாலும், ஞானிக்கு எல்லாம் பரமாத்ம சொரூபமாகவே விளங்கும்.

“மரத்தைய மறைத்தது மரமத யானை
மரத்தில் மறைத்தது மரமத யானை
மரத்தைய மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
மரத்தில் மறைத்தது பார்முதல் பூதம்”

என்றார் திருமூலர்.

மரத்தில் ஒரு யானை செய்கிறான். அதை ஒரு குழத்தை பார்த்தால் யானை என நினைக்கிறது. அதைப்போல ஒரு தச்சன் பார்த்தால் யானை என்ற எண்ணம் தோன்றலாம். தச்சன் அது என்ன மரமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறான். தச்சனுக்கு யானை என்ற எண்ணம் ஏற்படுவதில்லை. அதேமாதிரி சாமானிய மனிதனுக்கு, பிரம்மத்தைப் பஞ்ச பூதங்கள் மறைத்து விடுகின்றன. ஞானியாக இருப்பவன் பஞ்சபூதங்களுக்கு அப்பால் பரப்பிரம்மத்தைப் பார்க்கிறான். ஆதிசங்கர ரும் இதே உதாரணத்தைத்தான் காட்டி யிருக்கிறார்.

பண்டுகூடிப் பொம்மைகளைப் பார்க்கும்பொழுது, அது காய்கறி, பழம், சிப்பாய் என்ற எண்ணம் குழத்தை களுக்கு ஏற்படுகிறது. அதைச் செய்தவனுக்கு அது மண் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது.

சர்க்கரையில் பல தின்பண்டங்கள் செய்தாலும் எல்லாம் சர்க்கரை என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. அதே போல் பிரபஞ்சத்தில் பல்வேறு விதமான தோற்றங்கள் இருப்பினும், எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி நிற்பது பரப் பிரம்மம்தான் என்பது ஆதிசங்கரரின் உபதேசம்.

இதை உறுதிப்படுத்தும் தோக்கத்துடன் காலி விகவநாதர் தான்கு தாய்களுடன் சண்டாளவேஷத்தில் ஆதிசங்கரர் மூன் தோன்றினார். வழியை விட்டு ஒதுங்கு மாறு சண்டாளனைப் பார்த்து ஆதிசங்கரர் கூறினார்.

“யார் ஒதுங்குவது? உடனா? ஆத்மாவா?” என்று கேட்டான் சண்டாளன்.

அச் சண்டாளன் பெரிய தத்துவ ஞானி என்பதை ஆதிசங்கரர் உணர்ந்தார். உடனே அவனைக் கொன் டாடி மனிஷா பஞ்சகம் என்ற மந்தோத்திரம் செய்தார். அதன் கடைசி கவியாகத்தின் பொருள் வருமாறு :—

இத்திரன் முதலானோர் அனுபவிக்கும் கைம் பரப் பிரம்மத்தில் ஒரு நிவலை. தத்துவ ஞானியோ அப்பரமா னத்தத்தில் ழுழிவிருக்கிறார். தான் என்று அகல் காரம் போய் விடுகிறது. அப்பொழுது இந்த ஞானி வெறும் பிரம்மமாகவே ஆகின்றான்.

வேண்டாம் இந்த மகாநாடு!

இந்நிதிப் பிரசாரவேலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள், ஆட்சி மொழி எய்தந்தமரக ஒரு மகாநாடு கூட்டுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து நாம் வருத்தமடைகிறோம்.

ஆட்சி மொழி விஷயம் வேறு. நிதிநிதிப் பிரசார விஷயம் வேறு.

ஆட்சி மொழி ஆங்கிலமாகவே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள், நிதிநிதியை எவ்வாறும் படிக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லி வருகிறார்கள். நிதிநிதி பேசப் படாத பகுதியில் இருப்பவர்கள், வடநாட்டு மக்களுடன் பழக்க நிதிநிதி மொழி தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை வற்புறுத்தத்தான் செய்கிறார்கள். நிதிநிதி பேசும் பகுதியினர் பெரும் பகுதியினராக இருப்பதால், வரித்தக நிமித்தம் இந்நிதியை மக்கள் யாவரும் நிதிநிதி தெரிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதைப் பல மோடகளில் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தைவிட ஆட்சி மொழியாகவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறவர்கள் நிதிநிதிப் பிரசார வேலைக்கு விடுவார்களே அல்ல. அவர்கள் தங்கள் வேலைக்குக் குத்தகமாக இருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு, நிதிநிதிப் பிரசாரத் துறையில் ஈடு

பட்டிருப்பவர்கள், ஒரு மகாநாடு கூட்டப் பரப்புவதற்காக நிதிநிதிப் பிரசாரத்துக்குக் குத்தகமாக முடியும்!

நிதிநிதிப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் ஆங்கிலத்தை எதிர்த்து, நிதிநிதியை ஆட்சி மொழியாக்க வேண்டும் என்று கூட்டம் போட்டால், நிதிநிதிப் பிரசாரர்களிடம் தான் மக்களுக்கு வேறுப்பு ஏற்படும். நிதிநிதிப் பிரசார வேல்தான் குடைப்படும்!

ஆகவே நிதிநிதிப் பிரசாரத்தில் அக்கறை புள்ளவர்கள், தங்கள் வேலை நம்மிடம் கருதி ஆட்சிமொழித் தகராறாக நினைப்பதில்லை. ஆதலால் அமைதியாகத் தங்கள் வேலையைச் செய்கு கொண்டு போவது நல்லது. ஆட்சி மொழி விஷயம் அரசியல் கயத்த விஷயம்.

தென்னாட்டில் நிதிநிதிப் பிரசார விஷயம் அரசியலோடு இணக்கக் கூடாது. இணக்கமாகப் பிரசாரத்துக்கு ஊரானி ஏற்படும். இந்த மகாநாடு கூட்டும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அரசியலும் நமது நீண்ட நாளை நல்ல அன்பர்களாதவர்கள் இல்லாதம் அவர்களுக்கு எதிரிக்குகை செய்யுது நமது எடமை என்று கருதியே சொல்கிறோம்.

இன்பக் கனவு

“பெருந்தி வரும் பெருந்தி” என்ற தொடர், “நினைத்தும் வரும் கதாநாயகன் டாக்டர் நடராஜன்” என்ற நினைப்பில் விசுவப் பதிநிதிப் பெருந்தி நமது நாட்டுக்குப் பயனாகாது. தன் முயற்சி கனவாகவும் படிப்பினைப் பதிநிதியைச் சொல்கதப் பார்த்தான். ஆனால், அதில் தோல்வியை அடைந்தான். அவன் மனக் கனவாகவும் தமிய் தட்டைக் காணத் துடித்தது.

வண்டன் மா நகரத்தில் வசித்த போதிலும் தமிழன் தமிழன்தானே! அவன் உள்ளத் துடிப்புக்கு மற்ருரு காரணமும் இருந்தது. அவன் மனத்ததைக் கவந்த விமலா தமிழ் நாட்டில் அவனுக்காக ஏங்கி ஏங்கிக் காத்துக் கிடந்தாள்.

டாக்டர் நடராஜன் தமிழன் என்பதோடு இங்கியே மனம் படைத்தவன். தமிழ் நாட்டைக் காண அவன் உள்ளம் ஏங்கிய போதெல்லாம், கம்பகவியை அகவது பாரதியைப் படிக்க ஆரம்பித்தான். உடனே தமிழ் நாட்டுக்குப் போய் விடுவான். பாரதியின் காவியங்களிலே அவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது “அழகுத் தெய்வம்”. அத்தப் பாடலில் “பொங்கி வரும் பெருந்திவடிவோன்ற அவன் முகமும்” என்ற வரிக்கீழ் படித்ததும் விமலா வின் முகத்தான் நடராஜனுக்கு முன்னால் வந்து நின்றும்.

நடராஜனும் பாரதியையும் போலவே கனவு கண்டான். அழகுத் தெய்வத்தின் அவதாரமாக அவனுக்கு விளங்கிய விமலாவைக் கனவிலே கண்டான் நடராஜன்.

அவன் கண்ட அந்த இன்பக் கனவை இவ்வாரத்திய அட்டைச் சித்திரமாக கருவாக்கி யிருக்கிறார் ஒயில்க் கிளையர் மணியம். இந்தக் கனவுக் காட்சியை அடுத்தவரும் “பொங்கி வரும் பெருந்திவடி” அத்தியாயத்தில் விவரமாகக் காணலாம்.

பிரார்த்தனைக் கூட்டம்

— கிண்டி ராஜபவணம் —

காந்தி மண்டபத்தில்

ஏப்ரல் 25-ந் தேதி வெளிக்கிழைகை மாலை 5-30 மணிக்கு இருப்புக்கமணி டி. எம். கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் பிரார்த்தனை நடத்துவர் நாகவந்த இன்னிசை, தஞ்சாவூர் கித்தியாசைய மாணவர்கள் சாரதா கித்தியாசைய போதகுமுறை பதிநிதிப் பள்ளி மாணவிகள் நூற்றுக்கும், சிறை பாரதவணம், ராமநாதம் பதூன்

• SANFORIZED •
REGISTERED TRADE MARK
WELLS FARGO & CO. INC. U.S.A.

ஷர்ட் துணிகள்
பாப்லின்கள்
கோட் துணிகள் &
பலவின
பிரிண்டுகள்

அரவிந்த் மில்ஸ் லீட்.

சுமத்தூர்-2

REGISTERED MARK OF THE TRADE MARK SANFORIZED.

வள்ளுவர் வாசகம்

ராஜாஜி

27.

தற்காலத்தில் ஒழுக்கத் தகுப் பாதுகாப்பு முக்கியமாக அரசாங்கச் சட்டம் என்று கவந்துக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிறோம். சமூகத்தின் பயம் முறைந்துபோயிற்று. முன் காலத்தில் ஒழுக்கத்தைக் காத்து வந்தது சமூகக் கட்டுப்பாடு. சாதி வகையாக மக்கட் சமுதாயம் பிரிக்கப் பட்டு அனைவரும் அந்தப் பிரிவினையை ஒப்புக் கொண்டு அந்த அந்த வகுப்பார் அந்த அந்தத் தொழிலும் கடமைகளும் கவனிக்க வேண்டும் என்றிற ஒழுங்குப்படி நடந்து வந்தார்கள். சமூகத்தின் ஒழுக்குப்பாடு மீறி யாரேனும் நடந்து கொண்டால் பழி எய்துவார். அதுவே அனைவருக்கும் பெரும் பயமாக இருந்தது. அரசாங்கம் காக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த முறையை மக்கள் அனுசரித்து வந்த காலம் வள்ளுவர் காலம்.

காலத்துக்கு அடங்கி நூல்கள் நோன்றும். பொருளும் காலத்துக்கு ஏற்பக் கொள்ள வேண்டும். எக்காளத்துக்கும் உண்மை உண்மையே யாவினும் உயிர் பல உடல்கள் எடுப்பது போல் உண்மைக்கும் கால பேதத்தால் பொருள் மாறும். வண்டி என்றால் ஒரு காலத்தில் மாட்டு வண்டியும், குதிரை வண்டியுமே. இந்தக் காலத்தில் வண்டி என்றால் ரயில் வண்டியும் இன்றும் பல வாகனங்களும் அடங்கும். வண்டியைப் பற்றிப் படித்தோமானால் இதைக் கவனித்தல் வேண்டும். அதே போல் சாதிமுறையும் சாதி தகுமையும் வள்ளுவர் காலத்தில் இருந்த சிநாயை மனத்தில் கவந்துக் குறைத்துப் பொருள் காண வேண்டும். அதில் சிரந்தர உண்மை எது, கால வேறு

பாட்டுக்கு அடங்கும் உண்மை எது என்று பிரித்து உணர்தல் வேண்டும். வள்ளுவர் காலத்தில் அந்தணருக்கு உரிய கடமைகளும் தொழிலும் வைத்த ஒழுக்கத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்.

ஒழுக்கம் உடைமை
சூட்சுமம்; இழுக்கம்
இழிந்த திறப்பாய்
விரும்.

அந்தணர்களின் கடமைகளையும் வாழ்க்கை முறையையும் அந்தணர்கள் காப்பாற்றினால்தான் அவர்களுக்குச் சமூகத்தில் உயர்ந்த இடம், ஒழுக்கம் தவறினார்களோ நீசர்களாகி விடுவார்கள். மலை புச்சியில் இருப்பது கல்லறே. ஆனால் விழுந்தால் உயரத்தின் அளவாகும் வீழ்ச்சி. இழுக்கம்—ஒழுக்கம் தவறி நடத்தல். அதன் பயன் உயர் குலம் மிக இழிந்த குலமாகி விடுதல்.

தற்காலத்தில் சாதிபேதங்களை வேண்டாம் என்று அவற்றை ஒழித்து வருகிறோம். ஆயினும், எந்தப் பதவியிலோ, ஸ்தானத்திலோ இருக்கிறோமோ அந்த இடத்துக்கு உரிய ஒழுக்கத்தை ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடில் ஸ்தானத்தின் உயரத்தின் அளவு வீழ்ச்சியும் அடையோம்.

பாசப்பாணுடைய தொழில் மறை ஒதுதலும் விளக்கிச் சொல்லுதலும். ஒதிய சாஸ்திரம் மறத்தால் மறுபடியும் படித்துக் கொள்ளலாம், ஆனால் அந்தப் பார்ப்பான் அவனுக்குரிய ஒழுக்கம் தவறினால் அதற்குப் பரிசாக இல்லை. படித்த படிப்பு மறப்பது போல் அக்ஷ, ஒழுக்கம் கெடுவது.

மறப்பிலும் ஒத்தக்

கொளல் ஆகும் பார்ப்பான்
பிறப்பு) ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும்.

ஒழுக்கம் குன்றினால், பிறந்த பிறப்பு
அதோடு அழிந்தது. அதன் பிறகு
அவன் பார்ப்பான் அல்ல.

கல்வியில் இழந்ததை மறுபடியும்
அடைய முடியும். ஒழுக்கத்தில் இழந்
தை இழந்ததேயாகும். திரும்ப அதை
அடைய முடியாது. பார்ப்பானே, உன்
கடமையும் உயர்வும் உன் படிப்பிலும்
ஒழுக்கத்திலும் இருக்கின்றன. படிப்
பில் தவறி விட்டாயானால் சீர்ப்படுத்
திக்கொள்ள முடியும். ஆனால் ஒழுக்

கம் தவறினாயோ, கேட்டாய் என்னை
முனியார். பார்ப்பானுக்குச் சொன்
வது அவரவர்கள் நிகழமைக்குத் தக்க
வேறுபாட்டுடன் எல்லாருக்கும்
சொன்னதாகும்.

கற்க வேண்டிய நூல்களை ஒதாமல்
இருப்பது அந்தக் காலத்தில் பார்ப்
பனருக்குப் பெருங் குற்றம். அதை
வைத்து ஒழுக்கத்தின் சிறப்பை எடுத்துக்
காட்டுகிறார். ஒதவில் குறைவும்
மறதியும் கேரிட்டால் சரிப்படுத்திக்
கொள்ளலாம். ஒழுக்கத்தில் குறை
பாடு கேரிட்டால் பெருங்கேடு. மருந்து
இல்லை என்கிறார்.

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

சென்னை - தாகப்பட்டினம் - பிளாக் - சிங்கப்பூர்

S. S. ரஜுலா

மேற்படி கப்பல் கீழ்க்கண்ட தெதி வாக்கில் புறப்படும்

சென்னையிலிருந்து

1958 மே 5

தாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1958 மே 6

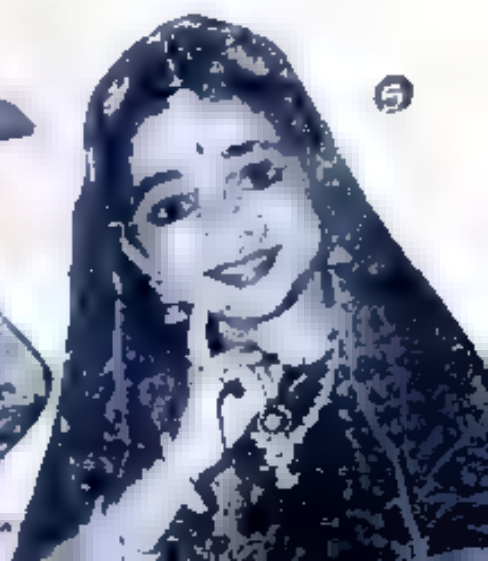
பிரயாணத்திற்குரிய தஸ்தாவேஜுகளைக் காண்பித்து "பங்க்" வசதி
யுள்ள டிக்கட்டுகளையும் "பர்த்" வசதியற்ற டிக்கட்டுகளையும் ("சாப்பாட்
டுடனோ" அல்லது "சாப்பாடின்றியோ") எங்கள் கம்பெனியின் ஏஜெண்டிட
மிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிளாக், போர்ட், எவெட்டன் ஹாம், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு
நேரடியாக ஏற்றிச் செல்லவும், சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி பாங்காங்கிற்கு
சரக்குகள் அனுப்பவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் சாமான்கள் ஏற்றுமதி விவரங்களுக்குத் தயவுசெய்து எழுதவும்

பின்னி & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட்
7, அரமணக்காரத் தெரு, சென்னை-1

மதராசு கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்,
முதல் பைன் வீட் ரோடு, தாகப்பட்டினம்

[illegible]

2. இவ்வெழுத்து இவ்வகையில் இரு
மன. அ.இரட்டைக் குறியைப் போட்டுவது,
மேலுள்ளவற்றை ஒத்திட்டுப் பட்டியலில்
தரவேண்டியது. இவ்வகை அனைத்து
மன. இவ்வகை அனைத்து இவ்வகை
மன. இவ்வகை அனைத்து இவ்வகை

3. திரு. எம். சுவாமிநாதன் அவர்களின்
அதிகம் கேள்வி எழுப்பியது சந்தர்ப்பமாகவே
செய்ததில் கேள்விக்கான விடையாகத் தீர்மானி-
க்கப்பட்டது. கேள்விக்கு,

4. அரசாங்கம் எங்கிற அமைச்சரின் மூலமாக
கனம் பேரவைச் சபையாரை, நாமச் சிப்சென்
அதன் தலைவரின் மூலமாக அந்தந்த அமைச்சர்

Եզերն Եզեր արնն Եզեկն Եզե՜կն անւարձն
 թաւաւորըք. նրճաբարձն սրբաւարն անիք
 մէք զարն Յ. տէ. զամ ամեան անտրն
 սրբաւարն.

1. Կ. Ե. քաղաքն ամեանն զարն Եզն
 յճարն սրբաւարն արժան Եզեր արնն Եզեկն
 արնն արնն թաւաւորըք.

2. Ե. Կ. քաղաքն ամեանն զարն Եզն Եզն
 անտրն սրբաւարն անտրն Եզն արնն անտրն
 անտրն սրբաւարն անտրն Եզն արնն անտրն.

3. Ե. Կ. քաղաքն ամեանն Եզն Եզն. Ե. Կ. քաղաքն
 ամեանն ամեանն սրբաւարն զարն Եզն արնն
 Եզն Եզեր արնն Եզեկն. Ե. Կ. քաղաքն
 ամեանն անտրն.

4. Կ. Ե. քաղաքն ամեանն արնն զարն
 Եզն Եզն սրբաւարն անտրն անտրն անտրն
 Եզն արնն Եզեկն թաւաւորըք.

5. Եզեկն Եզեկն Եզեկն Եզեկն անտրն
 Եզն Եզն. Ե. քաղաքն ամեանն սրբաւարն
 Եզն Եզն Եզեկն Եզեկն անտրն Եզեկն.

கனிக் புத்தாண்டு மலர்

“கனிக்” புத்தாண்டு மலர் மனம் துளித் தோம். வணக்க முகப்பம், சந்திராசாரி யாரின் எழில் வண்ண உருவும், நத்திரிசைக் காட்சியும், கவிச்சங்கரவார்த்தி ஆவிய மணிமயம் அவர்களின் சித்திரக் கவசங்களையும் கண்டு களிப்புத் தோம். கவிப்பாவிப்பண்ணாள் இவை கவிதைக் கலர்த்தம். பாலுணர்வு கட்டுரை “செய்வதும் சத்திரமும்”, புதிற் தொடர்கதைகள் “பொக்கியரும் பெரு தியை”, “குமரிமுத்து”, பரிசுச்சதை “வடு கை” ஆகிய புது அம்சங்கள் புத்தாண்டுகப் புத்தாண்டி கண்டியும். வழக்கம்போக, ராஜாஜி, அவியை எழுத்தொவியங்கள் நகம் முறைப்பிய படிக்கல் கவரையுமாய் அமைத் துள்ளன. “கனிக்” புத்தாண்டு மலர் ஒரு “கனிக் கைஞ்சியம்” எனக் கூறலாம்.

சென்னை
12-4-58

பி. வி. வி

புதுமைப் பங்கு

“பொக்கியரும் பெருதியை” கிடை முக் குவரையி, தீய சத்திரிசைப் பத்தி அருமை யான விவக்கம் கொடுத்திருக்கிறார் திரு ராஜேந்திரன். அவருடைய தொடர்கதையில் அடிப்படையாக எடுத்த இவ்வாறு புதுமைப் பங்குமையில் அமைத்த பத்தி மிகக் மிகப்பெரி.

“பொக்கியரும் பெருதியை” கருத்தம் பத்தி எரிக்கும் கதை கவிப்போடு ஆரம்ப யாதிறது. வரப்போகும் கதையில் கனிக் சி அமரன் தீயச்சிவன் ஒரு சிறிய பீதம் சத்திரன் குமரிப்போக மின்னல் செய்திருக்கிறார். முதல் அத்தியாயத்தின் தாடல் பங்கு ஒரு சிறந்த உத்தி. நடராஜனும் கிணையும் மெடலின் குறி விட்டார்கள். இனி அவர்களின் விட்டுக் கனிகை எடுக்க முடியாத.

ஆரம்ப கவாசிகளின் குழுவும் நம் குக் கொடுக்கத்தும் தெரிக்க வந்து சொத்துவது பொருத்திருந்த. அருமைமைய பொரு.

திருச்சி
12-4-58

ச. கந்தசுவாமி
“கனிகை”

கனிக் புத்தாண்டு மலர்

கனிக் புத்தாண்டு மலரைக் கண்டு அன விவா மயிற்சரி கொண்டேன். கனிகைக் கலரும் முகம் அட்டை, ஸ்ரீ சந்திராசாரி யாரின் முகப்பம் படம், அவரது குழுவும், ராஜாஜியின் புது வகுவு காழ்த்து முதலியவை பெரியவை கையேற்றாக இருக்கின்றன. புதிய தொடர் கதை—பொக்கியரும் பெரு தியை—தெரிட்டாத தெக்கமுதமாக இருக்கிறது. நத்திரிசைக் காட்சியும், கவிச் சந்திர வார்த்தி சித்திரங்களும், இவையெல்லாம் கனிகைத் திசு ஒற்றித் திசுக்கின்ற இப்பத்தியை நகுவினாம். குமரிமுத்து தோமாதம். சிறு கதைகள், வழக்கம்போக கதை நகரது மிளகெந்தன. திரு சந்திரன் அவர்களின்

கட்டுரைமயம் நகரது அமைத்திருக்கிறது. இவை பெண்காவதையும் 38 நயா கவாச அச்சிடு எக்களுக்கு அளித்த கப்பலுக்கு என்ன கவரையது செய்யென்?

சென்னை
12-4-58

தா. வி. கவாபதி

தனிக் திப்பு

தீயிப்பு புத்தாண்டுகப் பெண்காவதையும் பன பத்திரிகை மலர்களில் “கனிக்” மலர் பன அம்சங்களிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. இது மட்டுமல்ல. “கனிக்” எந்த மலர் பெண்கிட்டு டாதும அதன் திப்பு தனி அம்சமாகவே இருக்கிறது. இந்தத் தனிக் திப்பையும் “கனிக்” கனிகை கைப்பிடிக்கும் என்று தம்பிபிறை.

சென்னை
12-4-58

ரா. சந்திரன்

ராஜாஜி கவாசிக்

செய்ததமிழ் கப்பலத்தின் தெய்வத் திரு மலராகிய திருக்குறளில் தெய்வ மனம் தனித் தாடெக்கும் கை ராஜாஜி அவர்கள் கிடை ய் எழுதி எழுதத் தனித் தாட்டிக் பாகிய மாகும். திருக்குறளில் காரணத்தாலும், “கவாசத்தின் காரணத்தாலும் காரணம் கவாச கதையும் தெய்வத்தின் கவாசத்தின்” என்ற ஒரு குறளில் கவாசம். கவாசத்தின் காரண காரண காரணம் பெருமையாக ராஜாஜி. தனித் திருக் காரணத் தடமாரும் தெய்வம்.

தாமே முழுதாக்கித் தடமாரிழை பெண்கு குறளும் தெய்வம் முகர் தந்த முப்பாவி ராஜாஜி அவர்கள் தமக்கே கவி இவிய, கவி, தெய்வத் தடமாரி ராஜாஜி கவாச காரணத் ததிருக்கிறார். கவாசத்தின் “கவாச” என்ற குறளில் தனித் தாட்டிக் தாட்டிக் “கவாச” “எது தாமம், எது கவாசம் என்று புத்தகத் கைப் புரட்டிப் பாரிக்க தெய்வத்தின்” “அதெதெய்வானது கவாச மட்டுமல்ல. கிணையம்” “கவித்தத்தினும் அன்பில் தித்திர” “அன்புத் தத்துவம் ஆகம் பரிசு மத்திக்கு அடிப்பட” என்பவை பெண்கார கவாச கவாசத் தெரிட்டாத ராஜாஜி கவாசத்தின், கவாச தெய்வம், தனித்தனியே யின் தனிப் புத்தகமும் ஆக ராஜாஜிக்குத் தனித் தோண்டு புது, ஆண்டின் தனிக் ஆகிய அருக் புரிவாராக!

சென்னை
12-4-58

சு. கவாபதி

தமிழுக்குத் தனிக்கவாசம்!

இத்தியாகித் முப்பாவி கவாசம் பொருளாக இருந்து கரும் அன்பில் பத்தி குவரையும் பிளக்கப் பம்பாய் அரசியலார் ஒரு புத்த திட்டம் கொண்டு வந்து இப் பனது கவாசத் திப்புகள் மாதம் முதல் அரு கவாசத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, பம்பாய் துறக் கவாசத் தொடர்புக்கிடும் ஒரு கவாசத்தின் கவாசத்தின் திப்புகளும்.

வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் இரு வேளைகளிலும் அரிசி உணவு கிடைப்பது. அந்தத் தினங்களில் கோதுமை ரொட்டியே உணவாகக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவது. கோதுமை ரொட்டியைப் சாப்பிட்டுப் பழி விட்ட இத்தாட்டினரை இத்திட்டம் பாதிக்க வில்லை. ஆனால் என் போன்ற, அதாவது நோட்டல் சாப்பாட்டை நம்பி வாரும் பம்பாய்க்குத் தமிழர்களை இந்தச் சட்டம் மிகவும் பாதிக்கிறது.

மய்யாஸ்
7-4-58

ஏ. பி. ஆனிராயன்
பழைய சித் மாதுமா?

நமது மாகாணத்தில் 'மெட்ரிக்' ஸ்டாண்டர்ட் எழுத்துவெட்டுமாகும், எங்கும் பாடல்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட வேண்டுமென்ற பழைய விதி இன்னமும் இருந்து வருகிறது. "தமிழ் ஆட்சிமொழி" நிவணிகரும் இத் தாளில் இன்னும் மற்றப் பாடல்கள் (ஆங்கிலம் தவிர்த்து) ஏன் பிராந்திய மொழியாகிய தமிழில் இருக்கக் கூடாது? மற்ற மொழி யெனக் மாகாணங்களில் தங்கள் பிராந்திய மொழிக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பது போல, நமது மாகாணத்திலும் மெட்ரிக் எழுதும் முறை மாற்றியும், பங் எவ்விதக் முக்கியத் தை கிடைக்கும்.

இராஜபாளையம்
29-2-58

மு. சிவசாமிநாதன்

தோட்டத் தொழிலாளர் தினம்

இவர்களில் வாரும் இத்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள். ஸ்ரீ எழுத்துப் போராட்டம் காரணமாக இன்று வெளியே தவிராட்ட முடியவில்லை. அவர்கள் கடைத் தெருக்களுக்குப் போக முடியாமலும், பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்ய முடியாமலும் தவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் இத்தியப் பிரச்சினை என்று தீர்த்து, அமைதியாக வாரும் காலம் வருமோ?

இரண்டாம் இரண்டாம் தோட்டத் தொழிலாளர்

வாழ்வித் தம்பிக்கை

புத்தாண்டு எங்கே இதழிக் வெளியாகி யுள்ள இரண்டு 'ஸ்ரீ முகம்'ளும் மதிப்பிட முடியாத இரண்டு செவ்வகங்கள், அந்த இரண்டு பக்கங்களிலும் கண்ணாடியில் இட்டுத் திணத் திணம் பார்த்துப் படித்து வாழ்க்கை யில் கடைத்தேறலாம்.

இப்பிள் எழுதிய இப் (IF) என்ற அற்புதமான செய்வுகள் என்னைப் பன்னாட்டுக்குக் குழப்பே வளர்த்ததொன்று. அதை ராஜாஜி யின் சக்தி மிக்க தமிழில் படிக்கும்போது வாழ்வில் ஒரு புது நம்பிக்கையும் உயரத்தில் ஒரு கனக்கையும் பிறக்கின்றன.

மலையாட்டி
23-4-58

தம்பி ஸ்ரீவிவாசன்

இப்பழுட்டும் மலர்

கீழ்க் புத்தாண்டு மலரின் அட்டைப் படம் மனத்தைக் கவரும் விதத்தில் அமைத் துள்ளது. சிறிது நேரம் அந்த காவல்வதில் லயித்திருந்த தாளில் புரட்டினோம். சித்திரப் படங்கள் ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. எங்கோச்சாமியார் அவர்களின் வாழ்த்தும், எம் தந்தை ராஜாஜி அவர்களின் புது வருட ஆசையும், மீராபென் அவர்களின் நிறு கட்டுறையும், புதிய தொடர்கதை "பொங்கி வரும் பெரு நிலவும்" இவையாவும் படித்த இப்பழமான அமைத்திருக்கின்றன.

கணபதி
19-4-58

ச. குடாமணி
இ. விசய இயக்குமி

ரோடு வசதி

தெருக்கள் மாவட்டத்தில் அநேகம் 'பட்டி ரொம்களில் கவிபாச ரஸ்தாக்கள் இக்கா மல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ரொமத்துக்கும் தனத்தொரு இணைத்து ரோடு வசதிகள் செய்த தர வேண்டும்.

அம்பலவாசி
24-4-58

மு. மா. முத்தையா பிள்ளை

அழகும் மனமும்

கீழ்க் புத்தாண்டு மலர் அழகும், மன மும், கவையும் நிறைந்த புது மலர். ஸ்ரீ பாட்டுத் தெய்வங்களின் படைப்புகளுக்கே சட்டம் போட்டு வைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அருமைமயாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஸ்ரீ எங்கோச்சாமி கவாமினில் நிரவுருவப் படத்தை. 'பொங்கி வரும் பெரு நிலவு, படிக்க ஆரம்பித்ததோடு நிறைப் படம் பார்ப் பதுபோக, அருமைமயான ஓட்டி ரோட்டின்க ளுடன் நிழல்க்கிகள் ஆரம்பித்து விடுகின்றன.

ரஹ்மது
19-4-58

அடைக்கலவன்

வெ திணை?

இன்று நாட்டில் மொழிப் பிரச்சினை அரசி யல் தலைவர்களிடையே மிகுந்த கருத்து வேத் துணைமை வளர்த்துவிட்டது. இந்த அரசியல் குழப்பத்தைத் தவிர்க்க, ஆசிரி கண்டத்தின் ஸ்பந்தம் மாணிக்கம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களின் வார்த்தைக்குச் செவி சாய்க்க வேண்டும். மொழி பித்துக் கொண்டவர்கள், ராஜாஜி அவர்கள் தன்மை கருதிக் கூறி வருகிறார் என்பதை உணர வேண்டும். அப் பெரியார் நாட்டு நலனுக்காக அன்றுமுதல் இன்றுவரை உழைத்து வருகது உயமெறித்த உண்மை. மொழிப் பிரச்சினை விஷயத்தில் ராஜாஜியைக் கவந்து ஒரு முடிவுக்கு வருவதே சர்க்காருக் கும் மக்களுக்கும் தங்கது.

செங்கோட்டை
5-4-58

முடிமதி

ஸ்ரீராம நவமிப் பொன்விழா

அனுத்தமர்

வினி மத்திர முகந்தம் என்று நம் நாட்டில் சொல்லுது வழக்கம். எந்த ஒரு நோய் வந்தாலும் அதற்கு ஆறுதல் தேரும் காலிலேய் ஆண்டவனின் திருநாமத்தை உச்சரித்துத்தான் தொடங்குவது நம் மரபு. திருநாமம் மந்திரித்துக் கொடுப்பது என்று உண்டு. தவத்தின் மிகப் பெரியார்கள் கூறியது தொடர் அளிக்ரும் தன்மையுக்கு ஒரு மனமே. அவர்கள் நடத்த பூமிக்கு ஒரு மனத்துவம் என்பதைப்பெயர்வாம் நாம் கண்டாகக் கண்டிருக்கிறோம்.

ஆண்டவன் திருநாமத்தை உச்சரித்து, உச்சரித்துத் தழும்பேறிய பெரியோர்கள், கடவுளின் வாய்பாட்டிலே குறுக்கேறிய மகான்கள், மகான்கள் நாமச்சங்கீர்த்தனத்தில் ஈழிக்குறித்த பெருமகன் நடத்த பூமிதான் எந்த வகை உத்தி வாய்த்ததாக இருக்க வேண்டும்.

அத்தகைய புண்ணிய பூமியைக் காணும் பாக்கியம் அன்னையிய சிறுக்குக் கிடைத்தது. துறவரகலையில் மொழிகளையும், அந்நிலாக்களையும் தன்மூலம் கவத்துக் கொண்டிருக்கும் பெருமை ஓர் அருக்கு உண்டு. அதுதான் வட ஆற்காடு நீக்கா போளூர் தாதுக்காறியுள்ள செட்டவரம்பாளையம் என்ற சிராமம். நம்புது ஆண்டுக்கொரு ஸ்ரீராமநாமம் பரவமொழி பாட்டிட்டு அயலூர் காந்துடன், அந்த நிலத்துடன், அந்தத் தன்மையுடன் குறிதி விட்டது. இந்த வருஷம் ஸ்ரீராமநவமி பன்னி உத்தவத்துக்குப் போக விளா கொண்டாடப்பட்டது.

1907-ம் வருஷம் ஒரு குடியில், சின்ன அளவில் சிறுநாட் தொடங்கப் பெற்றது இந்த வைபவம். ஸ்ரீ ஜானகிராமியர், ஸ்ரீ ராம வையி அய்யர், ஸ்ரீ வேங்கடரமணய்யர், ஸ்ரீ ராமநாதய்யர், ஸ்ரீ ராமசேஷய்யர் முதலிய வர்களாக உலகத்தே கவிதாநாடும் நடத்தப்பட்ட ராம பன்னி தானொரு மெனியும், பொழுதொரு அன்னையுமாக

கவர்த்து, இன்று பொன்விழா மகோற்சவம் கொண்டாடும் அளவுக்கு வந்து விட்டது.

ஸ்ரீ ரங்கய்யங்கார், 'ஜயங்கார் கவாயிகள்' என்று அழைக்கப்பட்ட வேண்டு, மத்தும் பெரியோர்கள் பன்னி பத்திரி வகுத்து, சிறு கொண்டே பவத் பன்னி செய்வது என்ற உயிர்தராயத் தைத் தொடங்கினார்கள். அன்று முதல் இன்று வரை ஸ்ரீயொரு வருஷமும் கொடைமொகம் நடத்து வருகிறது.

விடியத்தான் "ஹரே ராம ஹரே ராம" என்று சொல் வித்தொன்றை சிலர் விதி வகை வருவார்கள். அதன் பின் லஞ்ச விருத்தி பன்னி, புதுஷன், பிற்பகலில் சனிதேவ் கர் சேவிகன், புண்ணிய சிவனா

யாவனக்கள், இரவு மேற்கும் தொடங்கும் பண்பபன்னி, ஒவ்வொரு நாளும் விடியவிகிய நடத்தது. திருவணந்தபுரத்திலிருந்து வந்திருந்த ஸ்ரீராமரத்தனபிள்ளை அவர்களின் கம்ப ராமாயண உபநயாசம் அப்ப இவகலே விருத்தாக அமைத்தது. திருக்கொலிதூர் ஸ்ரீ வேங்கட சம்பயர் அளித்த அமுது ஆரம்பி மூலிகைய் படரச் செய்ய வகவது, செம்மங்குடி ஸ்ரீநிவாசய்யரின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ தாரா பண்டவயாமி, ஸ்ரீமதாரநாதன், மத்தும் பல சனிதே வித்தவர்களை விதாவின அளித்த இவா விருத்து கொளுவித்திருந்த ஸ்ரீராமனாக் கெந்த அரிவ அதுபவம்.

"வேங்கடவாணிகளா போது சிறிது வலி நுக்கு மீயப்படும்" என்பது வஞ்சுலர் உத்து. இவா விருத்தகிடையே ராம மாராநாதினயும் சிறப்பாக நடத்து வந்தது. வேங்கட விருத்த வந்த பன்னி கொடியவார் ஆனந்த தினியின் செம்மங்கட ராம பன்னி செய்த அமுதக் கண்ட எண்ணம் தனிப் பெருமை பெற்றதையாலும், ஸ்ரீ தாட் அன்னையார் அவர்களின் கண்டத்திலிருந்து எழுந்த அமுத வாயம் உத்தவத்தன் மகோற்சவமாக ஆக்க முயன்று கொண்டது.

இந்த வைபவத்தினையே ஒரு ஸட்டி வைபவம் கொண்டாடப் பட்டது. இந்த வாரில் பன்னி ஆரம்பித்தது முதல் அளில் வித்து ஸ்டுபட்டு ஸ்ரீராம கங்கலாயியை நம் வரமுதில் இவர்களா வைத்து வாழ்த்து வரும் பெரியார் ஸ்ரீரங்கநாதய்யர் அவர்கள், அவ சித்தநில அன்பு பூண்ட சிவர இந்தப் பொன் விழா உத்தரப்பத்தினே அவருக்கு மேலும் பிகத்தமாள ஸ்ரீராமன் உத்தரநிலில் நிலைய தாம கோஷத்தின் மத்தியில் அவருக்கும் பொன்னுடை பொரித்துக் களித்தனர்.

இந்த உத்தரப்பத்தினில் அந்த வருக்குச் செவ்வர்கள் ஒரு குகையினால் உண்ணவைய உணர்ந்திருப்பார்கள். அக்கு வேகம் ஒரு

சிராமத்தை அவர்கள் கண்டிருக்க மாட்டார்கள். மனிதர்க் உத்தரடி வர்ப்புவனத்தை கண்டிருக்க முடியாது. புண்ணிய கம்பிரம் பெற்ற மகன்கள் குற்றத்த சித்திரகடமே அக்கு வி ரித்தது ஸ்ரீ பட்டாபி ராமன் கொளுவிய்று ஆட்சி புகியும் அயோத்திமா தவர் களபி அளித்தது. ராமநாமம், கயீர், மீரா, ஆழ்வார்கள்க, தாயுமானவர் செம்மங்குடி பூமி காணப்பட்டது. ஸ்ரீ சிறுநா பவனக் திருவிள யாடல் புரித்த பித்தநா வனம் தரினாம் தத்தது.

செட்டவரம்பாளையம் என்ற பெயரிட பெரியோர்களுக்கும் பெருமை அளிக்கும் வகையில் வரம் பெற்ற பாளையம் வேறு வகையும் உத்தோ?

ஸ்ரீ ரங்கநாதய்யர்

வருமானக் குறைவை

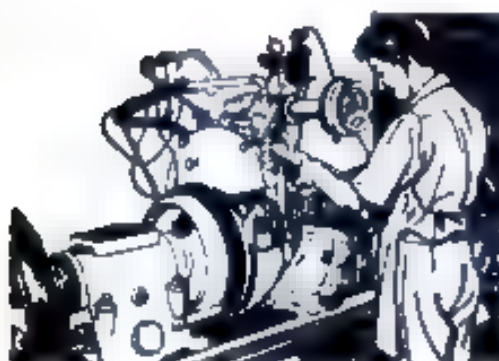

பழைய லாரிகளுக்கு டி. வி. எஸ்.
சர்வீஸ் புத்துயிரளிக்கிறது

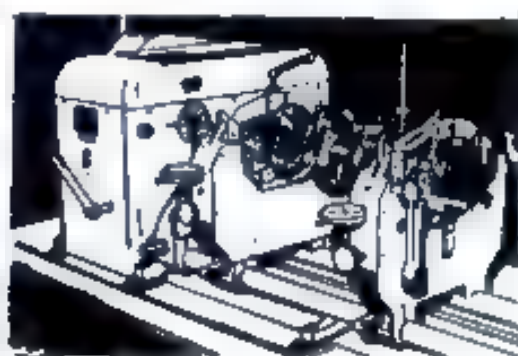

விலக்க டி. வி. எஸ். பணி

பஸ் அல்லது லாரி ஓட ஓட உருப்புகள் தேய்ந்து நலிந்துவிடும். உடனடியாக புதிய உருப்புகள் வாங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தேய்மானத்தை உரிய இயந்திர சாதனங்கள் மூலம் கண்டு பிடித்து வேண்டியன செய்து, நாங்கள் புதுப்பிக்கிறோம். உடைந்த உருப்புகளைக்கூட சீர்தெடுத்து கூடியவாட்டும் உருவாக்குகிறோம். புதுப்பிக்கப் பட்ட பாகங்கள் புத்தம் புதியன போலவே உழைக்கும். இத்தேர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருப்பவை 46 வருட அனுபவமும், தொழில்நாங்கள் நகரங்களும் முன்னேற்ற முறைகளுமே. பஸ், லாரி ஓடாமலிருந்தால் உருமானம் குறையும். அக்குறைவை நிச்சயம் தவிர்ப்பதற்கும் டி. வி. எஸ்.

பிராங்க் ஷாப்ட் புதுப்பிக்கும் இயந்திரம்

கோனால்ட்ஸ் பிராங்க் ஷாப்ட் சீர்தெடுத்தல் இயந்திரம்

டி. வி. சுந்தரம் அய்யங்கார் & ஸன்ஸ் பிரைவேட் லிட்.

மதுரை - திருச்சி - திருச்செவ்வேலி - புதுக்கோட்டை - சேலம் - கோயமுத்தூர்

சுந்தரம் மோட்டார்ஸ் பிரைவேட் லிட்.

மதுரை

745/208 &

தாசகம்

தீர்ந்தது

துறைவன்

கீரவேர்ப்பாளையத்தின் முடிபூத சக்ரவர்த்தி முனிவர்ப் பாடுவெட்டியாரைக் குறித்து அடித்தது. "ஆகா! ஒரு புகழப்போகிறவனக்கு என்ன தெரிகிறது பார்த்தாயா?" என்ற பரவலையே பதிலை தந்தது என்று கடித்தார்.

பாடுவெட்டியாரின் வேல்காரர் வீரப்பன் அருகில் வந்தான்.

"ஏ பாட்டியம்மா! எழுந்திரிச்சுப் போயிடுறியா, இங்கே, கையைப் பிடிச்சு இருந்து வெளியே கொண்டு விட்டுடுவன்" என்று பயம் காட்டினான்.

மெய் தலையை நிமிர்ந்து வீரப்பன் ஓரக் கண்ணை ஒரு பாரவை பார்த்தான். நம்ம பெடுத்துப் போன அவன் கை, பக்கத்திலே எத்தனை வலத்திடுத தடிக்கையை இறவப் பற்றியது. "வெளியே சென்னை வீரப்பன் தானே நீ! என்னைப் பார்த்து இன்னொரு தடவை 'போ' என்று சொன்னியோ, பார்த்துக்கோ, இந்தத் தடிக்கையையே விளாசிப் பிடுவென் விளாசி! முனிவர்ப் பன் என் சொத்தகாரன். இந்த ஊட்டு வாரதபுதைய மிதிக்காதென்று அவன் சொன்னது போயிட்டுப் போறேன். நீ என்னடா கக்காவத்தா?"

எழுபது வயதுக்கு மேலே கைத்தடிவைப் கழற்றிக்கொண்டு இந்தப் போடு போட்டதும், வீரப்பன் மிரண்டு பதங்கி விட்டான்.

இறவப் பார்த்ததும் பாடுவெட்டியாரின் கோபம் பறந்து விட்டது. மிகக் குதுங்கக் கட்டை வேன்று சிலிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

"பாட்டியம்மா! போயிட்டு வாய்க், ஒங்க பேரன் சிங்காரத்துக்குப் பெண்ணு கிடைப்பாது. இந்த ஊரிலே? தாது பேரு மதிக்கிற மாநிலி, கைலிலே இரண்டு காசு சேர்த்துட்டானு. நம்ம வெச்ச மிசை அவனுக்குக் கண்ணையம் பண்ணிக் கொடுத்திட்டுப் போறேன். ஆனாலும், அவன் என்னடா அன்னு பேரே கண்ணைக் கொழியாவிடுகிறான். காரெக்கா! அவனைப் பார்த்தால் பாம்பைக் கண்ட மாநிலி பறந்து சாகுது. இப்படி மிகுக்கிறப்ப, நீங்க வந்து 'வெச்ச மிசை' கட்டிக் குடு' என்று சொல்கிறது தங்கா யிருக்குதா?" என்று மெய்யிடம் சொன்னாள் பாடுவெட்டியார் முனிவர்ப்.

அதைக் கேட்டுக் கொடுத்த சந்தோஷம் கண்டாடி விட்டது.

"முனிவர்பா! இங்கே பாரு, சிங்காரத்தை ஊர்க்காரனாவ என்ன கொன்னுதான் கொண்டு விட்டுப் போய்ட்டும். அவன் தங்கமான பண்ணை. தாய் தம்பன் இங்காத அனாதை. என்னமோ, படாத பாடு பட்டு, இந்தக் காலம் வரைத் துட்டேன். அவனுக்கு உன் பெண்ணைக் கொடுத்தேன் கண்ணையம் பண்ணிக் கொடுத்தேன். அவன் ஆனாக்கி விட்டது. உன் தம்பனுப்பு. அவ்வளவுதான் தான் கொன்னுவிடான். அந்தக் காலத்திலே, சிங்காரத்தோட அப்பன் ஒங்கு ஊருக்கு ஊரோ இருந்தான். அதை மட்டும் மறந்துடாதே."

இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு வேலையிக்கு மெய் தடிக்கையை ஊன்றிக் கொண்டு புறப் பட்டு விட்டான்.

கீரவேர்ப்பாளையம் என்னும் குட்டி சாம்பரத்துத்தின், பாடுவெட்டியார் கைத்துதான் சட்டம். அந்த ஊரிலுள்ள திறு விட்டுக்காரர்களும், பாடு வெட்டியாரின் ஆணைக்கு அடங்கி மிகவும் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஊரில் தங்குது, கெட்டது எதுவானாலும் முனிவர்ப்பின் தீர்ப்பே முடியுமாது! ஆனால் கட்டை ஒரு வருஷமாகக் பாடுவெட்டியாரின் ஆட்சிக்கு இரண்டொரு கிடைபுதான் தலையாட்ட ஆரம்பித்திருந்தன. வேலையிக்கு மெய்யிடம் பேரன் சிங்காரம் ஊர் வழக்குகள் சிவந்ததைத் தானே "சைபை" பண்ணி விட்டதோ முனிவர்ப்புக்குத் தலையடித்தது. சிங்காரம் என்னவோ நியாயத்தை ஒட்டித்தான் "தண்டனை" வழங்கினான். இருந்தாலும், வழக்கு தம்முடைய "தர்பாருக்கு" வராமலேயே முடித்துப் போவதா என்று ஆதிரப்பட்டார் முனிவர்ப். ஊரோட மாண்டவர்களைச் சொல்லியும், சிங்காரம் கேட்டிருந்தவர்களைக் காணும்! ஊரில் மாதத் துக்குதாது வழக்குக்கூட வரவில்லை. சிங்காரத்தின் தடிக்கையிக்கு அஞ்சி, வம்பு தம்புகள்

“கப்பி” [?] பெய்று” ஒடுக்க. அட்டை. சிங்காரம். உயிருக்குரியான உட்டாவிடின் மகன் ஆயிற்றே என்று திணைத்து ஆத்திரத்தை அடக்கிக் கொண்டார் காடுவெட்டியார். இத்தச் சத்தரிப்பத்தில், சிங்காரத்துக்குப் பெண் கேட்டதும்படி “சரீய் வாரோ” என விழைமக்காரிகள் வேலாவிக் கிழைவைத் தூண்டி விட்டிருக்கிறார்கள் என்று தோன்றி வது. “இத்தப் பொருமைக்காரப் பலம் கெட்குத் தகுந்த பாடல் கற்பிக்க வேண்டும்” என்று முடிவு செய்தார் முனியப்பர்.

அடுத்த மாடமே, காடுவெட்டியாரின் மூத்த மகன் கட்டகமிக்குக் கல்யாணம் நடத் தெறிப்பது, மாப்பிண்டிக்கு அரதூர். அந்நவது பத்து கையுக் கப்பாவிருத்த காட்டாக்குடி. காடுவெட்டிப் பாடுவதற்கு மகன் உண்கல் குழறி னார்கள். தலைமுறை தலைமுறைவர்கள் காப் பாற்றி வந்த வழக்கத்தை, இந்த முனியப்பர் கெர்த்தெறித்து விட்டாரே என்று கொதிப் படைந்தார்கள். காடு கழல்களிலும் வயல் வரம்புகளிலும் கிணற்றுத் துறையிலும் காடு வெட்டியார் “கைவ” அகமாயாப்படுத்தி விட்டார் எம்பதாஃப் பேச்சு வளர்த்தது. காடுவெட்டிப் பாடுவதற்குப் பிறத்த ஒரு பெண் பிண்டி. கை விட்டு கைப் போல் வாழ்க்கைப் படுவதா. இதைவிட அத்தப் பெண்டினக் கிணற்றிலோ, குளத்திலோ தள்ளிவிடலாமே என்று பெண்கள் இடித்துக் காட்டினார்கள். “இத்த வறையும் எங்கே மகாந் பெய்யப் போகிறது? காடுவெட்டிப்பாடுவது இனிமேல் அநோகதிறதா” என்று சில வயதான குடியாணவர்கள் தம்பிக்கை இழந்தார்கள்.

“கெழுவ” பெச்சு, இரண்டே நாட்களில் பகிரங்கக் கலகமாகத் தலைபெடுத்தது. “என்னடா செல் காடுவெட்டியார். எசமான! காலம் செட்டுப் போச்சவக, ஊர்க்காரனுங்களுக்குத் கிமிசு ஏழிப் போச்சவக, மாப் பிண்டியும் பொண்ணும் இனிமேல் இத்த ஊடுக்குள்ளே காடுவெடுத்து வைக்கிறதுக்குச் சம்மதிக்க மாட்டா ழுங்களாம். வெச்ச்கிறுங்க.”

“எங்காரம் அத்தச் சிங்காரம் பலம் வேலைவாகத்தான் இருக்கும்.”

“ஆமாய்க், எங்காத்தையும் ஏவி விட்டு அவன் எங்கிட்டோ ழுகித் கவிட்டான் போகிறுக்குது.”

“சரி, கிரப்பா நீ தம்ம ஆளுகிற அசுரக்கவிட்டுப் போ. கிங்கு வண்டியிலே நாளை மறுநாள் மாப் பிண்டி - பொண்ணு இங்கே கரப் போகிறுங்க. எத்தப் பவனாவது தலை வைக் காட்டினுடுது. சிவித் தள்ளிப் பிடுங்க; அப்புறம் தான் பார்த்துக் கிறதன்” என்றார் காடுவெட்டியார்.

விடியலு ஒரு நாழிகை. கிங்கு வண்டி காடுவெட்டிப் பாடுவதற்குத் தெருக்கிக் கொண் டிருந்தது. காடுவெட்டியார் கின் மூத்த மகன் “கெச்சகியிலும்”

அவன் புது மாடபிண்டியும் வண்டிக்குக் கவினாகக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். கிங்கு வண்டியில் முன்னுக் ழாது போகக், பின்னாக ழாது போகக் கிரப்பன் தலைமையில் காவலாக வந்து கொண் டிருந்தார்கள். இருளும் ஒளியும் சிவப்பு கிங்கிற நேரம். தூரத்திலே செவல் ஒன்று தூக்கக் கைக்கத்தில் கவிவது.

“கருதுடாய் கிங்கு வண்டி” என்று எங்கிருந்தோ ஒரு பலங்கைச் சத்தம்கேட்டது.

அக்கவண்டிதான். நிறநிறபெய்று இருபது இருபத்தைத்து போர் தடிக்கம்பு, வேல்-கம்பு கிதைப், சாலை மரங்களுக்குப் பின்னாலிருந்து ழடி வந்தார்கள். தடிக்கம்புகள் சடார் சடாரென்று மோதிக் கொண்டன. ஒரு அடி, கிங்கு வண்டி ழுட்டி வந்தவர் மண்டையிலே விழுந்தது. “ழுடோ, சாமி! அடிக்காடுங்க” என்று கவிக்க கொடியே விழுந்ததென்று ழடிப் போனார் வண்டிக்காரன். கிரப்பன் குரலையே காடுவெட்டி. அடித்து விழுந்தட்டி விட்டார்கள். வண்டிக்குள்ளிருந்த “கெச்சகி” க்குக் கப் பாடு போடக்கூட தாக்கு எழவில்லை. அவன் புதுகுகுகோ ஒன்றும் புரியவில்லை. வண்டியை விட்டு இதற்கவா வேண்டாமா என்ற நினைப்பில் அவன் கவிக்கத்திருந்தான்.

கெச்சென்று வாரோ, வண்டியில் முன் புறம் வந்து ஏறி மாடுகளைத் தட்டிவிட்டான். சாட்டையடி பட்டு, வேகமாகப் பதக்க ஆரம்பித்தன கான்கள்.

“கெச்சகி! பம்பப்பாதே, தாந்தான்” என்று அத்த ஆன் திரும்பிப் பாராமடுவெ.

கிங்குவடி காடுவெட்டிப் பாடுவதற்குத் தொகடு வேகமாகப் போவனகப்பார்த்து விட்டார்கள் கலகக் காரர்கள். “டேய், நிறுத்துட வண்டியை” என்று கத்திக் கொண்டே பின்

விஜயா

தலை வலியை
உபாதை: தலை
வலி கெட்டுப் போய்
கொண்டிருக்கிற
பெண்களுக்கு

எப்ரிலைம்

EPHRILIME

தலை நாளப்பட்டதும்,
மிகக் கூடுதலான தரக்
கூடியதுமான மாடுலின்,
அஸ்திமாவோடு நோய்
கொண்டு ஓர் சிறந்த
மருந்துபற்றி மருத்து.

யூனியன் டிரக் கம்பெனி லீட்.

மதராஸ் டிப்போ :

2, ஜோன்ஸ் லேன் :: மதராஸ்-1

மூலக் குடி வந்தார்கள். இதற்குள் ஊர்ப்பக்கத்
திருத்த காடுகொண்டிருக்கிற ஆட்கள்
தடிக்கம்புகளோடு ஒரு வரவே, வண்டிக்குப்
பின்னால் துரத்திக் கொண்டு வந்தவர்கள்
சிறிதும் பதங்கி விட்டார்கள்.

லீட்டு மூத்த திவி காடுகொண்டிருக்கிற
கொண்டிருக்கிற காடுகொண்டிருக்கிற
தடத்து கொண்டுவிட்டார். வானில் மிக்
வண்டி போய் "ஹம்" கொண்டு நின்றது.
பொழுது விடியவும் சிவான இருந்தது.

சிவாரம் வண்டியிலிருந்து குதித்து. முனி
வயலுரை ஒரு பார்வை பார்த்தான்.

"வாரு நீயா?" என்று காடுகொண்டிருக்கிற.

"ஆமாம். வீரப்பனாகத் தாக்கிட்டு வர
ஆகி அனுப்பினவருக்கு. அவனுக்கு மண்டை
விலை சரியான அடி." என்று சொல்லிவிட்டு
மறைந்தான் சிவாரம்.

"மெச்சுமி" ஏன் அவன் புருஷனும் 'தம்பி
ரெய்' பிழைத்தோம்" என்று வண்டியை
விட்டுக் கிடை இறங்கினார்கள்.

மீதுநிலை, காவேரிப்பாளையம் அம்மன்
கொயில் சாகுபடிப் பஞ்சாயத்து கூடியது.
நாட்டாண்மை முனியியல் காடுகொண்டிருக்கிற
யார், ஊர் மக்களின் ஒன்று கூடிய அபிப்
பிராயத்திற்கு முன்னும் குரவை வந்ததில்
பேச அஞ்சினார். அவர் பேச ஆரம்பித்ததாக.
குரங்குக் கேள்விகள் குறுதி எழுந்தன.

"அவருக்குள்ளாக இருக்கிற அருள் பெண்
களைக் கொடுத்தே. என்ன வரணம்?"
என்றார் ஒரு சிறுவர். கூட்டத்திலிருந்து ஆகி
ரக் கொழிப்பது பார்த்து. முனிவரின் புதிய
தந்திரத்தைக் கையாண்டு தீர்மானித்தார்.

"இந்த ஊரோடு ஒரு தங்க விலை உண்டா?
என் மகனாக் கொடுத்தே கொடுத்த வளர்த்துப்
பட்டேன். தலைவிலை ஒரு குடும்பம், இப்போது
ஒரு குடும்பம் தாக்கிட்டு, ஒரு கைப் போய்க்
குடி தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டியிருக்
கிறது. அதுதான் எம்பொருளுக்குத் தண்ணீர்
கொடுக்கும் உன் கைப்பாட்டுக்குமே மாப்
பினை பார்த்தேன். நம்ம ஊர்ப்பெண்ணுக்கு
படுகிற கஷ்டம் வெளியே சொன்னால்,
கொடுக்கிறேன். அவங்க வரணம் முடிக்கிப்
புருக்கிறதெல்லாம் நாய்ப், குடி தண்ணீர்
கிடைப்பா ஒன்றுதான் செய்வாய்க், வானத்தை
கண்ணாறு பார்த்துக்கிட புருக்கிறேன்"
என்று தீர்மானித்தேன். மக்களை மாற்றி
ஒரு பொருள் போட்டார் முனிவரின்.

சாகுபடிக்கு அப்பால், மரத்தடியில் கூடி
யிருந்த ஊர்ப்பெண்ணின் குழப்பின் கைக
என்று பேசிக் குரப் எழுந்தது. "காடு
கொண்டிருக்கிற செய்வாய்க் என்ன தப்பு?"
என்ற உணர்ச்சி, பெண்ணின் கரமுள்ள
தெருவில் இவ்வெல்லாம் ஆரம்பித்தது. பஞ்சாய
வத்துப் பெருந்தகங்கள் கூட ஒன்றுமே பதில்
பேச முடியவில்லை.

காடு கொண்டிருக்கிற பேசினார்:
"அம்மன் கொயில் கொண்டு, ஒன்று வரண
மாக் காங்கும் தாக்கிட்டு, அதை ஆழமாகத்
தொண்டிடுங்கள். தீர்ப்பும் தண்ணீர்தான் வழி
யிதற்கும். கூடி கொடுத்தே கூப்பிட்டானும்
கொண்டு கொட்ட ஒரு ஆள்கூட வரமாட்டேன்
கொண்டிருக்கிற ஊரில். ஆயிரம் அடி போன
தும், ஊத்து அகப்படாதுள்ளதுக்குத்தெரிந்து
பெருக்கென. இவர்களை வளர்க்கிட்டு,
இந்தக் காவேரிப்பாளையத்தை எங்கே முன்
னுக்குக் கொண்டு வர முடியும்?"

"அம்மன் கொயில் கொண்டு ஒரு வழி
செய்ய வேண்டியதுதான்" என்று இழுத்தார்
போய் சொன்னார் ஊர்க்கொண்டிருக்கிற, கூட்டம்
மெதுவாக நல்ல ஆரம்பித்தது.

அன்றைய சிவாரம் எப்போட்டை முடித்
தக் கொண்டு, மூத்தத்தில் விடத் தவித்துக்
கட்டினால் படுத்தபடி வானத்து கைத்திரம்
கை என்னிக் கொண்டுவிட்டான்.

"தம்பி, சிவாரம்!" என்று குரல் கொடுத்தார்
காடுகொண்டிருக்கிற.

கொண்டிருக்கிற எழுந்தான் சிவாரம்.

"கம்மா, உட்காரு தம்பி" என்று சொல்லி
விட்டுத் தாலும் கட்டினால் அமர்ந்தார்.

"நீ சரியான கைத்திரம் போய் அக்க
பயலுக்கே அடிக்க வீரட்டி வண்டியை ஒட்டி
வந்தேன். இல்லாட்டி, என் மாணம் மர்
வாது எய்யும் ஏழியும் போயிருக்கும்."

சிவாரம் ஒன்றுமே பேசவில்லை.

"தப்பி! உன் கைப்பாட்டும் தாலும் உயி
ருக் உயிரா இருந்தோம். அதை தீர்த்தோம்..."

"கெத்தியைக் காட்டாய் குடியானுக்குக்
கண்ணாறுபண்ணிவச்செய்களாக் காட்டியும்?"

காடுகொண்டிருக்கிற சொன்னார்.

"என் சொல்லாது பொன்னு மங்கம்
மாரி உமக்குத்தான் கொடுத்ததுள்ளது
மடியை பண்ணிவிட்டேன். என் விட்டுக்காரிகூட
அப்படித்தான் சொல்லுகிறேன்."

சிவாரம் கட்டியை விட்டு எழுந்திருந்தான்.

"காடுகொண்டிருக்கிற! மங்கம்மாரி என்ருக்
கண்ணாறு கட்டிக் கொடுத்தோம், அவனும்
கஷ்டப்பட்டதான் வேண்டியதும். தலைவிலை

முதல்

பெத்ரேர் தன் குழந்தை பரீட்சையில் தேர்ச்சி அடைந்தால் மனம் பூரிப்படைகிறார். ஏனென்றால் இந்தத் தேர்ச்சியால்தான் ஒரு இளம் அறிவை ஈர்க்கப்படுகிறதெனக் கூகிறார்.

நீங்கள் அவதூறைய சௌகரியத்தை எப்போதும் கவனிக்க முடியுமா? "முழு ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ்" உங்கள் பொறுப்பைப் பிச்சுத் தொள்ளட்டும். உங்களுடைய தேவைய்கு ஏற்ற பல ரக பாலினிகள் இருக்கின்றன.

முழு காழ்க்கைப் பாலினியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இது இன்ஷூரன்ஸில் மிகவும் சிக்கனமான திட்டம். உதாரணமாக இன்ற உங்களுக்கு வயது 28 பூத்தி அடைந்தால் நீங்கள் மாதம் ரூ. 16 மட்டும் தவண்பாகச் செலுத்தி ரூ. 10000/- பெறுமான பாலினிதாரராகக் கூலாம். நீங்கள் எப்போது இறக்க நேர்ந்தாலும் முழுத் தொகையையும் உங்கள் வாரிசுக்கு உடனடியாகக் கொடுக்கப்படும்.

உங்களுடைய மாதச் செலிப்பு ரூ. 6 ஆனாலும் 60 ஆனாலும் அதை ஒரு "முழு காழ்க்கை இன்ஷூரன்ஸ் பாலினி"யில் முதலீடு செய்யவும். இது உங்கள் அளவுக்குரியவர்களுக்கு குறைந்த தவணையில் நீங்கள் அளிகளும் பாதுகாப்பு.

ஸேப் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா

சென்ட்ரல் ஆபீஸ், "தேவகி நகர்" ஐக்கெட்டி டாடா ரோட், பம்பாய்-1.

Tamil

ஒரு குடம், இரப்பினே ஒரு குடம் தாக்கி விட்டு ஒரு கயம் போய் நம்ம தண்ணி கொண்டு வர முடியுமா அவனானே? கொஞ்ச வளர்ந்த போன்று, அதனுடன் அவனையும் தீங்க, குழாய்த் தண்ணிர் இருக்கிற ரகசியம், உட்க கொடுக்கிறதான் தக்கது."

இதைச் சொன்னும் கொஞ்ச சிங்காரத்தின் றால் அவராகவியமாக வந்தித்தது.

"அதெல்லாம் விளையாட்டுக்குச் சொல்வது தம்பி. (மனசிலே ஒன்றையும் வைக்கிவிட்டு) "என்று காடுவெட்டியார்.

சிங்காரம் காடுவெட்டியார்க்கு மூத்தராதேருக்குத் தோஷம் பார்த்தான்.

"காடுவெட்டியாரே! கோலியிலே அம்மம் குடிவிடுக்கிறது திருவிளக்கு, அந்தக் கொஞ்சத் தண்ணி வந்துதான் ஆகிறது. அத்து அடிப்பட்டுத்தான் அடியும்..." என்று.

மறுதான் அவருள் பார்ப்பதும் சிரமத்தின் ஒரு மகத்தான புரட்சி தடைபெற்றது. அம்மம் கோலிய் கொஞ்சுக்குள் சிங்காரமும் அவன் உட்படவிலும் கூட, மண் மேட்டி, உட்படவாரகொண்டு இருக்கிறார்கள். சிறிது நேரத்தில், கூட கூடவாரக மண்ணும் வரும் விரைந்த விட்டு வெளியாகத் தொடங்கி, வளர்க்காரர்களின் சிலரும் இந்த வேலையின் உற்சாகத்தோடு ஈடுபட்டார்கள்.

காடுவெட்டியாருக்குச் செய்தி தெரிந்தது. பந்தாவத்து வழக்கின் அவர் ஏதோ சொன்ன போக, அது விவரம் வெட்டுவதில் வந்து வந்தது விட்டது. ஆனால் சிங்காரத்தின் தோஷம் அவருக்குப் பெருமையாக இருந்தது. அவன் ஒருத்தன்தான் இந்த ஊருக்கு மறுதான் என்று எண்ணினார்.

அம்மம், கோலியில் உயிரோடுதான் இருந்தான். இவ்வாறிட்டாக, வேலை ஆரம்பித்த ஒன்றே நாட்களில், விரைவில் வந்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? கோட்டம் கோட்டம் வந்தது. சிங்காரமும் அவன் தோழர்களும் விரைவில் விரைந்து வெளியேறினார்கள். அன்று அம்மனுக்கு விசேஷமாகக் கொடுத்து உட்கக் கொண்ட படைக்க ஏற்பாடாயிற்று.

மறுதான், அந்நேரத்தில் காடுவெட்டியார், வேலையின் சிறுவியின் விரு தேடி வந்தார். சிங்காரம் வளர்வாட்டுக்குப் புறம்

பட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவன் தெரிந்த அம்மம் கோலிய் குக்கும் பிரதானத்துக் கொண்டிருந்தது.

காடுவெட்டியார் சொன்னார்:

"தம்பி! மல்கம்மாளுக்கு ஒன்றைப்பத்தி ஒரு பெருமம், விடியாருள்கே ருடத்தையும் வானியையும் தாக்கிவிட்டு, கோலிய் விவரத்துக்குப் போகிறேன், தண்ணி கொண்டு வர."

"அவளுக்கு இந்தக் கொஞ்ச முடிக்காது. காடு வெட்டியாரோ கொஞ்ச வளர்ந்த புள்ளி. குழாய்த் தண்ணி இருக்கிற ஊரிலே மாப்பிள்ளை பாருங்க!" என்றான் சிங்காரம்.

காடுவெட்டியார் வெகுத்துப் போனார்.

"தம்பி! என்ன கொடுக்கிறேன்?"

"மல்கம்மாளுக்கு உட்கக்கிட முடியாதது விடமா!" என்று இருந்தான் சிங்காரம்.

"சொல்லு சொன்னே?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான் வேலையிக்குறிவி. அவன் வணிய் பழைய தாக்கம்பு இருந்தது.

"என்டா சிங்காரம், மல்கம்மாளுக்கு என்னடா ஊரேசலி அம்மம் கோலிய் பக்காக்கிவிடப்பட்டம் இருக்கிறேன் அவனையும் ஒன்றையையும் அந்தாருடே உட்கக் குடுத்திப் போருவாண்டாருடே, விவரம் தெரிக்காதே ஆரம்பிச்சே இப்ப என்னடா தெரிவிட்டுது? காடுவெட்டியாரோ, அந்தக் குடி வெளியே வந்தான். அவர் சொன்னதும், திவ்யம்மாள் எதிர்த்துப் போனாமாடா?"

"பாட்டி!" என்று குறுக்கிட்டான் அவன்.

"வாஸ வுட்டா, சிங்காரம் பவலே! மல்கம்மா கொண்டுபோக உனக்குக்குத்த வளர்க்குங்கலும், ஏதாக்கம் எடுத்துப் வெளியே, பார்த்துக்க. இந்தத் தடிக்கம்பாலே விளாசுக்கிடுவான் விளாசு."

சிங்காரம் பெரும் பாய்பாசு அடம்பிப் போனார். காடுவெட்டியார் மெனியைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார்.

கோலிய் விரைந்து தண்ணி கொண்டு வான் வந்ததுக் கொடுத்தான் விவரம். காடு வெட்டியாருக்குத் தாகம் கீர்த்தது; மனம் குளிர்ந்தது. "பாட்டி! நம் காடுவெட்டியார் வந்ததுக்கு இனி ஒரு குதாசுமிக்கம், காடுவெட்டியார் வந்ததுக்குச் சந்திரந்த விட்டான்" என்று முனியுக்க காடுவெட்டியாரின்

சங்கர ஐயந்தி மகன்

இந்த மதத்தில் சிறுமைய உவகதியச் செய்தான் ஆதிசங்கரர். அம்மாவின் ஐயந்தி ஏப்ரல் 24-ல் தேதி கொண்டாடுவதை முன்னிட்டு, ஆதிசங்கரரின் தெய்வீக, தத்துவ மனோமையப் பற்றிப் பல காலமாக இந்தியாவிலும், உட்க உட்க அருகிலும் அதிசங்கரரும் லாசிகளும் எழுதியுள்ள பாடல்களுக்கள் அடங்கிய மகன் வெளியிட்ட, காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமி போன் விழாக் கமிட்டியினர் தீர்மானித்திருக்கின்றனர். சென்னை கதரகம்பலர் சென்ற வகுடம் சங்கர ஐயந்திக் கொண்டாட்டத்துக்காக வழங்கிய என் கொட்டிகிலுக்கு இந்த மகன் வெளியிட்டப் படுகிறது. இந்த மகன் இந்தியாவில் மட்டும் படிப்பு பதினும் மாணவர்களுக்கு இவ்வகமாக வழங்கப்படும். இம்மகனாரைப் பெற விருப்பம் மாணவர்கள் தங்கள் கவனம் வையும் வகுப்பையும் தேர்க்கண்ட விவரத்துக்கு எழுதி அனுப்பலாம்.

க.க.பி. 1971, சங்கராச்சாரியம், (கங்காச்சி)

காஞ்சி ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமி போன் விழாக் கமிட்டி 12, கம்பலம்பலர் தாள், மனோமயம், சென்னை-4.

இது அல்லவா ரயில்வேவாரம் !

மிகவும் வந்து மிகவும்
விரைவில்...

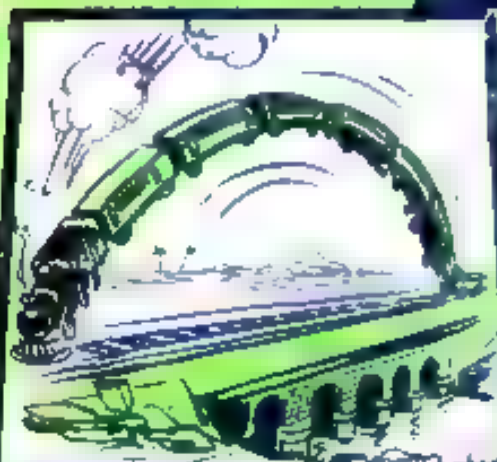
மேலதானதான் ரயில்வே-
- கூடுதல் வசதிகள் அளவற்றதென்று...

மிகவும் பாடுபாடுகள் விடு-
வாங்கினால் நயம் தருகிற...

இந்தவகாரங்களை மிகவும்
கூடுதல் வசதிகள் அளவற்றதென்று...

பாடுபாடுகள் ரயில்வேவாரம்
புரண்டு வந்து வந்து விபத்தாகத்
தருகிறது...

வண்டியிலிருந்து இறங்கும்
மிகவும் வசதிகள் அளவற்றதென்று
புரண்டு வந்து வந்து விபத்தாகத்
தருகிறது...

ரயில்வே வாரம் விரைவில்
தருகிற...

காஸ்ட்ரால்

ஆராய்ச்சி

எப்பொழுதும்

முன்னணியில் நிற்கிறது

★ எரிலென்ட் தேய்வாசத்தாதக்குறற்புதில், 1935-ல் முதல் ஸ்தானம் பெற்றது.

★ இயந்திரங்களை சுத்தப்படுத்துவதற்கு ஒரு சிறந்த எண்ணெயாக 1935-ல் முதல் ஸ்தானம் அடைந்தது.

★ பெட்ரோல் சிக்கனம், மிக எளிதான இயக்கம், விரைமான ஓட்டம் ஆகிய அனுகூலங்களைப் பெற ஒரு இலேசான எண்ணெயை அறிமுகப்படுத்தி 1938-ல் முதன்மை ஸ்தானம் பெற்றது.

★ எண்ணெய் கெட்டுப் போகாது பாதுகாக்கக்கூடிய நுதன லூகோக் கைப்பாடு வதினால் 1949-ல் முதன்மை ஸ்தானம் அடைந்தது.

★ துரு மிடிக்காமலும், அமிலங்களால் இயந்திர பாங்குகள் தேய்வுறாட்டமாலும், பாதுகாக்கக்கூடிய சுறாப்பாட்ட ஆக்ஸில் எண்ணெயை அறிமுகப்படுத்தியதால் 1951-ல் முதன்மை யடைந்தது.

★ ஸ்டீ இணையற்றது: 1958-ல் உலகிலேயே மிகச் சிறந்த கரீன மோட்டர் எண்ணெய்

காஸ்ட்ரால் என்ற பெயரை

குறித்தே எப்பொழுதும் கேளுங்கள்

இலண்டனது ஜந்தான்ஜி திட்டல் செந்திரமார இயங்க சத்திய யசித்த யருகிறது !

1-30

இப்பொழுது

"விளக்க அடவாக்கெட்டிடுமேயுடன் பெட்" மிகச் சிறந்த முறையில் "சாம்ப" மற்றும் "டாபெட்" உதர்புகு என் நேயாது பாதுகாக்கிறது என்ரு யு. எஸ். ஏ. மோ - ஆர்டிமேடிட் சீலர் கவுண்டிவிச் 1957ம் ஆண்டு அறிக்கை தெளிவாக உறுதெறு. காஸ்ட்ராலில் இந்த அடிபுகு 1949ம் ஆண்டுகிளாடுதே சேக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

யாவை விளக்கு

அதிகபடியும் 35

புரிந்து கொண்ட
உண்மை என்ன?

உமாவின் விட்டை விட்டுத் தனிகாசைய் வெளியேறுவதற்கு முன்பு நடத்த சில முக்கியமான சிகழ்ச்சிகளை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும் :

முதலாவதாக, குறையத்திலிருந்து மாணிக்கவாசகம் கொடுத்து அறுப் பிய நூல்களில் இரண்டை அவன் மொழி பெயர்த்து விட்டான், பெரியவரின் தேற்பார்வைக்குப் பின் அவை அச்சாடு வெளியில் வந்தன. தனிகாசைய்தின் உதையப் பைக் கண்ட ஒரு பதிப்பகத்தார் அவனை தம்பிய் பணம் போடத் துணிந்தார். புத்தகங்களைப் படித்து விட்டு மாணிக்கவாசகம் அவனுக்கு வாழ்த்துக் கூறியிருந்தார். அடுத்த காரய் காலத்துக்குக் கட்டாயம் குடும்பத்துடன் அவருவரச் சொல்லி அழைப்பும் வந்தது. கண்டிப்பான, மறுக்க முடியாத அழைப்பு அது.

அடுத்தாற்போல், கண்ணபுரத்தில் கப்பலாய்வரின் மனைவி சிலகாழி அன்னலி அவரின் போய் விட்டாள். அவளுடைய குடும்பத்தின் கமையம், சாயலின் கமையும் இப்போது தேவலித். தனிகாசையம் தனக்கு இருக்க வேலை மிகுதியால் அவர் கனக்கு குறுதல் கடிதம் எழுதி அனுப்பினான். தேவலியின் கடிதங் களும் எப்போதாவது அவனுக்கு வருவது உண்டு.

ஒரு நாளை, பெராலிரியர் சொல்லியதை நடத்த விஷ யங்களைக் குறையத்துக்கு எழுதிய தப்பாட்டி என்று நினைத்தான். மாணிக்க வாசகனும் அவரும்

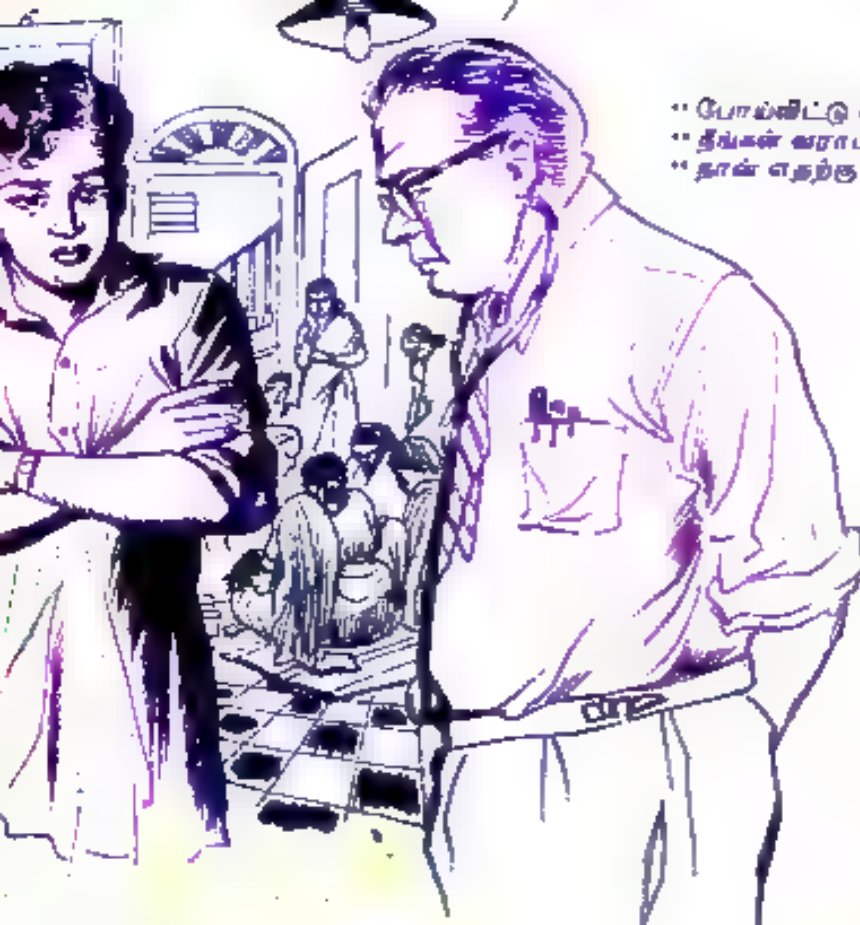
தெருமெ நண்பர்கள். தனக்கு அவர் யோசனை சொல்லக் கூடும் என்பதற்காகவாவது, மாணிக்க வாசகத்துக்குத் தெரிவித்திருக்கலா மல்வரா? ஆனால் அப்படி யிருக் காத என்று மறு யோசனையில் தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டான். பெராலிரியர் இதுபோன்ற செய்தி களைக் கடிதங்களில் எழுதக்கூடியவா ரல்ல. தமக்கு ஒரு மனைவி இருப் பதைப் அவர் நண்பரிடம் வெளி யிடவில்லையே!

முதல் நாள் அவர்கள் கமா னைச் சேதித்து வந்த ரகசியம் மறு நாளை அம்பலத்துக்கு வந்து சேர்த தது. குழந்தை கல்பாணியை அதை வெட்ட வெளிச்சமாக்கினான்.

"அப்பா! அப்பா! அக்கா னைப் பார்த்தே னாய்!" என்று கூத்தாடினான் குழந்தை.

"ஆமாம்மா! நாங்க எல்லோ ரும் பார்த்தோம்! - அம் மாவும் பாட்டி யும் உங்க விட்ட சொல்ல வேன் டாம்னு சொன் னுங்க!" என் றான் பரமசிவம்.

“போய்விட்டு வாருங்கள்.”

“தங்கள் வராமலா?”

“நான் எதற்கு?”

“உங்களைப் பார்த்ததான் அவள் வருகிறாள். இங்கே வரக் கூடாதென்று அப்பாவின் கடுமை யான உத்தரவாம்.”

“அங்கு மாத்திரம் போய்ப் பார்க்கலாமா?” என்றான்.

“பிறகு உங்கள் இஷ்டம். எங்களை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு இடத்துக்குப் போவதென்றே உங்களுக்குப் பிடிக்காது.”

நாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை, உமா அவர்களுக்குக் காக்கா புறப்பறும் இடத்தில் காத்துக் கொண்டு நின்றான்.

குழந்தைகள் இருவரையும் ஆசைக் கொண்டு வாயில் வாரி அணைத்துக் கொண்டு, அவர்களைச் சாட்சி சொல்வச் சொல்லித் தூண்டி விட்டான் தனிகாசலம். மாயியும் மருமகளும் ஒருவரைப் போருவர் பார்த்துக் கொண்டு நிர்த்தனர். “நானும் வந்திருந்தேன்; உங்களைப் பார்த்தேன்!” என்று தானும் அவர்களோடு சேர்ந்து நிர்த்தான்.

“அவள் விட்டுக்குத்தானே போகக் கூடாதென்றீர்கள்?” என்று சாமர்தியம் பேசினாள் கெனரி.

“போனது சரி. உமா என்ன சொன்னாள்?” என்று கேட்டான் தனிகாசலம்.

“சொல்வதென்ன? அழுதான்; ஒரே அழுதை மயம். உங்களைப் பார்க்காவிட்டால் அவளுக்குத் தலை வெடித்துப் போகுமாம். கல்யாணியை அவளை வைத்துக் கொள்ளுகிறோம்.”

“அப்பறம்?”

“நாயிற்றுக் கிழமை எல்லோரும் மகாபலிபுரத்துக்குப் போகலாமா என்று கேட்டான். அதனையும் சரி என்றார்கள். தன் ரிசேபிஷனோடு போவதாய் விட்டால் சொல்லி விட்டு, தம்போடு அவள் வரப் போகிறாள்.”

எக்கம், வேதனை, சொல்லும்படி இத்தனையும் காத்த அவள் கண்கள் தனிகாசலத்தை நெருங்கும் நேரம், எதிரோடும் கொட்டாரம் ஏதிக் கொண்டார்கள். கல்யாணியை அன்று ஈழநாடும் தன்னிடமே வைத்துக் கொண்டாள் உமா. வழியில் அவளிடம்

பேச்சுக் கொடுத்துப் பார்த்தான் தனிகாசலம். கௌரியும் அவளை விடவில்லை.
 "என்ன உமா, பேசாமடத்தைப்பா
 நீ?"—கௌரி கேட்டாள்.

"இங்கே உள்ள மற்றப் பிர
 யானிகளுக்கும் எனக்கும் என்ன
 வித்தியாசம்? திரும்பி வந்த
 லுடன் நீங்கள் ஒருபக்கம் போகப்
 போகிறீர்கள்; நான் ஒரு பக்கம்

வினா :-

மாமல்லபுரத்தில்
 துழைந்தவுடன் எவ்
 வேளாருமே தங்களை
 மறந்து. சிற்பங்களைச்
 சுற்றி வரத் தொடங்கி
 னார்கள். உமாவும் தன்

மனச் சுவையை அப்போதைக்கு
 மறந்துவிட்டாள். எங்கு திரும்பினா
 லும் கருங்கற் பாறைகள். பாறைகள்
 தோறும் கண்களையும் சிற்பங்கள். கல்
 கண்ட இடங்களிலெல்லாம் தங்கள் என
 வண்ணம் காட்டியிருந்தனா சிற்பிகள்.

"தாஜ்மஹால் கூட இப்படி இவ்
 விலே, மாமா?" என்றாள் உமா.

"அது வேறு; இது வேறு. மூகலாயர்
 கனிடம் சுட்டடக் கலைமுறைக் காண
 லாம். மனித உருவங்களையும், உயிர்ப்
 பிரானிகளின் உருவங்களையும் நாம்
 அவர்களிடம் காண முடியாது. சமயக்
 கொட்பாடுகளுக்குத் தக்கபடி அந்தக்
 காலத்தில் கலைஞருக்கு வரம்பு கட்டி
 யிருக்கிறார்கள்."

"அதோ, அந்தக் கல் ரதங்களைப்
 பாருங்கள், சம்பிரமாய்ப் படுத்தக் கிடக்
 கும் காளை மாட்டைப் பாருங்கள்!"

அங்கே வலிவும் வளப்பும், அழகும்,
 பொலிவும், கலையும், மணமும் கவந்து
 உறவாடிக் கொண்டிருந்தன.

சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டே வந்த
 தனிகாசலம், ஒரு கல்வோவியத்தின்
 வெளிப்புறத்தில், குடைந்து செதுக்கப்
 பட்டிருந்த இரு காதலர்களின் கனிவு
 நிறைந்த சிற்பத்தைக் கண்டவுடன் அப்
 படியே நின்று விட்டான். கால்கள் நகர

போகவேண்டும்.
 இதுதானே நடக்
 கப் போகிறது?

இந்த ஒருநாள் வாழவுக்
 குப் பேசக் எதற்கு?"

"உமா...!"

"நான் என்ன தப்புச்
 செய்தேன். அப்படி நீங்கள்
 ஒரேதாளில்விட்டைக்காலி
 செய்வதற்கு? எல்லாம்முன்
 னேற்பாடுசெய்யாமல் உங்
 களுக்குவிடுகிடைக்குமா?"

"காணா விட்டு இறங்கிய பிறகு
 பேசலாம்" என்று அவளைக் கையமர்த்
 திழுந் தனிகாசலம்

மறுத்தன. கண்கள் இமைப்பது மறுத்தன. காயங் காயமாக அத்தக் காதலர்கள், தங்களுக்கு இதயத்தின் அடித்தளத்தி லிருந்து எழும் இன்ப வேதனைகளைச் சொல்லிப் வெளியிட முடியாமல் அப் படிச் சிறங்கி நிற்கிறார்களா? எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் அவர்கள் இப்படி நின்றுகொண்டே இருப்பார்கள்?

அந்த உயிர்ச் சிறப்புகளை வடித் தெடுத்த சிற்றின்ப அப்போது தனிகா ளைத் தன் நினைவுக்குக் கொண்டு வத் தான்: பாவம்! தான் பெற்ற அநு பவத்தை இத்தக் கல்யாணப் பொதித்து ரகசியமாய்ப் பாதுகாத்து விட்டு அவன் போயிருக்கிறான். உருவத்தில் வெளித் தோற்றம் எப்படி இருந்தால் என்று? அந்த ஆண் உருவத்தில் சிற்றின்பம், பெண் உருவத்தில் அவன் காதலியும் இன்னும் சாகாமல் வாழ்கிறார்களா? கலை ரூபம் அநிர்வட்டாவி, சாவுக்குப் பின் வாழும் தந்திரத்தைக் கற்றுக் கொண்ட வன், அதிலும் எத்தனை நுணுக்கமான

குட்டிக்குப் பால் கொடுத்தபடியே, கணவனின் கண்களிலும் பெய்யுறந்திருத் தது. அருகில் சென்று பார்த்தான் தனிகாசைம். உயிர்ச் குரங்குகளால் அமை, சோதுகிய சிறப்பக் கூடர்!

"உமா! இங்கே வந்து உன் அக்காளைப் பாரேன்! இதைப் பார்த்தால் உனக்குக் குற்றவத்து குரூபம் வரவில்லை!"

கணவியும் உமாவும் அவளை 'உர்' ரென்று கிழித்துப் பார்த்தார்கள்.

"ஆமாம்! அக்காளுக்குத் தலை சிலி விடுவது வார? மாமா தானே?" என்று திருப்பிக் கேட்டான் உமா.

மத்தியானம், கடற்கரை ஓரமாக உன் சவுக்கத் தோப்பின் நிழலில் அவர்கள் கட்டுச் சோற்று மூட்டையை அவிழ்த்தார்கள். சாப்பிட்ட களைப் போடு வெய்யிலும் ரேந்துகொண்டது. எதிரில் கடற்கரையை ஒட்டியிருந்த கறி கோவிலைப் பார்த்துக் கொண்டே தனிகாசைம் ஒரு மரத்தில் சாய்ந்து உட்கார்ந்தான். குழந்தைகள் நிம்மதி யாக மனலில் உறங்கிறார்கள், கடற் காற்று வெய்யின் வெப்பத்தைக் களைத்துக் கொண்டிருந்தது.

சூரியன் மேற்கே சாய்ந்து, மேல் வானத்தில் தழுவி விழுந்து தனிகா சைத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை. கைக் கடி காரத்தில் விடாடி முன் கற்றுவதைக் கண்டு அவன் வெறுப்படைந்தான். கடி காரத்தைக் கழற்றிக் கடலுக்குள் எறிந்துவிட வேண்டுமென்று அவனுக்கு ஆத்திரம். ஆனால் கறிவனை எப்படித் தடுத்து நிறுத்துவது?

"ஐந்து மணிக்குக் கார் புறப்படப் போகிறது. இன்னும் இரண்டு மணி தேரங்கட இல்லை. இன்று போனாலும், இனி என்று உமாவைப் பார்ப்பது?" - மலை மலைவாக அவனிடம் பேச வேண்டிய சொற்கள் நிறைந்திருப்பதாக அவ னுக்கு ஒரு பிரமை.

தொண்டையைக் களைத்துக்கொண்டு, "உமா!" என்று அழைத்தான் தனிகாசைம்.

உமா அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான். கணவியும் கல்யாணி அம்மாளும் திரிந்தது உட்கார்ந்தார்கள்.

"இனிமேல் நாம் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேச முடியாது. எங்கனிடும் சொல்ல வேண்டியது ஏதாவது இருந்தால் இப் போதே சொல்லிவிடு. நீ உன் மனத்தில் எதிர்காவம் பற்றி என்னதான் நினைத் துக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"நானும் இதைத்தான் கேட்க வேண்டுமென்றிருந்தேன்" என்னுள் கல்யாணி அம்மாள்.

உமாவின் தலை தரையை தோக்கிக் கவிழ்த்தது. மனலில் கொடை போடு

உணர்ச்சிகளை அவன் வெளிப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்கிறான்!

"பார்த்தது போதும். வாருங்கள்!" என்று அழைத்தான் உமா.

"அவரைக் கூப்பிடாதே. உமா! அத் தக் கல்யாண ஏதாவது தார் உசித்துக் கயிறு திரிக்கப் பார்ப்பார், கதை கிடைத்தால் போதும் அவருக்கு."

"கல்யா இது? உன் மூலையில் தான் இப்போது பாருக்கக் இருக்கிறது!" என்று கணவியைப் பணமாகத் திட்டி ருந்து தனிகாசைம்.

கணவின் மையத்திலேயே, ஒரு பாவன யின்யீது. ஆண் குரங்கொன்று பெண் குரங்குக்குப் பேன் பார்த்துக் கொண் டிருந்தது. அந்தப் பேன் குரங்கு தன்

வதும், அழிப்பதும், திரும்பவும் போடு வதுமாக அவன் போலாகை ஓட்டினான்.

"கன்னி மாடத்துக்குப் போவதற்காக மதம் மாறுவதாய்ச் சொன்னாயே, அதை முடிவு செய்து விட்டாயா?"

"போவதில்லை என்று முடிவு செய் திருக்கிறேன்" என்று உமா.

"வேறு என்ன செய்யப் போகிறாய்?"

"நான் செய்வதற்கு இனி என்ன இருக்கிறது?"

"உன் அப்பா என்ன சொல்கிறார்?"

"ரமணபக கல்யாணம் செய்து கொள்; இல்லாவிட்டால் செத்துப் போ" என்ருார்."

கௌரி குறுக்கிட்டு உமாவின் மனத் தின் இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்வ தற்கு முயற்சி செய்தான். கல்யாணி அம்மாளுக்கும் எவ்வா விவரங்களும் தெரியும். இரண்டு பெண்களும் அவனைக் கேட்டுப் பார்த்தார்கள்.

"இப்படியே என்னைக்கும் நான் இருந்தால் இவர்களுக்கு என்ன? நான் சித்தித் துடித்துடன் இருப்பது என் அத் தைக்குப் பிடிக்கவில்லை. உங்களை ஒரு மூலம் முறித்து உங்களை அனுப்பி விட்டார்கள். நீங்கள் விட்டைக் காலி செய்ததிலிருந்து எனக்கு ஒன்றுமே ஓட வில்லை. தினமும் குழந்தை கல்யாணி என் கனவில் வருகிறான். பொழுது விடி வாமல் இருந்தால் தேவலாம்."

பொட்டுப் பொட்டாகக் கண்ணீர் துளிகள் மனலில் விழுந்தன.

"அத்தை!" என்று சுதறிப்படியே கல்யாணி அம்மாவின் மடியில் சாய்ந் தான் உமா. "நான் ஒருத்தி இருப்பது உங்கள் எய்வோருக்குமே கஷ்டம். இது எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. சீக்கிரம் நான் போய்விடுவேன், வாரும் எனக் காகக் கவலைப்பட வேண்டாம். வெகு சீக்கிரம்....வெகு சீக்கிரம்...."

"அசட்டுப் பெண்ணே! உனக்கு இப் போது என்ன குறை வந்து விட்டது? இப்படியே பேசுகிறாய்!"

"எனக்குக் குறையே இல்லை. அத்தை! என்னை என் அப்பாவாக் கூடப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. என்னை அவர்கள் விட்டுவிட்டால் போதும்."

"உங்களில் முடிந்தால் உன் அப்பா விடம் சொல்லிவிட்டு நீ எங்கள் விட் டுக்கு வந்துவிடு. உங்களில் யாருக்கும் பாரமில்லை, நீ வேலைக்குக் கூடப் போக வேண்டாம்."

"ஆமாம், உமா. நீ வந்து விடு" என்று கௌரி.

தனிகாசவத்தை உமா ஒரு நடவை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

"உன் அப்பாவுக்குத் தடைபிக்கு என்ருல் எனக்கும் சம்மதத்தான். ஆனால்

உன் அப்பாவின் நினைவு அன்றைக்கு தேரில் கண்டேன். அவர் சம்மதிப்பார் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை."

"வேறு என்னை என்னதான் செய்யச் சொல்லுகிறீர்கள்?"

"பொறுத்திடு! காலம் போகிற போக்கில் இன்னும் என்ன நடக்கிற தென்று பார்ப்போம்."

"நான் பொறுத்திருப்பேன். என் அப்பா? என் அத்தை? ஒரு விஷயத் தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இந்தப் பிறப்பில் நான் இன்னொரு மனிதருடன் வாழப் போவதில்லை. கௌரி உங்களுக்கு மனைவி. நீங்கள் எனக்குத் தெய்வம். நான் உங்கள் அடிமை. கௌரிக்கும் நான் துரோகம் செய்ய மாட்டேன்;

உங்களை விட்டு நான் உயிரோடு என்ருல் போகவும் மாட்டேன்."

"அத்தனாக நங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?"

"மாதம் ஒரு முறை என்னை வந்து ஐத்து நிமிஷம் பார்த்தால் போதும். உங்கள் எய்வோரையும் நான் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் நான் எனக்கு உறுதி."

"அப்படி நங்கள் பார்ப்பதையும் உன் அப்பா தடுத்தால்?"

"பிறகு என்ன நடக்குமோ, எனக்குத் தெரியாது!"

"நங்கள் வெளியுக்குப் போனால் தீ என்ன செய்யலாம்?"

"போகும்போது பார்த்துக் கொள்ள லாம்" என்று உமா. "அதற்குள் ஏதாவது நடந்தால் நான் உங்கள் விட்டுக்குத்தான் ஓடி வருவேன்."

"தாராளமாய் வந்து சேர், உமா!" என்று உயிரைக் கௌரி.

மணி நாளையாவினது. சாப்பாட்டுப் பாதிரியர்மீதுக் கருவுவதற்காகக் கல்வாணி அம்மாளும் கெளரியும் கடவோரத்துக்குச் சென்றார்கள். உமாவின் உறுதியான முகத்தைக் கண்டு நிகைத் தான் தணிகாசலம். ஏனோ அந்தக் கைத்திசு அவனுக்குத் தாழ்மறையின் கண்ட முதற்காட்சி நினைவுக்கு வந்தது.

தன்னுடைய கரத்தை நீட்டி, "நீ எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தற் கொடு செய். கொள்வதில்லை என்று எதிலும் செய்!" என்று எதிர்த்தான். "உனக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவதற்காக உன் அப்பாவின் மீதேகத்தை இழந்தேன். சொந்தரத் தம்மானின் தக்கை ஆளானேன். உன் வீட்டை விட்டே வெளியில் வந்தேன். எனக்காக நீ இதைச் செய்!"

"அது என் இஷ்டம்!" என்று சொல்லி எழுந்திருக்கப் போனான் உமா.

"இதே இடத்தில் உன்னைக் கொன்று மறைத்து விடுவேன்! உயிரோடு இருந்து கொண்டு என்னைப் பெயராக அழைக்கிறேன்."

அத்தியாயம் 36

குயிலும் வெள்ளத்திலே குளிரி! தங்கை

66 கிணியலோ! உபகமசுநிர்ப்பந்த உதயகாலே; அது உனக்குக் கிடைக்காமலே போயினம். பொருளுக்காக உதயகாலே; உன் ஆத்மாவையே நீ விற்ற விடுவாய். உன் உள்வந்தின் சிவந வக்காஹ. உன் ஆத்மாவின் ஆகந்தத்துக் காக, நீ கிணியப் பனியில் ஒன்றி விடு; உதயப்பியில் உன்னை மறந்துவிடு. நெரு குரு வேலை நீ எதிர்பாராமலே புக்கலும் பொருளும் உன்னைத் தேடி வந்தாலும் வரலாம்."

—மேல் பாட்டுக்கி தேவயாக கரிக்

கண்ணப்ப நாயனார் சிலபெருமானிடம் கொண்டிருந்த பத்தியின் மேலிட்டால், தாம் கைவத்துப் பார்த்த உணவில் எது குடி மிகுந்ததோ அதைச் சில பெருமானுக்கு ஒதுக்கி வைப்பாராம். உமாவும் தணிகாசலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அப்பாடிப்பட்டவன் தான். சிந்தனைக்கு அவன் விருந்துண்ணும் வேலைகளில், எங்கேயாவது அற்புதமான இயக்கிவத் துணுக்குகள் கிடைத்து விட்டால் அவற்றைத் தணிகாசலத்திடம் பிளர்ந்து கொள்ளும் வகையில் அவனுக்குத் தூக்கம் வராது. மாமல்வபுரத்துக்கு வந்திருந்த உமா, தணிகாசலத்திடம் கொடுப்பதற்காக, மேற்கண்ட வரிசை எங்கிருந்தோ குறித்துக் கொண்டு வந்திருந்தான். அவனுடைய குறிப்படி

மீறும். இன்னும் செத்துத் தொலைக்க வேண்டுமென்ற ஆசையா உனக்கு?"

நடுங்கிக் கொண்டே அவன் அவனுக்குக் கையடித்துக் கொடுத்தான். "நானாகச் சாகவில்லை.....இல்லை.....! அப்படி விழுந்துப் பார்க்காதீர்கள், நானாகச் சாக மாட்டேன்."

"நினைவுக்குடும்பம்!" என்று உறுதியுடன் தணிகாசலம்,

இரவு ஒன்பது மணிக்குச் சென்ற வந்து சேர்ந்தவுடன் தங்கை தங்கை வழிகளில் உமா தன் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தான். தணிகாசலம் இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு தன்னுடைய தாடி குறிப்பைக் கையில் எடுத்தான்.

"இவ்வளவு வருஷங்களுக்குப் பின்பு இன்றுதான் தான் உமாவைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்று தொடங்கி, மேலும் சில வரிசை எழுதினான். அந்த வரிசை எழுதும்போது அவன் கண் முன்னே அவன் கொடுத்த முருகன் படமும், தாழ்மறையின் முதற்காட்சியும் மாறி மாறித் தொன்றின.

தொட்டை வாங்கிப் பிரித்து அதில் எழுதியும் வைத்து விட்டான்.

மாமல்வபுரத்துக்குச் சென்று வந்து மூன்று நாட்கள் கழிந்தன. முத்தான மூன்று அந்தக் கடற்கரைச் சவுக்கத் தொப்பும், அதில் அவனுக்குக் கையடித்துக் கொடுத்த உமாவின் கருவமும் நினைவுக்கு வந்தன. உமாவின் உறுதி மொழி அவனுக்கு ஆறுதல் தந்தது. 'இனிமேல் உமா கோதைபோல் உயிரை விட்டமாட்டாள்.'

தணிகாசலம் காலை வேளையில் எழுதுவதற்காக உட்கார்ந்தான். உமா குறித்துக் கொடுத்த வரிசையில் ஒரு வரி மாத்திரம் அவனுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. திரும்பத் திரும்பப் படித்தான்: "உதயப்பியில் உன்னை மறந்து விடு; உதயப்பியில் உன்னை மறந்துவிடு; உதயப்பியில் உன்னை மறந்துவிடு!"

உதயப்பதற்காகவே அவன் இதற்குத் தனக்கு வேண்டிய வசதிகளை எப்படியோ செய்து கொண்டான். மேசை — நாற்காலிகள், புத்தக அலமாரி முதலியவை அந்த அறைக்கு வந்து சேர்ந்தன.

உதயப்பியில் அவன் தன்னை மறந்திருந்த வேளையில், குழந்தை கல்வாணி

வசீகரிக்கும்
மென்மை!

அதனுடைய மென்மை மயான நறு
மணம் தங்கம் இருப்பதை எம்
செய்யாத தெரிவிக்கிறது.
மென்மையான போன்ற அந்நு
கடைய நறுமணம் உங்கள்
செய்ததோடு மொகுரி விடு
வாடுகிறது. உங்கள் மயக்கி
மென்மையான மென்மை மயான
மென்மை மென்மை மயான
மென்மை!

லக்மி

டால்கம் பவுடர்

லக்மி கிராமல் கிட.
93 டால்கம் பவுடர்

மென்மை மென்மை, மென்மை மென்மை, மென்மை-1.

LRM 51 TM.

EVEREST

...இதே மாதிரி
 தேனும்
 எண்ணெய் உட்க
 உதறியாக
 வளர்.....

**பார்லேயின்
 க்ளூகோ**
 பிஸ்கெட்டுகள்

விட்டமின்கள்
 செறிந்தது

மற்றவை பரவலாகவும் மாதுறுபாக்களில்
 கம்பவுஸ் பிஸ்கெட்டுகள் விட்ட . பம்பாய்.

Parle's Gluco
 BISCUITS
 Glucose Biscuits

கதையைத் திறந்து கொண்டு உன்னை அழைத்தான். முச்சுக்கு முன்னாறு நடனங்கள் "அப்பா!" என்ற சொல் அவன் கொல்லைச் செல்லலிலிருந்து உதிர்ந்தது. தணிகாசையத்தின் காதுகள் அப்போது செவிடாவி விட்டன. "ஐயா! ஐயா!" என்று ஒலிக்கும் சதங்கை ஒலியும், "அப்பா!" என்று அழைக்கும் அமுத மொழியும் அவனுக்கு அப்போழுது கேட்க வில்லை.

குழந்தை கரிமையுடன் வந்து அவன் மடியில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான். தன் கரங்களால் அவன் முகத்தைப் பற்றி. அவனுடைய கவனத்தைத் தன்பக்கம் திருப்பினான். அப்பா தன் தொல்லைப் ஒப்புகொண்டு, மகளின் சாமர்த்தியத்தை மெச்சி அசட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பு கொடுத்த தைரியத்தால் குழந்தை தாராளமாக மெசைமீதே ஏறி உட்கார்ந்தான்.

"என்ன கல்யாணி இது!"
கல்யாணி உதட்டைப் பிதுக்கிப்பற்றிப் புகு காட்டினாள்.

"உன்னைப்போல் சமர்த்துப் பெண் யாகுமே இடையாது! எங்கே, கொஞ்சம் இறங்கிப் போல் வெளியே விடுவாரு, பார்க்கலாம்!"

"ஊதரூம்; மாத்தேன்!"

"என் கண்ணகல்?"

"ஊதரூம்."

"ஓ, கழுதை! இறங்கிப் போ!"
கல்யாணியின் முகம் கண்டியது. ஏக்கத்தோடும் ஆத்திரத்தோடும் அவனைப் பார்த்தான். அந்தப் பார்வையின் வேகத்தைத் தணிகாசையத்தால் தாங்க முடியவில்லை. அப்படியே வாரி அணைத்து அவன் கண்ணங்களில் முத்தமாரி பொழிந்தான். மிடுதுவான அவன் பொண்ணுடலிலிருந்து தாமரைவின் மெல்லிய மணம் அவன் நாளில் இழைத்தது.

"கல்யாணி! நீ தாமரைப் பூவிலா பிறந்தாய்! ஏன் எப்போதும் உன் நெகத்தில் தாமரை மணம் வீசுகிறது?"

குழந்தை அவனைக் கொண்க 'கண்ணகல் பார்த்துக் கொண்டு குறும்புச் சிரிப்பு சிரித்தான். உடனுக்கு மணம் உண்டு என்பது அவனுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. ஆனால் கல்யாணியிடம் உள்ள தாமரை மணத்தை முதலில் அவனுக்கு ஏடுத்துச் சொல்லியவன் உமாதான்.

"நீ தாமரை மொட்டாய்ப் பிறந்த தாய்தான் எப்போதும் உமா உன்னைக் கமத்து கொண்டு நிரித்தான்" என்றான் தணிகாசையம்.

குழந்தை இதைக் கேட்டுச் சிரிக்க வில்லை; எங்கோ யோசனை செய்தான்; உமாவின் நினைவு அவனுக்கு வந்து

விட்டது. மத்தியில் அவன் மறந்து போனதாய்த் தணிகாசையம் நினைத்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் பழைய பன்னியை அவன் மீண்டும் தொடங்கினான்.

"அக்கா எங்கேப்பா?"

"அவளை மறக்கவிடையா, நீ?"

"சொல்லுப்பா!" என்று செல்வமாய்ச் சினுங்கினான் கல்யாணி.

தணிகாசையத்துக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. "அக்காளாம் அக்கான்!" என்று குழந்தையை மெசையிலிருந்து தூக்கிக் கீழே போட்டான். எங்கோ போக வேண்டிய கோபம் குழந்தையிடம் திரும்பியது. "உன்னை யார் இங்கே வரச் சொன்னது? எழுதுவிற நேரத்தில் ஏன் வந்து எனைக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறது? குழந்தையைப் பார்க்க வில்லை குழந்தைப்பா!"

நீரமரைப் பூவென்று கொப்பளித்தது. தணிகாசையத்தின் கருநிலப் பளிங்கு கண்ணகல்.

"அக்கான் இங்கே வரமாட்டான், போ!" என்று திரும்பவும் அதட்டினான். "எங்கேப்பா? சொல்லுப்பா!"

"அதோ அங்கே இருக்கிறது வீடு!" என்று கூட காட்டினான். "மாடியில் இறங்கி, தெருவைச் சுற்றிக் கொண்டு போக வேண்டும். போனால் அங்கே உனக்கு என்ன இடைக்கும், தெரியுமா? உதை இடைக்கும்! உன்னையும் அடிப்பார்கள்; என்னையும் அடிப்பார்கள்."

குழந்தை வெளியே போனபிறகு கதைக்குள் முழுதினம் தணிகாசையம், கல்யாணியின் முழுதினம் வினாற்றில் முழுகுவதைப் போலத்தான்; காதலில் முழுகுவதைப் போலத்தான். கண் தெரியாது; காது கேட்காது; ஐம்புலன் களும் அடங்கி ஒடுங்கி ஒரு நினைவில் ஒடுங்கினாலும். குழந்தையைப் பற்றியும் உமாவைப் பற்றியும் அடுத்த நிமிஷத்தில் தணிகாசையத்துக்கு நினைவில்லை.

கல்யாணி அடுக்கிக்குப் போய் எட்டிப் பார்த்தாள். தன் தாயார் இட்டிவி அடுப்பின் புனை மூட்டத் துக்குள் திணறித் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. பாட்டி சட்டினிக்குத் தேங்காய் துருவிக் கொண்டிருந்தாள். அண்ணன் காவிரிப் பெருங்காசு கவரிக் கித்திர வேலைப்பாடுகள் செய்வதற்கு முற்பட்டான்.

நிதானமாகக் கீழே உட்கார்ந்து தன் கால் செருப்புக்களை மாட்டிக் கொண்டான் கல்யாணி. சத்தம் செய்வாமல் மெதுவாக அந்த இடத்தை விட்டு நழுவினான். தனிகாசைத்தின் அறைக்கதவு பாதி திறத்திருந்தது. தங்கீக் கவனிக் காத அப்பாவுக்கு, 'போய் வருகிறேன்' என்ற கசையாகக் கைகாட்டி விட்டு அவன் மாடிப் படி களுக்கு வந்தான்.

படிமலில் இதற்குமுன் அவன் இறங்கியதில்லை. அவனுடைய கிள்ளு சிறு முனியில் சிறிய தொகு போராட்டம் நடத்தது. 'இறங்காமா? வேண்டாமா? இறங்காவிட்டால் எப்படி அக் காளைப் போய்ப் பார்க்க முடியும்? அம்மா—அப்பா எல்லோரும் இத்தப் படிமலில் இறங்கி ஏறும் போது நாமும் இறங்கினால் என்ன?'

கெட்டிக்காரிதான் கல்யாணி. ஒவ்வொரு படியாக உட்கார்ந்து—உட்கார்ந்து எழுந்து சென்றான். கைப்பிடியில் ஓரமாகச் செய்வதும் அவனுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. மூன்று தாண்டு படிமல் பத்திரமாகப் இறங்கி விட்டான். கைமலில் அவனுடைய கெட்டிக்காரத் தனத்தான் அவனுக்கு விளையாக வந்தது. எதற்காகப் பெரிய மனிதர்களைப் போல் செருப்புக்களை மாட்டிக் கொண்டு கிணறுபிடுவான்?

வலது கால் செருப்பு நழுவிப் படிமலில் புரண்டது. அதைத் தாவிப் பிடிப்பதற்காக மூன்றாம் குனித்தான் கல்யாணி. செருப்பை எப்படியோ எட்டிப் பிடித்து விட்டான். ஆனால் அவனைப் பிடிப்பதற்கு அவரு யாரு மில்லை. 'எடகட' வென்று உருண்டு கொண்டே கீழே போய், மிகப் பெரிய அலறலுடன் தரையில் விழுந்தான்.

உருண்டு உருண்டு கீழே போனவன். இனி உருள் முடியாத இடத்தில், மருள் வேண்டிய நிலையில், குப்புபுவின்றி தலைகீழிருந்து பாய்த்த ரத்த வெள்ளத்தில் திடியாய்த் துடித்துக் கொண்டு விடத்தான்.

உட்டம் கடிவிட்டது. தலைமயிளரப் பிடித்துக் கொண்டு தனிகாசைத் தடுத்தெருவில் டாக்கரைத் தேடித் கொண்டு ஓடினான். டாக்குடன் திரும்பி வருவதற்குள் குழத்தை அவன் தாயாரின் மடியில் மயக்கிக் கிறங்கினான். கௌரியின் மடியெங்கும் குங்கும வெள்ளம் கொப்பளித்துப் பொங்கியது. பாட்டி கல்யாணி அம்மாளுக்கு இத்தக் கொலத்தைக் கண்டவுடன் பேச்சமில்லை; மூச்சமில்லை.

டாக்கர் வந்து தம்மால் முடிந்ததை யெல்லாம் செய்தார். தலைவிக் பெரிய தொகு எட்டுக் கட்டினார். ஊசி போட்டுப் பார்த்தார். குழத்தைவின் மயக்கம் சிறிது தெளிந்தது. கடியிருப்

பவர்களின் முகங்களில் ஒரு லொண்டு கப் பார்த்தான். அவன் தேடிய அந்த ஒரு மூகம் மட்டிலும் அங்கு இல்லை போலும்! 'கௌரியிடம் 'அக்கா எங்கேயோ?' என்று மெய்கை கேட்டான்.

'அக்கா எங்கேயோ?'—அவள் வரிக் செல்களிலும் கயத்தைக் காய்ச்சி வந்தறிய கேள்வி அது. தனிகாசைத்தின் கண்ணீர் அவன் உதடுகளில் படித்து உப்புக் கசிந்தது.

"போங்கள்!" என்று கத்தினான் கௌரி. "போய் உமாலை அழைத்துக் கொண்டு வாரங்கள்!" என்று அயறினான்.

தனிகாசைப் சிவையாக திண்டி, முடியாதென்பதுபோல் தலைமயிற்றும் சூட்டினான். பிடிவாத குணம் அவனை மறுக்கச் செய்தது.

"உங்களுக்கு இரக்கமில்லையா? சீக்கிரம் போய் அவனை அழைத்துக்கொண்டு வாரங்கள்!" என்று கௌரி.

"முடியாது; தான் போக மாட்டேன்" என்றான் பிடிவாதமாக.

"உங்கன் மனம் என்ன, கல்யா? இரும்பா? எங்கே குழத்தைவின் முகத்தைப் பாருங்கள். சாகக் கிடக்கிறவன் அக்காளைக் கூப்பிடுகிறான். இதுதான் உங்கன் பிடிவாதத்துக்கு நேரமா?—குழத்தைவைப் கொஞ்சம் வாய்க்கக் கொள்குங்கள், அத்தை!"

கல்யாணி அம்மானின் மடியில் குழத்தைவைப் போட்டு விட்டுத் தெருவில் இறங்கி ஓடினான் கௌரி. கண்ணின் துயர் கேட்டு அச்சுறக்கு ஒரு கண்ணடி மதுரைமா தரைத்தின் தெருக்களில் ஓடினான். குழத்தைவின் துயர்தாங்காது இச்சுறக்கொரு கண்ணடி மாம்பலத் திண்டிதெருக்களில் ஓடுகிறான்.

தனிகாசலம் தனி
பாடி டாக்டரைப்
பிடித்து இழுத்துக்
கொண்டு சென்றான்.
அவரிடம் அழுது
கொண்டே கெஞ்சி
னான். "சொல்லுங்
கன், டாக்டர்!
குழந்தை பிழைத்துக்
கொள்வானா?"

டாக்டர் தயங்கி
னார்; மழுப்பிப்பார்த்
தார்; தடுமாறினார்.
"உண்மையைச்
சொல்லுங்கள், டாக்
டர்!" என்றான்.

"இன்னும் ஒரு
மணி நேரம் கழித்
துத்தான் சொல்ல
முடியும்." - இப்படிச்
சொன்னாரே தவிர,
ஒரு நிமிஷங்கூட
அதற்கு மேல் அவர்
அங்கு தாமதிக்க
வில்லை.

அம்பால் அடிபட்
டுத் துடிக்கும்
மாணப் போல்
ஆனதற்குள் ஒடிவந்து
வீழ்ந்தான் உமா.
கொளியும் அவனா
டன் வந்து சேர்ந்
தான். உமானின்
உணர்ச்சிகளால்
அந்த அனறயின்
சோகம் ஆவிரம்
மடங்கு பெரிதா
யிற்று. கல்யாணி
அம்மானின் மடியி
லிருந்த குழந்தையை
மெதுவாகத் தன் மடி
யில் வாங்கி வைத்துக்
கொண்டாள் உமா.
கண்ணீரால் குழந்
தையைக் குளிப்பாட்
டியபடி, "கண்ணே
கல்யாணி! உன்
அக்கா வந்திருக்கிறே

கையாடாத்தி!" என்று கதறினான்.
"கண்ணே, என்னைச் சன் திறந்து
பார்க்க மாட்டாயா? நான், உன் அக்கா
இங்கேயா இருக்கிறேன்!"
கல்யாணியின் கண்கள் புது மலர்ச்சி
பெற்றன. உமானைச் சண்டையுடன் ஓர்
நுழியக் கிரிப்பு குழந்தையின் செவ்
விதழ்க் கொண்டதில் தெளிந்து விடா
யாடியது. "அக்கா! அக்கா! அக்கா!"

ஒலிபெருக்கியின் சேவை!

தே. வீரராகவணீ

ஒலிபெருக்கி கொடுக்கும் தொல்லை
ஒவ்வொரு ரெண்டா சொல்லி,
எலியைத் சந்தி போக்த
எங்குமிருக்கும் திறந்திட

எலியைவிட்டால் விடியத்
தாறுதல் எச்செல்லும்;
எலியைமல் சொத்தவிட்டதும்
சரிசமப் ஈர்க்கெல்லும்

பீடாக்கடைத் திறப்புவிழா
பேருக்கட்டைத் திறப்புவிழா
சோடாக்கடைத் திறப்புத்திறும்
தோன்றிடும் அதன் திறப்பு

பேடைமீது முத்திக்கொண்டு
மிருக்குடனே ஏதிரும்
சோடையான பேச்சென்றதும்
சொன்னபடியே வீரிரும்

பாடியதும் ஏதிரும், மரக்
கொயிலிதே தானிரும்
விடு, கொம்பு கம்பம் எங்கும்
விவக்கிடாமல் மேலிரும்

பொட்டிப் பொட்டைப் பொட்டுப் பொட்டுப்
பொழுதுமுழுதும் வணத்திரும்
கெட்டபாட்டைக் கேட்டுக்கேட்டுக்
கெட்டமனத்தைச் சொத்திரும்

திறப்புவிழா, திறப்புவிழா
திறப்புவிழா எங்கெங்கு
திறப்புவிழா தெரிவியிழா
இக்கிழவாமல் செவ்விய

ஒலிபெருக்கி வந்தவிடத்தில்
துக்கம் ஒட்டினதற்கு;
மலிகதனை பட்டவாக்கல்
இனையும் மறந்திடுவோர்க்கு!

என்று ஆனந்தக் களி கூறினான். பிஞ்சுக்
கரங்களையும் கொஞ்சும் கால்சனையும்
உதறிக் கொண்டு தன் பகிழ்ச்சியைத்
தெரிவித்தான். "உன்னைத் தேடிச்
கொண்டு புறப்பட்டேன்; நீயே வந்து
விட்டாயோ!" என்று எக்கனித்துப் பூரித்
தன குழந்தையின் கண்கள்.

குழந்தையின் முகம் மறுபடியும் ஒவ்
வொருவர் பக்கமாய்த் திரும்பியது.

தன்னைப் பெற்றவன். தப்பான். பாட்டி, உடல் பெற்றதவன் அனைவனாரும் பாடித் தான். கடைசியாக உமானவையும் உற்று நோக்கினான். உமானிடம் அவளுக்குக் கோபம் போதுமா? இவத்தோறும் காரியமீதும் மாணியீதும் தன்னைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சனிலே என்ற ஆக்கிரம் போனும்! முகத்தைச் சுளித்துள் கவ்யாணி. குழந்தையின் காய்கள் இரண்டும் உமானின் முகத்துக்கு மரிகாக உயர்ந்தன. பிடுக்க காய்களின் முயல் மோட்டு விரல்கள் இரண்டையும் ஒவ்வொரு கரத்திலும் தனித்தனியே மடித்துக் காட்டினான். "அக்கா!" என்ற சேல் அழைப்பும் அதோடு தொடர்ந்தது.

"என்னடி ராஜாத்தி?"

"பொ, அக்கா!" என்று பொருமியுள் குழந்தை. "உங்கோட டீ...உங்கோட டீ...உங்கோட டீ!"

ஆள்காட்டி விரல்களை மீததிய விரல் களால் மடித்து ஒன்று முறை டீ விட்டாள், கவ்யாணி.

அடுத்தாற்போல் குழந்தைவனுடைய வாகைகள் உதறின; காய்கள் உதறின; அங்கத்தின் ஒவ்வொரு அணுவிலுமே உதறல் கண்டது. குழந்தை ஏதேதோ பிதற்றினான்; ஏதேதோ உளறினான்; எதேதோ தன் மழலை மொழியில் அவள் கூறினாள்.

மறநர்மாதுள் என்ற படுபாணிக்குக் குழந்தை குட்டி களை விடையாது போனும். தன் உதிரத்தில் உதித்தெழுந்த குழந்தையின் மரணப் படுக்கையின் அருகில் அவள் ஒரு கணம்—ஒரே ஒருகணம்—நின்றிருந்தானென்றால் அவள் இந்த உலகத்தில் எந்தக் குழந்தை களையுமே கொல்ல மாட்டாள்.

அந்தப் படுபாணியை, குழந்தைகளைப் பறி கொடுத்த பெருந்தேர்வனின் சார்களே, என் மனதாரச் சலிக்கிறேன்; ஏனடா உனக்கு இந்த எந்ததொழில்? பொய் சொல்வத் தெரியாத, திருடத் தெரியாத, ஏமாற்றத் தெரியாத சின்னஞ்சிறு அரும்பு மொட்டுகளை ஏனா எதிர்த்துச் செக்கென்று யாருக்குக் கொடுக்கும் கண்டினை இது? அட, கொலைகாரப் பாடுகா! உன் குழந்தைக்குக் கூட இந்தக்கூடுதோ வேண்டாமா?

குழந்தைக்கவ்யாணி தன்னை வளர்த்ததுப் பற்றிலிய உமாவுக்கு மாத்கிரம் டீ விடவில்லை. அம்மா, அப்பா, அண்ணா, பாட்டி, - என் இந்த உலகத்துக்கே அவள் டீ விட்டு விட்டாள். ஆம்; எவ்வொருக்கும், டீ!

"குழந்தைகளைக் கொன்ற கொலைபாதவி தான்தான்!" என்று சேல் தலைவாய் அடித்துக் கொண்டாள் உமா. கெளரீத்தத் தலை சுற்றியது. பாட்டி தனாலில் புண்டாள். எப்பவன் பரிமலிவத்தைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு அவன் கண்களைத் துடைத்து விட்டாள் தனிகாசலம்.

அன்றையென்ற அப்போது "ஈம்" மென்று தாமதரவின் மணம் பரவியது. உமானின் துயரம் எவ்வளவுக் கடந்து விட்டது. தன்னைத் காரை தூற்றிக் கொண்டு வரில் ஒவ்வொவ்விக் கவ்யை மோதிக் கொண்டு புறம்பினாள். குழந்தை கவ்யாணியின் நிலைமை உமாவுக்கும் வந்து விரும்பொய் தோன்றியது. பிடித்து இழுத்துத் தனரயில் தள்ளினாள்.

குழந்தை இன்னும் உயிரோடும் இரண்டாகவே அவனுக்கொரு கற்பனை. தன் ஆயம் திரக் கவ்யாணியைத் தூக்கி முத்தம் கொடுத்தான். அந்த நிலையில் உட அவன் தேகத்தில் தாமதரவின் மணம் குறைவாகியது.

கவ்யை குன் பூதக் கண்ணாடி போன்ற மனத்தை வைத்துக் கொண்டு உலகத்தின் உடதுக்களின் அழகிலிருந்து வழக்கமுள்ளவன், இன்பமென்றால் அவனுக்கு இன்பத்தின் உச்ச நிலைதான்; துன்பம் என்றால் அவனுக்குத் துன்பத்தின் ஆறந்தான். தன்னுடைய வாழ்க்கையில் இப்படி ஒரு பிரதிக்கல் ஏற்படும் என்று தனிகாசலம் கற்பனைகூடச் செய்யவில்லை.

ஆனும், கற்பனையே செய்யாத எத்தனை எத்தனையோ நிழற்றிகள் நியமோதயம் வாழ்வினும் நடக்கத்தான் செய்கின்றன. தனிகாசலத்தின் வாழ்வில் கவ்யாணி ஒரு திருப்பக்கதியை ஏற்படுத்தி விட்டாள். தனிகாசலத்துக்கு ஏற்பட்ட திருப்பம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். உமா எப்படி இனி இதைத் தாங்கப் போகிறாள்? எப்படி அந்தக் குழம்பத்துக்கு அவள் இனி—குறதல் சொல்லப் போகிறாள்? அவனுக்குத்தான் ஆறதல் சொல்வதற்கு வேறு யார் இருக்கிறாள்?

"என் குழந்தை! என் குழந்தை!" என்று அடித்துக் கொண்டாள். இப்போது யார் குழந்தை இத்தக் கவ்யாணி!

தனிகாசலத்தின் வாழ்க்கை போன்ற சின்னது ஒரு சரித்திர நூலில், இந்த முகவியைத் திரும்பத்துக்குப் 1700. நூற்றாறு பதவியை அரித்த ஏழ்புண்டது. (தொடருக)

**NAVY CUT
MEDIUM**

Rs. 3.80 nP.
per tin of 50.

CIGARETTES

75 nP.
per packet of 10

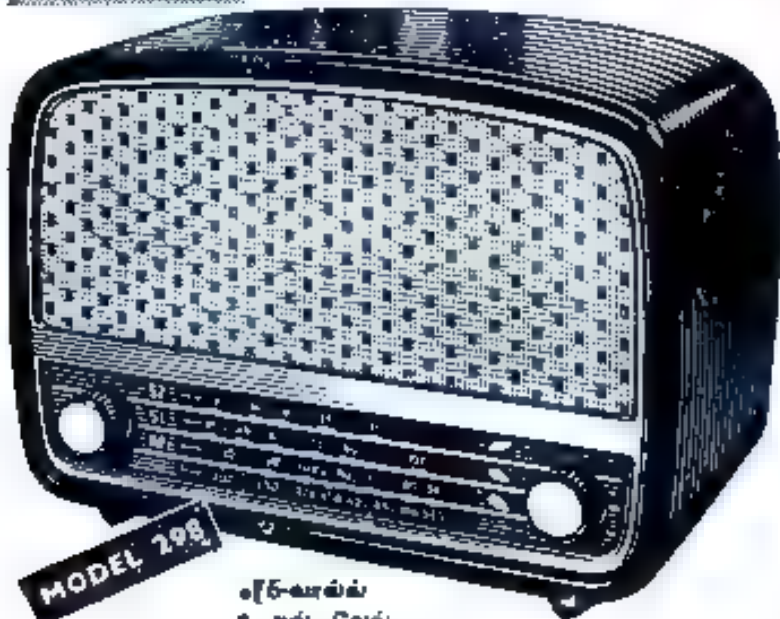
2/19/44

Issued by The Imperial Tobacco Company of India Limited

எல்லோரையும்
பிரமிக்க வைப்பது!

அனைவருக்கும்
குதுகலமளிப்பது!

MODEL 298

- 5-வாங்கல்
- ஆல்-வேவ்
- 3 பரண்ட்
- டிரை/டிரை
- ரூ. 215/- உள்பட வரிசை தனி

murphy radio

மர்பி ரேடியோ

பல ஆண்டுகளுக்கு உங்களை மகிழ்விக்கும்!

தென் இந்தியாவுக்கு சொல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்கள்:
சூப்பர் இப்ரதீப் & கோ. பிரைவேட் லிட்., சென்னை-மெட்ரா-கொழும்பு

பொன்னி எங்கே?

காவேரிக் கரையில் பொன்னையும் பொன்னிலும் அமர்த்திருந்தார்கள். காவேரிக் கரையில் அடர்த்து படர்ந்திருந்த மரங்களின் நிழலிலே பொன்னன் பொன்னியின் முகத்தைப் பார்த்த வண்ணம் அமர்த்திருந்தான். இரவு நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்த

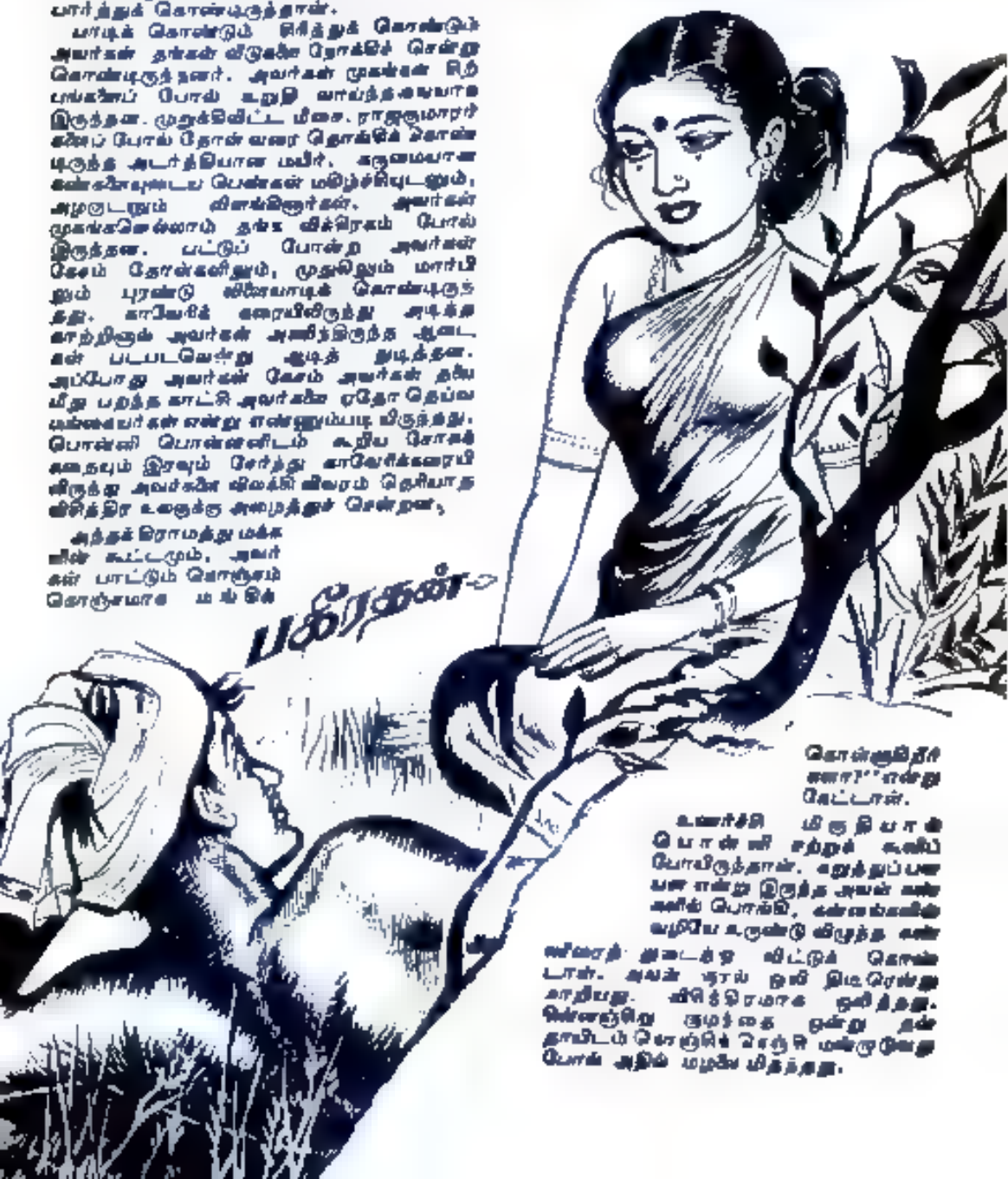
நேரத்தில், கரையில் காய்ந்து படுத்தவாறே தூரத்தில் கிராமத்தை நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தவர்களைக் கருவகனாகக் கார்த்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

பாடிக் கொண்டும் எரித்துக் கொண்டும் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் முகங்கள் நிறப் பங்கிட்டுப் போய் உறுதி வாய்ந்தவையாக இருந்தன. முதுகிலிட்ட மிகை, ராஜகுமாரர்களைப் போல் நோன் வரை நோக்கிக் கொண்டிருந்த அடர்த்தியான மயிர், கருமையான கண்களையுடைய பொன்னன் மறிஞ்சிவிட்டனும், அழகுடனும் விளங்கினார்கள். அவர்கள் முகங்களெல்லாம் தங்க வித்திரகம் போல் இருந்தன. பட்டுப் போன்ற அவர்கள் கைகள் நோன்களிலும், முதுகிலும் மாறியும் புரண்டு விடுவாடிக் கொண்டிருந்தது. காவேரிக் கரையிலிருந்து அடித்த காற்றிலும் அவர்கள் அணிந்திருந்த ஆடைகள் பப்படவென்று ஆடித் துடித்தன. அப்போது அவர்கள் கைகள் அவர்கள் தலை மீது பதத்த காட்சி அவர்களை ஏதோ தெய்வ மன்னையர்கள் என்று எண்ணுமாறு விடுத்தது. பொன்னி பொன்னினிடம் கூறிய சொக்க கதைதரும் இரவும் சேர்ந்து காவேரிக் கரையிலிருந்து அவர்களை மிகக் கி விவரம் தெரியாத விசித்திர உலகுக்கு அழைத்துச் சென்றன.

அந்தக் கிராமத்து மக்களின் கூட்டமும், அவர்கள் பாட்டும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மங்கிக்

கொண்டே, அந்த மனத்து விட்டது. பொன்னியின் சொகம் வழியும் பெருமூலம் போல் அது இருந்தது. அவன் ரோஜா நிழல் கண்ணகலிக் கண்ணீர் துளிகள் உருண்டு விழுந்தன. பொன்னியின் கண்களிலும் கண்ணீர் துளிகள் அரும்பிவின்றன.

"இப்போது 'கொல்லுதீர் களா?' நீங்கள் உண்மையாகவே எங்கள் இதயத்திற்குள்ளா? எங்கள் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து

பகிர்தல்-

கொல்லுதீர் களா? என்று கேட்டான்.

உணர்ச்சி மிகுதியாகப் பொன்னி சற்றுக் கூலிப் போயிருந்தான். கறுத்துப் பளபள என்று இருந்த அவன் கண்களில் பொங்கி, கண்ணகலிக் வழியே உருண்டு விழுந்த கண்ணீர்

விவரத் துடைத்த விட்டுக் கொண்டான். அவன் தாய் ஒவ்விடென்று காரியது. விடுக்கொமாக ஒலித்தது. கண்ணுறிக் குழத்தை ஒன்று தன் தாயிடம் கொஞ்சிக் கொஞ்சி மயிருருவது போல் அதில் மழை மிதந்தது.

“இப்பொழுது என்னை உன் வீடு இன்னும்
எவ்வளவுதான் அழகம் பரவும் ஏற்படுத்தினது.
நீ என்னைவென்றே இந்த உலகம் பாடலாம்
பாடலாம். நீ என்னுடைய பொருளில் என்
னுடைய பொருள்வெதில்!” என்று
ஆமோம் பொருள் உத்தமம் பொருள் உத்தமம்
உலகம் பரவும் பொருளாம்.

“காங்கிரஸ் மன்றம் பிரதமராகியிருக்கிறதால் பிரதமரின் போக்குகளையும், அவரின் கருத்துகளையும் எதிராகவும் மன்றமும் உதரமும் பெருக்கமாக வரவேற்பதே நியாயமானதே. நீங்கள் எல்லாம் எப்போதும் இவ்வாறாகவும் உங்கள் உயர்ந்ததரமானவரையும் இரக்கமின்றி” என்று சொன்னார்.

பெயராகத்தான் எந்திரம் நோக்கியது. ஸ்டீவ் வயவமாகத் தோன்றிய அது பூமியின் கவிதையிலிருந்து 'மோட்'மேலு முகிதரது மோர்ந்தது. காலப் மோத்திக் அது எதி

தலைமேல் காதுகளை மூடிக்
கொடுத்தவனையும் இப்பா
லையிலும் டாக்டரிடமிருந்
தவர்களுடைய உதவிபெ
றையும் இப்பந்தமையும்
டாக்டரையும் டாக்டர் குந்தா
கின்மனையும் கவிஞர்களுட
ைய உடன்கூறியதன் என்
வதோ! மேலும் எழுப்பிக்
கொண்டிருந்த எதிர்ம
யானது தன்மையின் தாக்க
காரணம் காரணம் ஒன்றி
யானதற்குத் தந்த மதம் இ
ந்தியம் அந்த மதம் இ
ந்தியம் அந்த மதம் இ

தன. அனை அளவின் ஒரு மின்னியல் ஒரு
கிளப்பாது செய்திருந்தன.

“அதேன் ஸார், சொன்னீ” என்று தன்னுடைய பணியிலிருந்து ஓய்வுபெறும் சொன்னவர் கூப்பிட்டு நிற்கையில் ஸார்தான் சொன்னீ. ஸட்டிக்கும்கான் உத்திரண்டு இரண்டு அரிசை உருவகம் தென்பட்டன. அந்த உருவகம் இந்த இரண்டு மாதங்களுக்கு அங்கோடு ஆகி வருவது போல் இருந்தன.

“நான் என்னுடைய மருமகன் புகழை
விவரிக்கிறேன்?” என்றான் சிவசுந்தரி.

“நான் மன உறுதியுடன் இருக்கிறேன். உங்கள் மிகுந்த அன்புடன் நேசிப்பேன். உலகமும் எனக்கும் ஏற்பட்ட இந்த உறுதி நேரது ஒத்திதான் ஏற்பட்ட நவகல். நேரது பரிசுடன் காணும் தொடர் ஏற்பட்ட உறுதியை நான் மனதுகொண்டு. அதனில் அந்த உறுதியை மனம் என்னுடைய உறுதியை நேசிப்பது புலப்படுகிறது” என்று உறுதிப் பேசுவார்.

பொய்ஸ் பிளாக் எந்திரம் வந்த பின்பு, அங்குள்ள அந்த நிலத்தில் திட்டம் ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்த, அவர் முயற்சி எடுத்தார் என்பது உண்மை.

“அவன் பெரும் தீயவன்தான்! அவ்வளவு என் மன்த உருவங்கள் எங்கு போகத்தான்?” என்று சொன்னார்.

“கூடாம் இப்பொழுது அவை வெளியே
நீழக்கொண்டது. அதன் அடியில் குன்றுமிகக்
காலம் அங்கம் உடையும் எழும்பையும்
சந்தந்தையும் வந்த செவ்வாயிட்டது. ஆனால்
அவர்களும் நம்மும் போகத் தாதுரம்
தாம். பகலிழியும் இளங்கொழுந்தாம்
அது. உங்கையும் எங்கையும் அவர்கள் ஆரீ
வழிக் குரம். அவர்களை மீண்டும் இந்தப்
போன்ற நிகழ்ச்சிகள் வந்த அமர்த
நிழல் போக உங்களைப் போக மனத்தில்
உடைவாக்கம்” என்று சொல்லும்.

“அப்படியா? அப்படிதான் என் தாயும் தந்தையுமா? அப்படியே உங்களுக்கும் ஆகவேண்டும் இல்லவா? உங்களுமல்லவா!” என்று கேட்டாள். சொன்னதில் பந்தம் காட்டியே பேசத் தான் விடுத்தான் சொன்ன, அப்படிதான் உங்களுக்கும் தந்தையையும் சந்திரனையும் பெறாமல்போய் இருந்தான்.

“எனது உயர்ந்த நோக்கம்
உன் பிழைகள் வரவே
நினைவாக செய்து கொள்
என் தனித்தனியான உயர்வு
உன் உயர்வு! நான் உன்
நினைவாக!” என்று.

11 பொருள் : 1. தேர்தல்
கைதலாகப் பொருளும் அகி
காணா ? 2. தேர்தல், நாள் பாதி
என்பதைச் சொன்னுதினேன்.
கேள். கேட்டுவிட்டு நான்
கவலைக் கவலாய்க் கொண்டு
கொள்ளாமல் வேறு பாதை
பாதை கவலாய்க் கொண்டு
கொண்டு இருக்கிறேன் என்பது

அரசியல் விரும்புவோர் சிலரே ...

ஆனால் எல்லோரும் விரும்புவது

Perry's

பாரிஸ்
மிட்டாய்களே

செனையில் அவை குதிப்பவர்கள், ஆரோக்கியமானவை,
சத்தமானவை

தயாரிப்போர்: பாரிஸ் கன்பெக்ஷனரி லிமிடெட், மதுரை

PRG 300

வசந்த காலத்தில்

மேன்மையில் நடத்தப்பட்ட மஃபதம் மன அப்புகள் தொடுக்கின் என்பது உலகில் அனைத்து. ஆனால் புகழ்ப்புகளும் தனிமை அமைக்கக் கூடாத அடர்த்தியான இருக்க வேண்டியது அமைபம். கோலத்தினி கோல்கு கூடத்திப்பெருக்கிப்பொருத்தர்கள்.

கோலத்தினி அடக்கம் ம கோலத்தினி

பாவூஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்ணு (மீரேவோ) லிமிடெட்

3. சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி எண். 414 ... ம து று ஸ் 5
தந்தி: 'EVERMANS' ... போன் : 85834

சேரக் கடைசி தேதி 7-6-1968

முதல் ஏறத தேதி 9-6-1968

25

மா த க க ள்

வகுப்பு	மா த க க ள்
B	ரூ. 100/-
C	ரூ. 50/-
D	ரூ. 25/-

மாதாந்திர சீட்டுகள்
(2-வது சென்னைக் கோல்கள்)

சீட்டுத் தொகை
ரூ. 2,500/-
ரூ. 1,250/-
ரூ. 625/-

26

அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மா த க க ள்	சீட்டுத் தொகை
E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

கிடைக்காத செலவுகள் எல்லாம் செட்டிப்பதற்கு அங்கம் விரிசல் இவைகளாக அனுப்பப்படும். சீட்டில் அங்கத்தினர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளும் உரிமை பண்படைச் சேர்த்து.

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

(பேட்டரி உத்தரவுப்படி)

எம். வி. கம்பிரமணியம், மாணாஜர் ஸ்டாப்டர்

பேட்டரி க்கு ஆரம் : 3. 6. 1968 III
கூலி க்கு ரூ. 100, முதல் க்கு - 1

பேட்டரி க்கு ஆரம் : "பேட்டரி க்கு ஆரம்"
கூலி க்கு ரூ. 100, முதல் க்கு - 2

பேட்டரி க்கு ஆரம் : "பேட்டரி க்கு ஆரம்"
கூலி க்கு ரூ. 100, முதல் க்கு - 2

அனஸின்

தலைவலி, ஜலதோஷம், ஜூரம்
மற்றும் தசைவலிகளிலிருந்து
உங்களுக்கு துரித நிவாரணமளிக்கிறது. ஏனெனில்
அதில் நான்கு மருந்துகள்
சேர்ந்துள்ளன.

"அனஸின்" ஓரே ஒரு மருந்துமட்டுமல்ல, அது நான்கு
மருந்துகளும். ஜூரம், பல்வலி மற்றும் தசைவலிகளை
குத்து மூத்தலும் துரித நிவாரணம் அளிக்கும். ஒரு டாக்டர்
உள்ள குறிப்பிற்று ஏற்பாடு, அத்துடன் மூன்றுவகை தசை
வலிகளை அளவு மருந்துகளின் உதவியாலும். ஓரே
மருந்து மூத்தலும் எந்த வகை தசைவலி மருந்து
அனஸினைப் போல், துரிதமும்... அளவளிக்கிறது...
தசைவலியும் தவிரணம் அளிக்க இயலாது. அப்போது
தான் அனஸின் மருந்துதான்.

ஒரு மாதத்துக்கு
மீது 12 நாள் மூலம்

BEVERLY HARRIS & CO. PRIVATE LTD. BOMBAY 20 INDIA

பைக்ஸ் மலையுச்சியின் மிகக்
குறுகலான வளைவுகளில்

இந்த டயர் அபாயமின்றிச்
செல்லக்கூடியதென
நிரூபித்துள்ளது

புறநிலையும் கடுமையான சரக்களையும் திரம்பிய மிகக் குறுகிய வளைவுகளான பைக்ஸ் மலை உச்சி மீது ஏறும் போட்டார் பந்தயத்திற், தொடர்ந்து 39 நடவடிக்கை அனுபவமாக வெற்றிபெற்ற லாரினிங் ஸ்கூல்டோன் டயர்கள் போருத்தப்பட்டிருந்தன. இந்த டயர்களின் உற்பத்தி செய்வதில் கையாலும் அதே தொழில் நுட்பமும், உயர்ந்த கன்காணிப்பிடம், உங்கள் லாரிப் போருத்தப்பட்டிருக்க ஸ்கூல்டோன் டயர்களின் அறிவுபடியான பாதுகாப்பு மற்றும் தப்பாத தக்கமைக்கு உதிரவாதம் அளிக்கின்றன.

Firestone

பயர்ஸ்டோன்

நியூ டிஸெக்ஸ் சாம்பியன் • டியூப்லெஸ் அல்லது டியூபுள்ளது
மன நிம்மதியுடன் பிரயாணம் செய்வதற்கென்றே தயாரித்த டயர்

செவ்வழி சாதாரணம்

3. புரட்சிகரமான மாறுதல்கள்

விவசாய சோப்ந்ததில் சமூகம் அநேக மனிதப் பரம்பரைகளாக வந்திருக்கும் சம்பிரதாயங்களாகக் கொண்டு வந்திருந்த வந்தது. அவ்வப்போது மத்தகைப் பற்றித்தான் வந்த விவாதங்கள் நடத்தின. மிகவும் கொடிய அரசுகள் இருந்தால் அரசியல் கைகளையும், புரட்சிகளையும் ஏற்பட்டன. சாதாரணக் காலங்களில் மனிதர் தம் அங்கங்களில் கவனித்துக் கொள்வதற்குத் தான் இவற்றை மனம் இவற்றை சோப்ந்ததில் பிரேரணையும் விளம்பரமும் மன அமைதியைக் கொண்டது. பழக்க வழக்கங்களின் மூலம் ஓயாமல் முயற்சி செய்கின்றன. இதற்குப் பல காரணங்களும் உண்டு. அச்சத் தொழில் பிரபலமாகி விட்டது. பத்திரிகைகளும், வார மாதாத்திரப் பத்திரிகைகளும் பெரும் தொழில்களாகி விட்டன. இடைவிடாமல் புதிய செய்திகளையும் மனத்தைக் கவரும் விவாசங்களையும் பிரசுரிக்கப் பத்திரிகைகள் வாசகர்களின் இயற்கை முயற்சி மனத்திற்கு உண்டு. தனி முதலாளிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களை விற்றல் செய்வதற்கு விளம்பரம் அத்தியாவசியமானது. ரெக்யூலேட் செய்தியும் கருவியும் இவ்வகைக்குப் பயன்படுகின்றன. இவற்றைத் தொழிலுக்கு ஓரளவு உண்மை அளவியமானதாகக், சரிவதுடன் உண்மை இவற்றை சோப்ந்ததில் ஒரு குகையாக அமைகிறது. அதனால் பிரேரணையில் உத்தியும் வளர்ந்து வருகிறது. போக்கு வரத்து சாதனங்களின் பெருக்கால் பிரேரணைகள் விவரங்கள் வெகுதூரம் சென்ற தமது கொள்கைகளில் பிரேரணை செய்வது சாத்தியமானது. பொதுமக்களில் பிரேரணை திருக்க தம் வாய்ப்புள்ளது அரசியல் ஆதாரமாகி விட்டது. இது துணைப்படுத்திப் பட்டும்க்கு எதிர்த்தானாகவே இருக்கப் பிரேரணை மனிதமையை உணர்ந்து அதைத் திறமையுடன் கையாண்டு வருகின்றனர். நடுநிலைமை வந்ததில் போருக்கான அரசாங்கத் திட்டம் வந்ததில் வருகிறது. சந்தாவது ஒருவிதப் பிரேரணைக்கு அடிப்படையாகியும், அதிலிருந்து தப்பிக்கொள்ளும் மனிதர்கள் அபூர்வமாகி வருகின்றனர்.

விவசாய சோப்ந்ததில் அரசின் மூலமாகவே அரசாங்கி நடத்து வந்தது. சிறிய இடங்களில் குடியரசு இருந்தபோதிலும், ஏரே பட்டைத்திட்டம் அல்லது 10, 20 கைக் கதிரை வளம் பிராம் வட்டங்களிலும் அது சாத்தியமாக இருந்தது. பெரிய தேசங்களில் ஆளு

தற்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை. அரசாங்கம், பிரபலமாகியும், வசதியுடைய அரசியல் கருவிகளாக இருந்தன. வழக்கப்படி வசிவாக்கி மத்தகைத் தனிமையிலிருக்கும் வளரவில்லை. இவ்வித ஆட்சி மூலம் மக்களுக்குப் போதியதாக இருந்தது. உண்மையும், கைகளும் கைத்தொழில்களும் அரசாங்க உதவியை அமைவாக எதிர்பார்க்கவில்லை. அதற்குத் தகுதியும் ஏற்படாமல் இருந்தபோது போதும்.

இவற்றைத் தொழில் தொகை, தரக்கள் பெருகி, செல்வம் வளர்ந்து, முதலாளிகளுக்குப் போட்டியும் அவர்களுக்குப் தொழிலாளிகளுக்குப் வேதனையையும் வளர அரசாங்கத்தின் அறங்காவலும் அறிவித்தது. உண்மை, சாதாரணம், தன் ரோடுகள் அமைப்பது விஞ்ஞான ஆய்வினை முதலில் பணிகள் கருகும். இவ்வகைகளாக வட்டங்களாக வட்டியாளர்களை சிபாரிசு செய்கிறிருந்தது. அவர்களில் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் வசிவாக்க வேண்டிய வந்தது. இவற்றைத் தொழில் வளர்ந்திருக்கும் சமூகங்களில் நாட்டில் வருமானத்தில் தூதரில் 25 இருந்த 30 பாகம் வளரவில்லை என்பதை எதிர்த்துக் கொண்டு விதிக்கின்றனர். முதலாளித்தனம் ஒக்கி வரும் தேசங்களில் இந்த நிலைமை வெவ்வேறு, பொது நலத்தையும் பொது உடைமையையும் வட்டியமாகக் கொண்டு தேசங்களில் செல்வத்தின் பிற எர்க்காரி ஆகியும் மிகவும் அறிமுகமாக வந்த தேசங்களில்.

இவ்வாறு வட்டங்களாக வட்டியுடைய வட்டம், மூலத்தில் செல்வத்தையும் திரவியிப்பதற்கு ஒரு பெரிய அரசாங்க வந்திரம் தேவைபட இருக்கிறது. அது ஓயாமல் தனது வேலைகளையும், மக்களுக்குச் செய்யும் வேலைகளையும் பிரேரணைச் செய்து வருகின்றன. ஆகவே, ஒத்தகருப்பையும் நாட வேண்டியிருக்கின்றது. துணைப்புகள் பல அரசியல் வட்டிகள் மூலமாகவே தடைபெறக்கூடும். எதிர்த்தானாக ஒரு பெருக் வட்டி மூலம் தடைபெற முயற்சி செய்கிறது. ஆனால் அதிக பிணங்களை ஏற்படாமல் மொகியிப்பதற்கு அவ்வப்போது பல பிரேரணைகளையும், தொண்டர்களையும் வட்டியிலிருந்து நீக்கி, தனக்குத்தான் கொடுக்காத முதலாளிகள் சிபாரிசு வந்த அத்தியாவசியமானது. தனது வாழ்வாங்கு தெய்வமாகப் பாவிக்கப்பட்ட வட்டங்களில் அவ்வாறு ஆய்ந்தவர்களை, இந்தப் பிறகு கொடுக்கோல் அரசாங்கம் கொண்டு

மீட்டு விவகாரம் மீண்டும், அவ்வாறு சொல்
ததைய மீண்டும் தீவிரத்துடனாகத்தான் என்
னா பொருளாதாரத்தையும் அரசியலையும்
மேற்குவித்தான். இரண்டுமே ஒரே
மட்டுத் தனிப்பிராண்டுகளும் குறையவில்லை.
இந்தக் குழப்பத்தை வெகுவாக தீர்த்த
ஒருவராக வந்திட்ட சைனாவும் முகமது.
சைனாவும் அனுபவமுடன் அதன் செயல்
முறையும். அதிசயம் சொல்லு முறையாடாமல்
செய்வதையும், நட செய்வதையும் செய்து
அமைச்சராக குத்புரம் சிக்கல்களையும், சை
டவர்களையும் கடித வகையில் குறைத்து
விடுவதற்கு முயலுகிற மனித முயற்சியாக
என்பதில் ஐயமில்லை.

4. අනුමාන, සමීක්ෂණය

67-ம் பொதுத்தேர்தல் ஒரு பொருளுக்கும் பண பதவிக்கும் வழங்குகின்றது. இரண்டு பண கொள்கையிலும் உண்டு. ஒரே பதவிதான் வேண்டுமென்று விரும்புபவரும் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைவர் பதவிக்கு, இரண்டு பண கொள்கைகள் இருக்கின்றன. 1974-ம் ஆண்டு பண பதவிக்கு பிரபலமானவருக்கேற்பட்டது. ஆனால், சிலமான பிரதமர்களை ஆதரவும் பொருளுண்டு. சிறிது கஷ்டத்தையும் சூழப்படுத்தும் இடமாகிவிட்டது. உத்தரவிடப்படும் பதவி ஆதரவும் பொருளுண்டு அதற்கும் உரிமைக்கும் உண்மை தொடர்பை விவகார வேண்டியது அங்கு இருக்கிறது.

தமிழ் அரசியல் திட்டத்தில் 'மூல உரிப்புகள்' என்ற ஓர் அத்தியாயம் இருக்கிறது. அதில் குறிப்பிடப்படும் உரிப்புகளாவன: 1. உரித்தான முன் செய்தல்கள்; 2. அரசாங்க உத்தரவுகளையொத்த மொத்தரீதியில்; 3. தீர்மானமாய் விவரம்; 4. பொதுத்தரவு; மொத்தம் முதலில் உட்பட உத்தரவுத்துறையில் உத்தரவுத்துறையுடையது; ஸ்தலம் முதலில் தடயவியல் தொழில் நுட்பம் முதலில் தடயம்; ஸ்தலத்தில் குறிப்பிடப்படும் உரிப்புகள் உரிப்புகள் என்றும் அமைந்திருக்கின்றன.

பாதி, அறுபதில், சிப்பந்தி, கிரேஸ், தொழில் செய்வதற்குத் தடைபடுவதற்கு 5. ஓர் குத்தகைதாரர் இரு உடைய தனக்குச் செலவுகள்; 6. எஃகாராகப் படுக்காது வாங்கப் போகப்படுவதற்கு; 7. பிற மனிதரை அடையப்படுத்தி விடாது செய்வதற்கு, உள் தொகுதியில் புகார்வாரமாக வேல் வாங்குவதற்கு உத்தரவாதம்; 8. மயல்

சாதிக்கடி அனுசரித்து ஓர்
மதத்தவர் தேசம் உம்,
அனுசரித்தும், பிரசாரம்
தெய்தும்; 3. ஓர் சமயத்
தொர் தமக்கு இடையி
பட்ட சமய வந்தாயின
யின அமைத்து திரிவித்
தும்; 10. எந்த அரசாங்க
ம் பங்கிலிதும் மதத்
வகை பிரேதிக்கா வம்
இருத்ததும், சர்க்கார்
உதவி பெறும் எப் பங்கி
லிதும் மாணவர்களுக்கித்
தக்கவ பெற்றோமென்றி

[illegible]

இந்த உரிமையில் தங்களுக்குரிய சேவைகளை உரிமையாக, விவரமுறையாகவும், காலதாமத இல்லாத வகையில் செய்து கொடுக்கிறார்.

[illegible]

உண்மையில் எத்திரத்தாலும், உரியமும் தெரியாத விதிலோசம் உத லுதலாது பொதுமாக இயந்தனமாய் பிரயோகத்திலிவ்விட்ட லுதலாகவும் எம்பிரதாயமாக வாய் வாகவும் தடுக்காமல் இயம்புத எத்திரம். அப்படியிவ்விட்ட லுதலாயிலொ எம்பிரதா வத்தாயொ மொட்டவும் செவந்தன அசதி லுத்தொ உரியமொவ்விதும் உதலத தவமொவ்விதொ எத்திரத்தொ இயந்தனமொவ்விதொ எத்திரத்தொ லுத்தலிக்கி. அது லுத செவந்தலதலாகி மொத்த எத்திரத்தலதல் காட்டலதும் மொத் தலதலதலப் பத்திப் பௌதத மொத்தல தலத இத்தலத. அலவாத்தெ பௌத எத்திரம் எத்தலதலதலத லுதலத எத்தலதலதலத

STAVLET COIT

என்.செல்வா பாட்டில் விட்

பல்கலை — கலாநிதி — கவிதை — கவிஞர் — கவிஞர்

1998

14

PHONE : 504

CLAIMS

புதுமை : 50-4

(புணர்ச்சி) கிரிமினல்

1998-ல் திருச்சியில் கட்டப்பட்டது.
2005-ல் திருச்சியில் கட்டப்பட்டது.

பேர்தலைவர், திரு. எம். நடராஜசுந்தரம் பிள்ளை, மாநில அட்டர்னேயர் ஜெனரல்

உதவி செய்க: திரு. க. எம். நகராஜ் மார்ட்டு, எம். ஏ., பி. என்., அட்லேட்டெட்
கல்பெர் பிராடெரினஸ்

மேலே உள்ளவர்கள் : ஸ்ரீ ச. சண்முகம், பி. ஏ., 205-B, குடியாத்தம் வீதி, கோயமுத்தூர்
பி. சி. ஸ்வாமிநாதன், 74
தேதி : 17-5-1968

20 ஆண்டுகளாக மக்களுக்கு உபயோகமான குடிநீரில் செலவு செய்து வருகிறோம். 17-5-1988ல் 50 லட்சக்கணக்கில் குடிநீரைப் பெறாமல் 74 லட்ச ரூபாய்க்குப் பண்ட ஆய்வுக்கேடுகளைப் பற்றி பிச்சு மயிற்செய்யுடன் அறிவிக்கிறோம். இத்திட்டம் மேல்கண்ட பிச்சுடன் கொண்டது.

பகுதி	அளவு	விலை
1/2	1000/-	200/-
1/4	600/-	100/-
1/8	300/-	50/-
1/16	150/-	25/-
1/32	75/-	12/-

விதத்தின்படி அங்குசம்மாள்: ஒவ்வொரு மாதமும் எனம் கூடப்படும். குழந்தைத்தினை குழந்தை பணம் 3 சத கிசெம் கட்டி அளிக்கும்படி. எந்தத் தொகைக்கு மதாண், பெங்களூரிலிருந்து வரும் அந்தத் தொகைக்கும் இடையிலும் ஒவ்விய வாரங்களைக் கொடுக்கும். 50/-ம் அந்தக்கு மேலும் கொடுக்கப்படும் பட்சம் குழைம் கொடுத்தப்படும் தொகைக்கும் வசியம் இல்லாமல் அந்தக் கொள்வப்படும்.

முழு விபரங்களுக்கு எழுகவும்

இருக்கிறது. பேச்சின்மேல் பெரும்பாலும் பொருது, அதை அந்நிலைப் பிரச்சாரத்திற்கு அனுமதிப்பதைத் தடைசெய்கிறது.

எத்தர் சாதத்தினும், எவ்வித கைத்திரமும், உரிமையும் ஓரளவு உட்கூப்பட்டே இருக்கும், எதிலும் வரம்பின்றி இருந்தாய் சமையலாங்களை சாத்திலவப்பாது. மேதவிய சூத்தரின் சூப் பதங்களை உபயோகித்தால் உரிமையின் எல்லைகளுக்கும், கைத்திரத்தின் வரம்புகளுக்கும் ஓர் முகவிய வித்தியாசம் உண்டு. கைத்திரத்தின் உரம்புகள் சமூகத்தில் எவ்வா அங்கத்தினர்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும். உண்மையில் பேசுவதற்குக்கு மட்டும் பேச்சு கைத்திரமில்லை. நடந்து தடுமாறி, குழப்பமாகப் பேசுவதற்குக்குகூடியது. கைத்திரத்தையே ஒரு பொது திபத்தினவுண்டு. எதுவர் கைத்திரம் மற்றொருவர் கைத்திரத்தைப் பாதிக்கலாகாது. எங்கோரும் தம் இஷ்டப்படி பேசுவதோ, தமது மதத்தைப் பின்பற்றுவதோ சாத்திலவமானது. ஆகையால், பேச்சு கைத்திரமும், மத கைத்திரமும் மனித சமூகத்தின் உலக கைத்திரங்களைக் கருதப்படுகின்ற வாதொரு கண்டளவிலும், ஆனால் அவசியமில்லாத் அநியாயமான மதத்தைக் கைத்திர மனை புணர்ந்துப்படியலோ, மானம்வாழ்வதற்கும் வித்தையிலோ, மன தடிப்பம் ஏற்படக்கூடிய முறையிலோ ஒருவரும் பேச அனுமதிக்கப்பட முடியாது. அம்மாதிரி எப்போதும் செய்தால், சமூகத்தில் கைகள் உண்டாகி அது சீரழிந்து விடும்.

பு. உரிமையின் போக்கு வேறு; உட்கட்டி, வக்கீல் தொழில்களைச் செய்வதற்குத் தகுதி விரும்புகின்றவர்களுக்கத்தான் அத் தொழில் செய்து சம்பாதிக்கும் உரிமையுண்டு. எக்ஸ்பாஸும் அந்தத் தகுதி பெறலாம். அப்படிப் பெற்றவுடன் தொழில் புரிய உரிமையுண்டு என்ற காரணத்தாலேயே அது ஒரு பொது உரிமையாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு மாயவசனம்தான் எவ்விதமும் எவ்வுரிமையுடனும் இடைபடாது. ஒத்து வருவதற்கும்கூட உரிமையுடைய படித்துத் தெரியுமென்றே இம் உரிமை விட்டுமாதலாக வேறு சிலருக்கு உரிமை உண்டாகும்.

சொத்திருப்பவர்களுக்கே அதனைப் பற்றிய உரிமைகளுமுண்டு. மற்றவர்கள் தங்கள்

உலகியல் மீதும் பிடித்துச் சொத்து சொந்தமும் உரிமைமையச் சொத்துரிமைமையப் பாங்கில்லாமாம். ஆனால் அங்குடம் பிடிமப்படுதே பெரும் கஷ்டமான இருக்கும் கோபக்ஷணக்காரன பராதம்களிடம் சொத்துரிமைமையப் பற்றியே நெருங்க தவர்களைப் பரிசொம் செய்வது பொலாமை.

எப்படி எங்கே சத்திரத்துக்குப் சித்
திரைகூடும், தடைகூடும் இருக்கின்றனவோ,
அங்குமே, ஒங்கோர் உரிமையும் தகுந்த
உடையமும் இருக்கிறது. இப்படி சைப்
தந்தை ஐக்கியோர் அதன் உரிமையினை
பற்றிப் புறந்தர், அதன் எதிர்மையோர்
அதன் உடையமனை மீளப்படுத்துவர், ஆனால்
உரிமையும், உடையமும் உடையம் தீர்தும்
மொழி எந்தும் உடைய இருக்கும்,

[illegible]

தற்காலத்தில் நாட்கெத்திலும், பாத்நிலும் செய்வதிலும் உயர்ந்த நாடுகள் இயந்திர சகாப்தத்தில் முன் நிற்கும் நாடுகளே. அவற்றின் செய்கை உத்தரவி பிரேரிக்கப்படும் பத்திரம். அந்த அறக்களியை உரிமையாளரும், கைத்திரக்களையும் பத்திரமே பத்திரிகைகளிலும், இதர பிரசார வழிகளிலும் ஓயாமல் சித்திக்கப்படுகின்றன. பாரதத்தைப் போன்ற சித்திக்கடி இயந்திர சகாப்தத்திலும், பெரும் பாலும் விவசாய சகாப்தத்தில் வாலும் நாடுகளின் பிரேரிக்கை ஒழுங்காக ஆரம்பித்தமையும் சிறமாமானது. இதைத் தீர்ச்சு சகாப்தம் எனலாம்.

பின்வரும் உட்குறையில் இருத்திர சோபந்தி
தில் பூரண விருத்தியடைந்த நாடுகளில் செல்
வத்துக்கும், உத்தரவிருத்திருக்கும் தொடர்பு
களை முதலில் ஆராய்ந்து, முடிவில் நினைவு
சோபந்தியில் இருந்து வரும் நாடுகளில்
பிரதானச் சமூகக்கட்சிகளைக் காண்க.

சுற்றுலாத்துறையை மேம்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் குறித்து கருத்துரைக்கிறார்.

சுதந்திர சிவர கிளையின் திட்டம்

பிரதமர் மீதான மக்களின் மனநிலை

நாத்தை யார் : பாதையுக்கு
காலம் : கந்தாரி : பத்திர
கந்தாரி : பத்திர : ..
பாதை : பத்திர : ..
கந்தாரி : பத்திர : ..

54 அகில இந்திய சந்திரகாசன
விவரத்தினை அறியுங்கள்
அவத்தியாசத்தை ஏதாவது
(முதுகு, கைகள், கால்கள்)

முற்றிலும் உண்மையே!

கேள்வனிக்: சந்தேகமில்லியா! துரித அம்பாஸடர் ஸைக்கிள்கள் மூலம் துட்பலகை தயாரித்த, சிம்கள் தெத்தவை என்பது முற்றிலும் உண்மை.

கவகிவினிக்: ஆம். அவைகள் சேத்திவாயும், பளபளப்பையும் திருக்கின்றன.

கேள்வனிக்: மிகுந்த வலகத்தடகன் குரோகியம் குரோட் செய்ப்பட்டவை, அவைகள் கங்குலகன் உறுதிபலகை சிம்களிப்போல், தெத்தவை கைபகை குரபகத்தில் கவயுங்கள்

கவகிவினிக்: அவைகள் கம்பொழுதும் பளபளப்பாய் இருக்குமா?

கேள்வனிக்: ஆம், குரோகியம் குரோட், பகைக்கலை துளகலகை கமாளிக்கவல்வது!

கவகிவினிக்: சந்தேகமும், துரித அம்பாஸடர் ஸைக்கிள்களின் கனககு ஏற்றது!

ஹரிநீதி அம்பாஸடர்

துரித ஸைக்கிள்கள் கிசிடெட், 250 கெர்லி பம்பாய் 18.

சுப்பிரமணியம்

பாங்குவரும்

அத்பாபம் 5

கமலத்தின் கண்ணீர்

மிக்ஸ்காவினுடைய தலப் பல் கண்ணப்பனுக்குச் சென் பகபுரத்தில் கொஞ்சம் நிலம் இருந்தது. அருமை மனைவியும், மழை பெய்கிற மகன் மக்ஸிகாவும் 'இருந்தார்கள். கிராமத்தார் கண்ணப்பனை மதித்து மரியாதை செய்து திருக்கள். பிரமாதமாக வருமானம் ஒன்றும் இங்கா விட்டாலும் தன் சிறிய குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கும் அளவுக்கு வருமானம் நிலத்திலிருந்து வந்தது. அவர்களுக்குப் திவுடன் வாழ்த்தார்கள்.

மக்ஸிகாவுக்கு எட்டு வயதானபோது கமலம் மறுபடி கருவுற்றுக். கண்ணப்பனுக்குக் குட்டைக்காத குதூசலம். தனக்குப் பிள்ளும் தன்னுடைய நிலத்தை வாரிசாகப் பிறக்கப்போகிறான். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு மற்றொரு குழந்தை விட்டபடி தயை போகிறது. 'பொருவா' என்று கத்தப் போகிறது. 'பிறசிக்கு அழுகிறதா? அல்லது பசிக்கு அழுகிறதா?' என்று தனக்கும் கமலத்திற்கும் இடையே சர்க்கரை ஏற்படும்.

தனக்குத் தட்டை ஆரம்பித்ததுமே தன்னுடன் சேர்ந்து நிலத்துக்கு வருவான். தான் நிலத்தை கடுமையாகவும் ஒரு அடிப்பதைப் பண்படுத்துவதையும் காப்பான். விதை விதைப்பதையும் பிர் பாங்குவதையும் கவனிப்பான். அந்த நுணுக்கங்களை யெல்லாம் அறிந்து கொள்வான். ஏர் பிடிக்கும் அளவுக்கு வயிர் வந்ததும் தன்னுடனேயே இருந்து விதை புரிவான். இங்காறு களைவு ஆரம்பித்தான் டிகண்ணப்பன்.

மக்ஸிகாவோ 'தம்பிப் பாப்பா பிறக்கப் போகிறான்' என்ற எண்ணத்திலே அளவு கடந்த உத்தேசத்தில் ஆழ்ந்திருந்தான். "அப்பா! அம்மாவுக்குத் தம்பிப் பாப்பா எப்போது பிறப்பான்?" என்று அடிக்கடி கேட்டுப் பிராணனை வாக்வினான். சில கமலங்களில் அவனுடைய கேள்விகள் பெற்றோர்களை மிகுந்த உங்கடத்துக்குள்ளாகின. என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் விழித்தார்கள்; சிசித்து மழுப்பினார்கள். கமலத்துக்குப் பிறக்கப் போவது மகன்தான் என்பதில் அவர்களுக்குச் சிறிது கூடச் சந்தேகம் இருக்கவில்லை.

உண்மையை நெருக்கு நேர் உத்திரும் வரையில் மனம் தனக்கு ஏற்றவாறு வகுக்காது நிழல்கொண்டு அமைத்துக் கொண்டு பார்க்கிறது. எண்ணியபடியே நடந்து விட்டால் முன்பிருந்ததைவிடக் குதூசலம் பன்மடங்கு அதிகமாகிறது. எண்ணியபடி நடக்காவிடில் ஒரே ஏமாற்றம். சரஸ்வதி பிறத்ததும் கண்ணப்பனுடைய ஏமாற்றம் ஆழக் காண முடியாததாக இருந்தது. ஏமாற்றம் சிறிது நேரத்தில் துக்கமொளையும் பின்னர் அதுவே கோபமாகவும் மாறியது. கமலத்திடம் ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசவில்லை. அவன் வீரங்களை மட்டும் ஒரு முறை போனால் போகிறது என்று திட்டிக் கொடுத்தான். கண்ணனுடைய வீரங்களைக் கெட்டியா கப் பிடித்துக் கொண்டு அவன் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்க்கிறான் கமலம். அவன் கண்கள் 'என்னை மன்னித்து விடுங்கள்' என்று கெஞ்சின. ஆனால் வாய் பேசவில்லை. வாய் திறந்து மன்னிப்பு கேட்க முடியாதபடி பருத்தறிவு நடுத்தது. ஆனால் ஏக்கத்தையும் துக்கத்தையும் 'மன்னித்து விடுங்கள்' என்று அவன்

உள்ளம் மன்னிடுவதையும் கண்கள் காட்டின. அந்தக் கண்களைக் கண்ணப்பன் பார்க்கவில்லை. அவனுக்கு இருந்த கோபம் அத்தக் கண்களை அவன் பார்க்காதபடி செய்தது.

கிராஜேந்திரன்

பெருநிலவு

பார்த்திருந்தால் ஒருவேளை அவன் மனம் மாறியிருக்கலாம். முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான். கண்ணப்பன். அவன் கோபம் வெகு சீக்கிரம் வெறுப்பாக மாறியது. மனைவியின் அருகாமையிலிருந்து விலகினான். அன்று விலகியவன்தான். மறுபடியும் அவர்கள் ஒன்று சேரவில்லை. ஒரே விட்டில் சேர்ந்துதான் வாழ்ந்தார்கள் என்றாலும் அவர்களுடைய உள்ளங்கள் வெகு தூரத்தில் இருந்தன. இனி எக்காலத்திலும் அவை ஒன்று சேர்ந்து மகிழ்வெய்தாது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது. 'பிறக்கப் போகிறது' என்று அவர்கள் எண்ணிய ஆண் மகனைப் பற்றியோ அல்லது பிறந்து வளர்ந்து வந்த பெண் மகனைப் பற்றியோ அவர்கள் பேசவில்லை. வறண்டு போன அந்த இரண்டு உள்ளங்களிலும் பேசு க்கு இடம் இருக்கவில்லை.

இந்த மாறியான ஒரு நிலையில் தான் கண்ணப்பனுக்குப் பெரியண்ணன் சிதேசமானான். பெரியண்ணன் பக்கத்துக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன். இரு வரும் திருமயிலத்தில் கூடிய சந்தைக்கு

மாடு ஒட்டிச் சென்றபோது சிங்க மூன்றுகள். திருமயிலத்தில் சத்தை உடிக்விடுத்ததோடு, அதில் கால் நடைகளை விற்றுப் பெற்ற பணத்தை அழிப்பதற்காகக் கள்ளுக்கடையும் திறந்திருந்தார்கள். பெரியண்ணைச் சத்தை முடித்ததும் நேராக அங்கு போனான். கண்ணப்பன் மறுத்தான். பின்னர் நண்பனுடைய வற்புறுத்தலுக்காக ஒரே ஒரு மொத்தை வைப் போட்டான். குசிகண்ட பூனை யாக மாறியது கண்ணப்பன். உரி உரி யாகத் தானினான்.

மலம் அருதான்; உதறினான். அதனால் கண்ணப்பனுடைய வைராக்ஷியம் அதிக மாறிற்று. ஏன்வதையை வேறுக்க ஆரம்பித்தான் மலம். 'இந்தப் பேன் பிறத்த பிரகுதான் அவர் இப்படி மாறி விட்டார். இந்தச் சனிபனுக்தானே என் குடும்பம் பாழாகிறது' என்று எண்ணிக் குழந்தையை வைதான்; அடித்தான். அம்மா குழந்தையை அடிப்பதையும் வைவதையும் காணச் செயாமல் மயலிகா ஏன்வதிக்கு ஆறதல் சொன்னான்; சமாதானப்படுத்தினான், ஏன்வதிக்கு அதனால் தாய்ப்பாசம் குறைந்து தனக்கு ஆதரவாக இருந்த தமக்களையிடம் அன்பு வளர்ந்து வந்தது.

ஒரு நாள் கண்ணப்பன் விட்டுக்கு வந்தபோது ஒரு காசை உறையையும் எடுத்து வந்தான். "திருமயிலத்தில் நானும் பெரியண்ணனும் செர்த்து போட்டோ எடுத்துக் கொண்டோம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே உறையைப் பிரித்தான்.

"என்னத்துக்காக இதுக்கெல்லாம் பணத்தை அளவசியமாகச் செயவு செய் திடுங்க?" என்று மலம்.

"ரொம்ப அளவசியச் செயவைக் கொண்டு விட்டாயாக்கும். ஒரு ஆன் பிள்ளையைப் பெறத் தெரியாதவருக்கு வந்த பேச்சைப்பார்."

"உதற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்?" என்று கேட்டான் மலம்.

"என்னடி கேள்வி மேலே கேள்வி கேட்டு விரட்டறே?" என்னுன் கண்ணப் பன் அளவுக த்த கோபத்தோடு.

"நான் கேட்டோமல் வேறு யார் கேட் பார்கள்? செயலுக்க வேண்டியதற் கெல்லாம் செயவு செய்யாமல் அள வசியச் செயவு செய்திடுங்கே என்று கேட்டாக் தப்பா?"

கண்ணப்பன் போட்டோவை ஒரு ஸ்பீஸில் விசிறி எறிந்தான். "சனியன் எப்போ பார்த்தாலும் பணத்தைப் பற்றியே பேசி தச்சீக்கப் பிராண்டை

வாங்குகிறது. சாசிறபோது தனியில் பணத்தைக் கட்டிக் கொண்டா போய்ப் போகிறோம்?" என்னுன் கண்ணப்பன்.

மலத்துக்கும் இப்போது கோபம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. "சாசிற போது ஏதாவது இருந்தால்தானே தனியில் கட்டிக்கொண்டு போக முடியும்? நீங்கள்தான் இப்போதே பாதிக்குமேல் தியத்தை விற்று விட்டீர்களே? பாதி வையும்க் விற்று உங்க பெரியண்ணனிடம் கொண்டு போய்க் கொடுத்து...."

"ஏய்! பெரியண்ணைப் பற்றிப் பேசினால் தாக்கை அறுத்து விடுவேன். அவனைப்போல் ஒரு நண்பனை எத்தனை ஜன்மம் எடுத்தாலும் அடைய முடியாது! தெரியுமா?"

"ஓ! தன்னுட்க தெரியுதே! சொத்தை யெல்லாம் அழிக்கக் கள்ளுக்கடையில் கொண்டு போய்ப் பணத்தைக் கொட்டி ஒரேயடியாகத் தீர்த்து விட்டால் அப்பறம் தெரியும். உங்கள் இளைசியாத நண்பனைப் பற்றி!"

கண்ணப்பனுடைய கோபம் கட்டுக்கு அடங்காமல் போய்விட்டது. மலத்தின் இரு தோள்களையும் தன் வலரம்பாய்ந்த கரங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் குறுக்கிக் கொண்டே, "என்னடி தெரியும்? பெரியண்ணைப் பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?" என்று தொண்டை மிழியக் கத்தினான்.

"அவன் குடிசாரன்னுதெரியும். பென் பிள்ளைகளைச் சுற்றித் திரிவவன்னு தெரியும். உங்கனையும் கெடுக்கப் பார்க்கி டுன்னு தெரியும். நம்ப சொத்தை யெல்லாம் அழிக்கின்றது தெரியும். நம்ப குடும்பத்தையே பாழாக்கப் போகிறான்னு தெரியும்!" என்று மலம் ஆவேசம் வந்தவனைப் போல் கத்தினான்.

சொல்லி முடித்ததும் அவனது இரு கண்ணகளிலும் மாறி மாறி அறைகள் விழுந்துகொண்டே இருந்தன. எங் வளவு நேரம் அப்படி விழுந்ததோ அது மலத்துக்கே தெரியாது. ஒரு யுகம் போல் தொடர்ந்து. சில விதாடிகள் போலவும் இருந்தது. ஆனால் தாக்க முடியாத, பொறுக்க முடியாத வலியை அவன் தாங்கிக் கொண்டிருந்தான். பொறுத்துக் கொண்டும் இருந்தான். அந்தன்னடை இத்தன்னடை நகரலிலும், அவன் அடிப்பதைத் தடுக்கலிலும், அழ விலும். கண்ணிர் விடலிலும், கத்திற் போல் நின்று கொண்டிருந்தான். தன் மீது குற்றமில்லை என்ற மனோநிடம், தான் சொன்னது நியாயம், சொல்வத தான் வேண்டும் என்ற வைராக்ஷியம்-

இவை பண்டிதரும் அவன் திருவடையா
மல் தீராகச் செய்தான்.

கண்ணப்பனுடைய கோபம் அடங்க
வில்லை. ஆனால் கைவலித்தது. வலது
கை விரல்களை இடது கையினால் தடவிச்
கொண்டே அவன் அங்கிருந்து வெளி
யேறினான். முன்பு ஒருமுறை இதைப்
போலவே வெளியேறினான் கண்ணப்
பன். அது சர்வவதி திறந்தபொழுது.
அன்று அவன் உள்ளம் பிரிந்துசென்றது.
தன் மனைவியிடமிருந்து. இன்னறம்
திரும்பும் வெளியேறினான் கண்ணப்பன்.
இம்முறை உடலும் வெளியேறிவது.
அன்று சென்றவன் தான். பின்னர்
அவன் வீடு திரும்பிவெயில்லை.

இந்தப் பயங்கர நாடகத்தை ஒரு
முனையில் இருந்து கொண்டு மல்லிகாவும்கு
சர்வவதியும் பார்த்தார்கள். பயத்தி
னும் வாயடைத்துப் போய் நின்று
கவனித்தனர் மல்லிகா. அவன் கையில்
இருந்த இரண்டு வயதுக் குழந்தை தன்
முகத்தை மல்லிகாவின் தோளில் புதைத்
துக் கொண்டு சத்தம்
போடாமல் விம்மிக்
கொண்டிருந்தது.

கமலம். அருகில்
இருந்த கயிற்றுக் கட்டி
யின் உட்கார்த்து
கொண்டாள். தன்
இரு கண்ணங்களையும்
விரல்களால் தடவி
னாள். விரலிட்ட
துமே நடத்துப்
போயிருந்த கண்ணம்
'விண் விண்' என்று
வலித்தது. அதுவரை
அடக்கி வைத்

திருத்த துக்கம் பிரிட்டுக் கொண்டு
வந்தது. அவன் விம்மி விம்மி அழ்
தான். கண்ணலிருந்து பெருகிய கண்ணி
ர்ப் பிரவாகம் கண்ணங்களில் வழிந்த
போது நின்று நொடாக இருந்தது.

என்று இரவு கண்ணப்பன் வீடு
திரும்பவில்லை. 'வந்து விடுவார்' என்று
தன்னைத் தானே சமாதானப்படுத்திக்
கொண்டு படுத்தான் கமலம். காலை?
தும் கண்ணப்பன் வரவில்லை. 'அப்பா
எங்கே அம்மா?' என்று கேட்டாள்
மல்லிகா. அவன் அப்படிச் கேட்டதும்
கமலத்துக்குச் சந்தேகமும் பயமும் அதிக
மாயிற்று. குழந்தையை நல்ல வார்த்தை
கொல்லி சமாதானப்படுத்தினாள். 'தொடர்
ஆகிக் கொண்டே இருந்தது. கணவன்
வரவில்லை. பாலையில் மல்லிகா நறு
படியும், "அப்பா எங்கே அம்மா? என்
இன்னும் காடுகளும்?" என்று கேட்டாள்.

இரண்டாவது முறையாக மல்லிகா
கேட்ட அந்தக் கேள்வியைத்தான் மனத்
துக்குள் புருந்து குடைந்தது. அதற்கு
மேல் அவளால் கம்மா இருக்க முடிய
வில்லை. குழந்தை சர்வவதியை தூக்
கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்ளும்படி
மல்லிகாவிடம் சொல்லி விட்டு அவன்
கிளம்பி விட்டான்.

பெரியண்ணன் வலித்த பக்கத்துக்
கிராமத்துக்கு முதலில் சென்றான். பெரி
யண்ணன் தன்னத்தையாக வலித்துவந்த
குழந்தை திறந்து விடத்தது. உள்ளே
ஒருவருமே இல்லை. அக்கம்பக்கத்தில்
விசாரித்ததில் முதல் நாள் இரவு நிரு
மலிவத்துக்குச் சென்றவன் இன்னும்
திரும்பவில்லை என்று தெரிந்தது.

'கல்லாளுதும் கண்ணப் புல்லாளுதும்
புருஷன்' என்பது தமிழ் நாட்டுப் பழ
மொழி. அந்தப் பண்பாடு கமலத்தை
நடக்க வைத்தது. திரும்பிவந்துக்கு
நடத்தான். விளக்கு வைக்கும் நேரத்
தில் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தான். வெட்

கத்தை விட்டுக் கண்
னக் கடைக்குள்
அழைந்து மது அரக்
கிவைப்பதைச் செய்த.
அதைவிடப் பெரிய
ராட்சதகி அணுவி
னாள். தன் கண்ணன்
கண்ணப்பன் பத்
திக் கேட்டான்.

முதல் நாள் இரவு
பெரியண்ணனுடன்
அங்கு வந்ததாகவும்
இருவரும் நன்றாகக்
குடித்து விட்டுப்
போய் விட்டார்கள்

என்றும், எங்கே போனார்கள் என்று
தெரியாது என்றும் பெரியண்ணன் பண்ணி
அந்த ராட்சதகி தெரியப்படுத்தினாள்.
இன்னும் இரண்டொரு இடங்களிலும்
கேட்டுப் பார்த்தாள் கமலம். பய
வில்லை. துக்கம் கொண்டையை
அடைக்க அவன் வீடு திரும்பினான். அவ
ளது நடைவழி தோல்வி பிரதிபலித்தது.

முகத்தில் கேள்விக்குறியுடனே நின்ற
மல்லிகாவிடம் அப்பா ஊருக்குப்
போயிருந்தாகத் தெரியப்படுத்தினாள்.
மல்லிகா அன்று அதை நம்பினாள்.
ஆனால் அந்த நம்பிக்கை நீண்ட நாட்கள்
நிடிக்க வில்லை. "ஊருக்குப் போனாள்
திருப்பி வரமாட்டார்களா என்ன?
அப்பா ஏன் திரும்பி வரவில்லை?"
என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொண்டாள்.
அம்மையிடமும் கேட்டாள். சரி
யான பதில் கிடைக்கவில்லை. மல்லிகா
இன்னமும் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்

டுக் கொண்டேதா விடுக்கிறார். பதில் இன்னும் விடைக்க வில்லை.

விராமத்தாரர்கள் பலவிதமாகப் பெரிக் கொண்டார்கள். திருமயிலத்தில் பெரி வண்ணம் ஒரு பெண்ணிடம் சிதேகம் வைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவர் கருக்கிடையே இருந்த அந்தச் சிதேகம் மிகச் சிறுத்தரமானது என்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். அதைப்பற்றி யாருக்குமே சந்தேகம் இருந்தது விடையாது. பெரியண்ணனுடைய 'காதலி' என்று அந்தப் பெண்ணைச் சிலர் குறிப்பிடுவார்கள். 'காதல்' என்ற வார்த்தையைப் பொருளை அறியாதவர்கள் அவர்கள். அந்தச் சொல்லின் உயர்வை, புனிதத் தன்மையை உணராதவர்கள் அப்படிச் சொல்வதாம். ஆனால் உபயோகிக்கப்பட்ட வார்த்தை எப்படி இருந்த போதிலும் உண்மை நிலையை அனைவரும்

தெரிந்து கொண்டு தான் இருந்தார்கள்.

என்று இரவு குடித்து விட்டு வந்ததும் பெரி வண்ணனுடைய ஆசை தாயலிடம் கண்ணப் பன் தகாத முறையில் நடந்து கொண்டாள் என்றும், அதனால் பெரி வண்ணம் கோபம் அடைந்தான் என்றும் குடி வெறிவில் கண்ணப்பின் அசிவானால் வெட்டிக்கொண்டு விட்டான் என்றும், இரவோடு இரவாகக் குழி தோண்டிப் புதைத்து விட்டான் என்றும் பெரிக் கொண்டார்கள். இரவு நேரங்களில் ஆதற்கக்கரவில் செல்பவ மரங்களுக்கு

கிடையே கண்ணப்பனுடைய ஆலி இன்றும் கந்துவதாகவும் பழிக்குப் பழி என்று கந்துவதாகவும் கூடப் பெரிக் கொண்டார்கள். கண்ணப்பின் கொன்ற பின்னர் பெரியண்ணன் பயத்து போய் ஊரைவிட்டு ஓடி விட்டான் என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் 'வெறு சிலர் இதற்கு நேர் விரோதமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். கண்ணப்பன் தான் பெரியண்ணனைக் கொன்று புதைத்து விட்டு ஊரை விட்டு ஓடி விட்டான் என்று சொன்னார்கள். இரவில் சில சமயங்களில் நிரட்டுத்தனமாக வந்து மனிதவிலையும் குழக்கதையிலையும் பார்த்து விட்டுப் போவதாகவும் சொன்னார்கள்.

இந்த வதந்திகளெல்லாம் மக்களிடம் காதுகளிலும் விழுந்தன. அவதில் எதை தம்புலது என்று அவளுக்குத் தெரியவில்லை. சில நிகழ்ச்சிகளில் இரவில் வெகு நேரம் தூக்கம் பிடிக்காமல் படுக்கையில் விழித்துக் கொண்டு உட்காரத் திருப்பான். அப்பா இதந்து விட்டாரா? அவ்வது உயிரோடுதான் இருக்கிறாரா? அப்படியானால் எங்கு இருக்கிறார்? என்ன செய்கிறார்? ஒரு வேளை விராம மக்களில் சிலர் சொன்னது போல் இரவில் தங்கியும் அம்மாவையும் காண வரலாம் அல்லவா? இப்படி எண்ணியதும் கொஞ்ச நஞ்சும் இருந்த தூக்கக் கலக்கலும் அவளுக்குப் போய் விட்டும். படுக்கையில் இருந்து எழுந்து ஊன்சும் வழியே எட்டிப் பார்ப்பான். திவடி காப்பிது கொண்டு யூக்கும். விழியில் ஊன் சந்தையே இன்னாமல் வெறிச்சென்றிருக்க

கும். எங்கும் பவங்கர மான நிசப்தம் குடி கொண்டிருக்கும். தூரத்தில் தெரிந்த செல்பவ மரங்களில் திவவொளி பட்டு அந்த மரங்களின் நிழல்கள்களில் இருணிப் புலப் படுத்தும். காந்தரில் மரங்கள் ஆடும்போது அந்த நிழல்களும் ஆடிப் போய் பிராகக் கிளையிடுக்தும். தாமிர பரணி ஆறு ஓடும் "சைவை" சத்தம் மட்டும் கூர்ந்து கேட்டால் கேட்கும். திடீரென்று திடீர் ஒன்று இரவில் நிசப்தத்தை விழித்துக் கொண்டு ஊனியிடும். மக்களின் உடல் பவத்திற்கும் நடுங்

கும். அவன் அங்கு நிதம் அஞ்சி மறுபடியும் படுக்கையில் வந்து படுத்துக் கொள்வான். அன்றிரவு முழுதும் தூக்க மிள்திக் கழிப்பான்.

அம்மாதிரியான இரவுகள் பற்பல கழித்த பிறகு, பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு, ஒரு நாள் கதரியத்தை வர வளமுத்துக் கொண்டு திருமயிலத்துக்குச் சென்றான் மயிலிசா. தான் கைத்து பெரைக் கேட்டு விசாரித்துக் கொண்டு பெரியண்ணனின் காதலி என்று கருதப்பட்டவளது விட்டுக்குச் சென்றான். இப்போது ரூபாட்டி போய் காணப்பட்ட அவன். மயிலிசா கேட்ட வதந்திகள் ஓரளவுக்கு உண்மைதான் என்பதைத் தெரியப்படுத்தினான்.

“கண்ணப்பன் என்னிடம் முறைதவறி நடந்து கொண்டதும் அதன் காரணமாக இருவருக்கும் கண்ணட மூண்டதும் உண்மையாக. கண்ணப்பன் வீட்டிலிருந்து கோபமாக வெளியேறிச் சென்றான். பெரியண்ணன் ‘இன்று இரண்டிவொன்று தீர்த்து விடுவிறேன்’ என்று என்னிடம் சொல்லிவிட்டுக் கண்ணப்பனைப் பின்பற்றிச் சென்றான். இருவருமே குடி போகையில் இருந்தார்கள். அன்று

சென்றவர்கள்தான். இருவரில் ஒருவருமே திரும்பி வரவில்லை” என்று. மயலிகா ஏமாற்றத்துடன் வீடு திரும்பினான். மூன்றாமேயே அவன் சென்றிப்பட்டிருந்த விஷயங்களைத்தான் இப்போதும் தெரிந்து கொண்டிருந்தான். புதிதாக ஒன்றும் இல்லை. சில மாதங்களுக்குப் பிறகு திரும்பிவந்ததில் தான் கண்டு பேசிய அம்மான் இறந்து போய் விட்டான் என்று அறிந்துகொண்டான்.

அந்நேரம்

சென்றவர்கள்

அந்நேரங்களிலே சேகர் அவருடைய ஆர்வத்துடன் மயலிகாவின் அழகை உட்கொண்டிருந்தான். பூரண சத்திரனைப்போல அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்தான். வானத்திலே கடர் விட்டு மின்னும் தாரகைகளைப் போன்று ஒளி பொருந்திய அவனுடைய இட கண்ணைக் கண்டான். தீர்மயமான வானத்தில் பெளரிணமியன்று உதிக்கும் சத்திரனைப் போன்று சிவந்திருந்த அவனுடைய அதரங்களை நோக்கினான். பிறகு சத்திரனைப் போல் பள பளக்கும் அவனுடைய நெற்றியைப் பார்த்தான். பால் திவ்வையொத்த அவனுடைய கழுத்தின் அழகைப் பருகினான். வெண்மையான மோக் கூட்டங்களின் மிருதுத்தன்மையுடன் கூடிய அவனுடைய கண்ணங்களைக் கண்டு ரசித்தான். கார் கடலுத்து கரிய மோகங்களைப் போன்ற அவனுடைய கந்தலைப் பார்த்தான். அவன் உள்ளம் அவனை அடைய ஏங்கியது.

மயலிகாவின் அழகு அவனுடைய பார்வைவைத் தாங்க முடியவில்லை. வேறு பக்கமாகத் திரும்பிக் கொண்டு, குடத்தை இடுப்பில் ஈசிசெய்து கொண்டு நடக்க வானான். சேகர் எட்டென்று அவளுக்கு முன்னால் போய் நின்று கொண்டான். “எதற்காக என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தாய்?” என்று கேட்டான்.

முதல் முறை தன்னைப் பார்த்தபோது தன்னிடம் இரண்டு வார்த்தைகள் பேசவில்லையே என்று ஏங்கியது மயலிகாவின் உள்ளம். இப்போது நானு வார்த்தைகளை அப்பேரின் சேகர். மயலிகாவின் ஆவல் பூரித்தியாவிற்று. ஆனால் எதனுமோ பதில் பேச வரவில்லை.

“உனக்குப் பேசத் தெரியாதா? சிரிக்க மட்டும்தான் தெரியுமா என்ன?” என்று கேட்டான் சேகர்.

மயலிகா மனத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான். திச்சயமாக ஏதாவது

பதில் சொல்ல வேண்டும். இப்போது அவர் தன்னைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டார்? ஒரு வேளை தான் ஊமை என்றுகூட எண்ணி விடலாம். அதையத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, “பேசவும் தெரியும்; சிரிக்கவும் தெரியும்” என்று மயலிகா.

“எதற்காகச் சிரித்தாய்?”

“சிரிக்க வேண்டும் என்று தோன்றியது சிரித்தேன். உத்திர இந்தியாவில் சிரிக்கக்கூட உரிமையில்கையா என்ன?”

“அடையப்பா! பிரமாதமாகப் பேசுகிறாயே முதலில் தான் ஏமாற்றத்தான் போனேன். பெரிய அரசியல் பிரசங்கம் கூடச் செய்து விடுவாய் போலிக்கு சிறந்தே! ரொம்பப்பொல்லாதவன் நீ” என்று சேகர்.

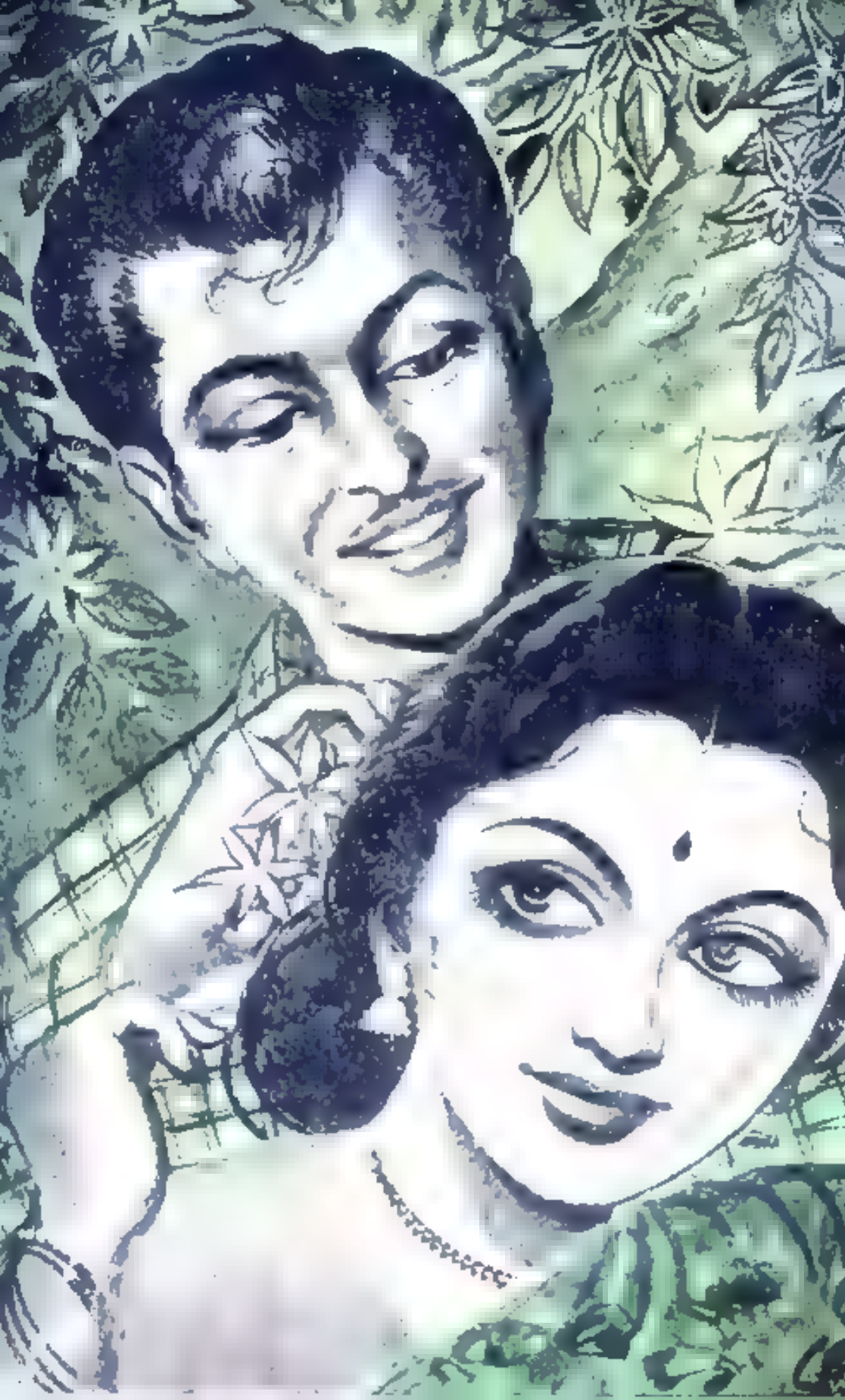
“ஆமாம்! தான் பொல்லாதவன் தான். நல்லவர்களுக்கு நல்லவன், பொல்லாதவர்களுக்குப் பொல்லாதவன்!” என்று மயலிகா.

“ஐயப்போ! தான் ரொம்ப ரொம்ப நல்லவன். என்னிடம் குறிப் போய்ப் பொல்லாததன்மையாக நடந்து கொண்டு விட்டாதே!” என்று சேகர் பயப்படுவது போல் பாசாங்கு செய்து கொண்டே.

அவன் அப்படியே பாசாங்கு செய்ததைப் பார்த்ததும் மயலிகாவுக்கு மறு படியும் சிரிப்பு வந்து விட்டது. அவன் வென்று சிரித்துக் கொண்டே, “நேரமாகிறது, தான் போக வேண்டும்!” என்று கூறினான்.

“இன்னும் ஐந்தே நிமிஷம் இரு. ஒரே ஒரு போட்டோ மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு விடுவிறேன்.”

மயலிகா தயங்கினான். ஆனால் அவன் யோசிக்கச் சேகர் இடம் தரவில்லை. “எங்கே, தாழ்த்திருக்கிறதே அந்த மரக் கிணியின் அடியில் தண்ணீரைத்

தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவ்
வருக்குப் பக்கத்தில் உந்துகூடப்
புடத்தில் தண்ணீர் மொன்று,
பார்க்கலாம்!" என்றும்,

மக்களை அப்படியே சொந்தான்.
"எங்கே, காமிராணைப் பார்க்க!"
என்றும் கேள். "கிளிக்" என்ற
சத்தம் காமிராவிலிருந்து மறுபடி
வும் எழுந்தது.

"போட்டோ படம் எடுத்தீர்
கா? அந்தது சினிமா படம்
எடுத்தீர்களா?" என்ற ஆவனூடக்
கேட்டான் மக்களை.

"போட்டோ படம்தான் எடுத்
தேன். சினிமா எடுக்க வேறு ஒருவி
திலுக்கிறது." என்ற அவருக்கு
விளக்கச் சொன்னான் கேள்.

பின்னர், வேறு சூழ்நிலையில் இவ்
ளும் சில புனைப்படங்கள் எடுக்க
விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான்.

"பேசுக எடுக்க; அதற்கு
எங்கே கேட்கவேண்டுமானால்?"

"நீர்சம்பளக் கேட்க வேண்டும்.
உந்துகூடப் உதவி வேண்டுமே."

"நான் என்ன உதவி செய்ய
முடியும்?"

"நீ இங்கும்க் சூழ்நிலையை
மட்டும் வைத்துக் கொண்டு நான்
என்ன செய்யு? அழகிய சூழ்நிலை
யில் அழகிய நேரம் போதுதான்
புனைப்படம் நன்றாக அமைக்கும்."

மக்களைக்கு ரொம்பப்பெருமை
யாக இருந்தது. அவனுடைய
புனைபொருள் அவனாக மறுக்க
முடியவில்லை. இன்னும் சில புனைப்
படங்களை எடுத்த பிறகு அவர்கள்
பிரிந்து சென்றார்கள். பிரிவதற்கு
முன் மறு நாளும் அதே இடத்தில்
சந்திப்பதாக ஒருவருக்கொருவர்
வாக்களித்தார்கள்.

ஒரு வருஷங்களுக்குப் பிறகு
அன்றுதான் மக்களாகில் வாய்
விரித்து சிரிப்போலி கேட்டது.
அவன் சிரிப்பதைக் கண்டு அவ
ருக்கே விசம்பாக இருந்தது. ஒரு
வருஷங்களுக்கு முன்னும் ஒரு நாள்
அவனுடைய தம்பன் மனைவியிடம்
சண்டை போட்டுக் கொண்டு
விட்ட விட்டு வெளியேறினான்.
அவன் போகும் போது அந்த வீட்டி
லிருந்து சந்தோஷத்தையும், குதா
பெத்தையும் பின்புறே எடுத்துக்

கொண்டு போய் விட்டான். அவ்
வைய விவரத்துக்குப் பிறகு மையம்
சிரித்ததே கிடையாது. மக்களையும்
அப்படித்தான். குதாபெய்தான்
கிடையாதே ஒழிய, துயரம் திறைய
இருந்தது. கண்ணப்பன்! சொந்த
சிறிது நாட்களில்! அவர்களுக்கு
எழுதியிருந்த சிறிதளவு நிவந்தை
யும் கட்டக்காரர்கள் பறி முதல்
செய்து கொண்டார்கள். சின்னது
சிறிய வீடு மட்டும்தான் எழுதி
யிருந்தது. தக்கையும் குழந்தைகள்
இருவரையும் காப்பாற்றும்
பொறுப்பு கையத்தின் தலையில்
விழுந்தது. அவன் பஸ்ப்படவில்லை.
உயிழத்தான். மக்க் மக்களாவை
யும் உயிழக்கச் செய்தான். நிரா
யத்திலிருந்த நானு பெரிய மனி
தர்கள் விட்டியேவென் செய்தார்கள்.
அவர்களுடைய நிவந்தைக்குச்சென்று
பாடுபட்டார்கள். நூற்று நாட்டார்
கள். கிளிக் பிடுக்கினார்கள். இன்னும்
அவர்களால் செய்ய முடிந்த காரி
யங்கள் அநாதையையும் செய்தார்
கள். அதுக்களாம் வென் செய்து,
விடைத்த கலையைக் கொண்டு
அவர்கள் தீவனம் நடத்தினார்கள்.

கையத்துக்கு தெருக்கிய உதவி
வர்கள் என்றுசொல்லும்படி யாரும்
இல்லை. அப்படியிருந்தாலும் அவர்
கிளிக் உதவிக்காக அவன் அதுபி
யிருக்க மாட்டான். சில நாட்கள்
அவர்களின் அண்டி வாழ்க்கை நடத்
தலாம். அவர்களுக்கும் சந்தோஷமாக
உதவி அளிக்கும்படி. அதுதான் நானாக
ஆக அவர்களின் உதவிவர்கள் ஒரு
பாறமாகவே ஒருவராகிகள் என்
பதைக் கையம் உணர்ந்திருந்தான்.
அதோடு இன்னொரு காரணமும்
இருந்தது. என்னவது ஒரு நாள்
தன் கணவன் திரும்பி வருவான்
என்று அவன் எதிர்பார்த்தான்.
அப்படி அவன் வரும்போது நான்
விட்டியில் இருக்க வேண்டும். அவன்
காலில் விழுந்து, "நான் செய்த
தெய்வாய் நவறுதான். என்னை மன்
வித்து விடுங்கள். நீங்கள் உங்க
இஷ்டம்போல் எப்படி வேண்டு
மானாலும் இருங்கள். என்னை விட்டு
விட்டுமட்டும்போய் விடாதீர்கள்"
என்று கதறிக்கதறி அழ வேண்டும்;
மக்கிக்கும்படி மன்கூட வேண்டும்
என்றெய்வாய் அவன் எண்ணியிருத்

தான். ஆகவே அந்த கணை விட்டு, அந்த வீட்டை விட்டுக் கிளம்ப அவன் தயாராக இல்லை. உழைத்துக் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றவும் அவன் தயங்கவில்லை.

அிக்குக் கண்ணப்பன் விசிறி எறித்த புதைப்படத்தைப் பத்திரமாக எடுத்து வைத்துக் கொண்டான் கமலம். குழந்தைகள் இல்லாதபோது அதனை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு மௌனமாகக் கண்ணீர் உருப்பான். அவனுடைய கண்ணீர் புதைப்படத்தில் இருந்த கணைனுடைய உருவத்தின்மீது விழுந்து விடும். புட்டி வைத்த நிலப்பால் அந்தக் கண்ணீரை அகப்போடு மென்மைவாகத் துடைப்பான். கணைனுடைய உருவத்துக்கு அருகில் இருந்த மற்றொரு உருவத்தைப் பெரியண்ணா னுடைய உருவத்தை - தவறிய போய்க்கூட ஒருமுறை பார்க்க மாட்டான். கண்ணப்பன்போல பிறகு செம்பக புரத்தில் போலீஸ்தடமாட்டம் சிறிது நாட்கள் மிக அதிகமாக இருந்தது. கிராமத்தில் இருந்த எல்லோரை யும் கண்ணப்பனைப்

பற்றி விசாரித்தார்கள். அவன் நண்பன் பெரியண்ணனைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். கமலத்தினிடம் வந்து கேட்டபோது அவன் கண்களில் கண்ணீருடன், "ஐயா, என் கணவர் எங்கே? தயவு செய்து சொல்லுங்கள்." என்று விம்மலுக் கிடையே கேட்டான்.

"அது தெரிந்தால் உங்களுடம் ஏன் வருகிறோம்?" என்றார்கள் போலீஸ் புலிகள். முற்றப் பெருத ஏராளமான கெஸ்களில் இதுவும் ஒன்றுகிபது.

மீன்கிளாவின் மனை திலையும் விட்டத் தட்ட இதே மாநிலமாகத்தான் இருந்தது. அவனுடைய எட்டாவது வயதில் தங்கை எரஸ்வதி பிறத்தான். அது வரையில் துன்பம் என்னுள் என்ன என்பதையே அறியாமல் இருந்த அவனுடைய வாழ்வில் துயரத்தின் எயல் படிந்தது. அத்தத் துயரம் அவளை தோடிவாக அணுகவில்லை. இருந்தாலும் தாய் தகப்பனிடையே மனஸ்தாபம் இருந்து வருகிறது என்பதை அந்தக் குழந்தை உள்ளம் அறித்து துயருற்றது. அவனு

டைய பத்தாவது வயதில் தகப்பனார் கோபித்துக் கொண்டு போன பிறகு இந்தத் துயரம் பன்மடங்கு அதிகமாயிற்று. அதன் பிறகு அவன் சத்தோஷப் பட்டதே இல்லை; சிரித்ததே மிக்லை.

இப்படிப்பட்ட துக்ககரமான வாழ்க்கையை ஏழு வருஷங்கள் அனுபவித்த பிறகு அன்றைய தினம் முதல் முதலாக மல்லிகா சிரித்தான். அதற்குக் காரணமான சேகரை அவன் உள்ளன்போடு நேசித்ததில் ஆச்சரியமென்ன? அதற்கு முன்னால் மல்லிகா தான் செய்த ஒவ்வொரு காரியத்தையும் கடமைவாகக்

எருதிக் செய்து வந்தான். ஆனால் சேகரைச் சந்தித்த தினத்திலிருந்து இந்த திலை அடியோடு மாறிவிட்டது. முன்பு துயரத்தின் எயலுடனேயே செய்து வந்த ஒவ்வொரு காரியத்திலும் மல்லிகா இப்போது ஒரு தனிப்பட்ட இன்பத்தைக் கண்டான். ஆற்றங்கரைக்குச் சென்று தண்ணீர் எடுத்து வருவதில் குதூகலம். வயலில் சென்று காற்று நடுவதில் இன்பம். கிளையிருங்குவதில் ஆனந்தம். தண்ணீர் இறைந்

பதில் சத்தோஷம். விட்டுக்கு வந்து கைமப்பதில் பேரின்பம். இப்படி ஒவ்வொரு காரியத்திலும் அபாரதியான இன்பத்தை அனுபவித்தான் மல்லிகா.

சேகரும் மல்லிகாவும் மீண்டும் சந்தித்தார்கள். சேகர் மறுபடியும் போட்டோ எடுத்தான்.

"எங்கே கொஞ்சம் சிரி. பார்க்க வராம்" என்றான் சேகர். குதூகலமாகச் சிரித்தான் மல்லிகா.

"போலும் போலும் பங் கணுக்கிக் கொள்ளப் போகிறது! ரொம்பச் சிரிக்காதே!" என்று கேலி செய்தான் சேகர்.

அந்தக் கேலியைக் கேட்டு மீண்டும் சிரித்தான் மல்லிகா. சேகர் அவளை விடப்பூடன் பார்த்தான். "அதெயல் பெண்தான் நீ. நாங்கள் நடி நடிசைவரின் முகத்தின் இயற்கையான சிரிப்பை வரவழைக்கப் பட்டாத பாடு வருகிறோம். நீ என்னடாவென்றால் அவட்சியமாகச் சிரிக்கிறது. அப்படி நீ சிரிக்கும் போது எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது தெரி

யுமா? யாராவது பார்த்தால் திருஷ்டிப் பட்டு விடும்" என்று.

"இனிமேல் திருஷ்டிப் படுவதற்கு ஒன்றுமேயில்லை. திருஷ்டி ஏற்கையே பட்டு நான் ஏழு வருஷங்கள் துன்பப் பட்டாவினிட்டது. பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போதுதான் சத்தோஷமாகச் சிரிக்கிறேன்" என்று மல்லிகா.

சேகருடைய உள்ளம் உருவி விட்டது. "உன் வாழ்க்கையில் அப்படி என்ன துயரம் நேர்த்து விட்டது? அதைத் தான் சொல்வேன்" என்று கேட்டான்.

அவ்வளவுதான்; மல்லிகா நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்திருந்த சத்தர்ப் பம் கிடைத்து விட்டது. மனம் திறந்த வெள்ளம் போல் அவள் தன்னைப் பற்றி யும் தன் குடும்பத்தைப் பற்றியும் சொன்னாள். அவள் சொன்னதைக் கனிவோடு கேட்டான் சேகர். "இனி உனக்கு நான் இருக்கிறேன். கவலைப்படாதே!" என்று ஆறுதல் சொன்னான். அந்த வார்த்தைகள் மல்லிகாவுக்கு ஓரளவுக்கு மன நிம்மதியை அளித்தன.

"விட்டுக்குக் கண்டிப்பாக வாரியர்கள். அம்மா உங்களைப் பார்த்தால் ரொம்ப சத்தோஷப் படுவான்" என்று அவளை அழைத்தான் மல்லிகா.

"அவசியம் வருகிறேன். நாளைக்கு" என்று உறுதியளித்தான் சேகர்.

அன்றிரவு மல்லிகா தன் தாயா றிடம் சேகரைப் பற்றிக் சொன்னாள். அவள் மறுநாள் விட்டுக்கு வருவதாகச் சொல்லியிருப்பதையும் தன் மீது அளவு கடந்த அன்பு வைத்திருப்பதையும் மலித்ச்சியுடன் சொன்னாள்.

கமலம் சத்தோஷப்படவில்லை. மக ளுடைய நடத்தை சரியானது என்று ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அவள் அனுபவ சாஸி. ஆனந்தப்படுவதற்குப் பதில் மகனாகக் கண்டித்தாள். கண்ட ஆண் பிள்ளைகளுடன் திறந்தபடியெல்லாம் பேசக் கூடாது என்று அவள் தன் மக ளுக்கு எச்சரிக்கை செய்தாள்.

"போ, அம்மா! உன்னிடம் புத்தி மதி கேட்கத்தான் இதைச் சொன்னே னுக்கும்!" என்று மல்லிகா.

"நீ கேட்காவிட்டாலும் நான் சொல் லக் கடமைப்பட்டவன். சொல்வேன்" என்று தாயார் கமலம்.

"நீயும் அவரை நேரில் ஒரு முறை கண்டு பேசினிட்டாய் அப்பறம் உன் அபிப்பிராயத்தை யெல்லாம் மாற்றிக் கொண்டு விடுவாய்" என்று மல்லிகா.

HEWLETT'S MIXTURE

ஹியூலெட் மிக்சர்

அபிவி சேத்தும் னான்கு அடிவால்,

அவ்வாறும் பத்து அடிவால் அளவுகொண்ட பாட்டிய்களில் கிடைக்கும்.

சாப்பாட்டதற்குப் பிறகு. ஒரு உய்யுள் அளவு ஹியூலெட் மிக் சை கொஞ்சம்

தண்ணீருடன் கலந்து உட்கொண்டால் இவருயில் தீரணமாக உதவி செய்கிறது.

000

ஸி.ஜே.ஹியூலெட் & சன்
(இந்தியா) லிமீடெட், சி.என்.கோ. 3

கமலம் அதற்கு மேல் போயிவிட்டே. சிறிது நேரத்தில் அவன் ஆழ்ந்த தித்தி லரையில் இருக்கிறான் என்று மல்லிகா புரிந்து கொண்டாள்.

அவளுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. மென்மையான எழுந்திருந்து வாசல் கதவைத் திறந்தாள். பூண சத்திரம் தன் அழுதக் கிரணங்களை அள்ளி விசிக் கொண்டிருந்ததான். மத்திரத்தால் கட்டுண்டவன் போல் மல்லிகா தான் முதன் முதலில் சேகரைச் சந்தித்த துகைக்குச் சென்றாள். அங்கே முழுமதி தன்னுடைய கிரணங்களையெல்லாம் மாயிரம் கரங்களால் தாயிரபரணி ஆற்றை அப்படியே வாரி அலைத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்த இன்பவானியில் மலர் வியவளாகத் தாயிர பரணி ஒரு சவசைப்பு சத்தம்கூட இல்லாமல் அமைதியாக இருந்தான். மல்லிகா இந்த அற்புதக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே பூண சத்திரம் சேகருடைய முகமாக மாறியது. சத்திரக் கிரணங்கள் அவனுடைய கரங்களாக மாறி மல்லிகாவை நெருங்கி நெருங்கி வந்தன. மல்லிகாவின் உடல் சிவர்த்தது. அவன் விட்டுக்கு ஒரே ஒட்டமாக ஓடினான். படுக்கையில் விழுந்தான்.

ஓடி வந்ததினால் ஏற்பட்ட பெருமூச்சு அடங்கச் சிறிது நேரமாவிற்று. அது அடங்கியதும் மல்லிகா களைப்பு மிகுதியால் அயர்ந்து தூங்கினாள்.

மறுநாளும் தன் காதலனை ஆற்றல் கரையில் சந்தித்தான். தான் வந்த காசி யத்தை மறந்தான் மல்லிகா. குடத்தை ஆற்றல் கரையிலேயே விட்டு விட்டு அவர்கள் கரையோரமாகக் கைகளாக கோத்துக் கொண்டு துத்து சென்றார்கள். செண்பக மரங்களின் இடையே அவர்கள் நடந்து சென்றபோது அம் மரங்களின் மலர்த்திருத்த மலர்களிலிருந்து எழுந்த மணம் அந்த இளம் காதலர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு அவர்களைத் தன்மையக் கிறையுக்கச் செய்தது.

சேகர் ஒதுகிடத்தில் தன் ஏன். கைக்கு எட்டிய தூரத்தில் இருந்த ஒரு செண்பக மலரைப் பறித்தான். தன் பதிரே

தீவற மக்களாவின் தோள்களை அவன் புடன் பற்றித் திருப்பினான். அள்ளிச் சொருகிவிடுத்த அவனுடைய அழகிய உத்தமம் தான் பறித்த அந்த மலரை அன்புடன் குட்டினான். தனக்கு மலர் குட்டிய அந்தக் கரங்களை மல்லிகா தன் கண்களில் ஒத்திக் கொண்டாள்.

"எதற்காகக் கண்களில் ஒத்திக் கொள்கிறாய்?" என்று வியப்புடன் கேட்டான் சேகர்.

"துக்கரமான இருள் சூழ்ந்த என் வாழ்வில் மீண்டும் ஒளிபரப்பி என்னைக்

குதா களப் படுத்திய தெய்வம் நீங்கள். உங்கள் கரங்களைப் பக்கியோடு கண்களில் ஒத்திக் கொள்கிறேன். ஆட்சேபண இல்லைவீ?" என்று கேட்டான் மல்லிகா.

சிறிது நேரம் பெருக் கொண்டிருந்துவிட்டுச் சேகரை விட்டுக்கு அமைத்து வந்தான். அவர்கள் விட்டும் துணையும் போது கமலம் தான் மனத்துக்குள் பூஜித்து வந்த கணவனின் புகைப் படத்தைக் கையில்

வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவர்களைக் கண்டதும் புகைப் படத்தை மறைத்துக் கொண்டான். மல்லிகா அதற்கு இடம் தரவில்லை. சட்டென்று அந்தப் படத்தை அம்மாளிடமிருந்து பிடுங்கிச் சேகரிடம் காண்பித்தான். "இதுதான் என் அப்பா" என்று கட்டிக் காட்டினான்.

கையில் படத்தை வாங்கிக் கொண்ட சேகர் அதனை நீண்டநேரம் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். அவன் அப்படி மெனமமாக அதையே உற்றுப் பார்ப்பதைத் தாவும் மகனும் மிகுந்த விவப்புடன் கவனித்தார்கள்.

"ஏன் அப்படிப் பார்ப்பீர்கள்?" என்று கேட்டான் மல்லிகா.

"புன்னியில் இந்ந மலிதனை வேறு எங்கேயோ பார்த்ததுமீறி ஞாபகம் வந்தது. அதுதான் உற்றுப் பார்ப்பீர்கள்" என்று சேகர்.

தாவும் மகனும் அவனை மிகுந்த ஆச்சரி யத்துடன் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். "இந்ந மலிதனை என்று அவன் குறிப்பிட்டது யானா?" என்ற கேள்வி இருவரது உள்ளங்களிலும் எழுந்த துக்கப்பை பணித்தது. (தொடரும்)

நாள் முழுவதும்
கவர்ச்சிகரமாக
தோற்றமளிக்க

ஸான்லீவுட் டாய்லட் பவுடர்
சுத்தமான தனி சந்தனத்துது
மென்மையாக்கப்பட்டது.

ஸாண்டால்
சந்தனத்துடன் சூழிய லால்கம்பவுடர்

டி.எஸ்.ஆர். கோ
தம்பகோணம்

[illegible]

குமரி முத்தி

தேரமாக தேரமாகத் தாத்தாவின் மனத்தில் பவம் கலத்த பிதி பெருகலாயிற்று. இத்தனை தேரம் எவ்வளவு தூரம் போனாலு, வலுவான செவ்வாலு என்று என்ன பவமே குதிரைகட மேலும் வேகமாகக் கொடுத்தனார். குதிரையும் பாபத்து சென்றது.

3. மர்ம மாலிகை!

கோட்டை வாய்க்கால் அடைத்ததும் அங்கே இருந்த இரவுக் காவல்காரனிடம், "வெள்ளைக் குதிரை ஒன்றில், ஒரு சிறுவன் வெளியே போனதைப் பார்த்தாயா?" என்று கேட்டார் தாத்தா.

காவல்காரன் சிறிது வேகம் செல்லுமிடம், "ஆமாம்! அவர் நாயகை தேரத்துக்கு முன்பு ஒரு சிறுவன் குதிரையில் ஏறி வேகமாக வெளியே சென்றான். நாயகன் அவன் நினைத்தி 'இந்த தேரத்தில் எங்கே போகிறேன்?' என்றேன். அதற்கு அவன் 'குமரி முத்து சம்பந்தமாகப் போகிறேன்' என்று கூறி விட்டும் போய் விட்டான்" என்று கூறினான்.

தாத்தாவுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. சிறுபிள்ளைத்தனமென்பது யாருடையோடு விட்டே என்று முணுமுணுத்தார். துக்கம் வந்த கோபத்தைக் குதிரையின் மேல் காட்டினார். குதிரை நூறு கால் பாய்ச்சலில் தெருகுத் திரை தோக்கி செரு வேகமாகப் பாய்ந்தது.

தெருகுத் திரையில்தான் கடற்கரை இருந்தது. குமரிக் கடலுக்குச் செல்ல வேண்டியாயின் இத்தக் கடற்கரையின் வழி மாகத்தான் போக வேண்டும். வீரங்கள் அங்குதான் போயிருக்கிறான் என்பது தாத்தாவுக்கு நிச்சயமாயிற்று. எப்படியும் பாதி வழியில் வீரங்களை மடக்கி விடலாம் என்று நினைத்தார். ஆனால் அவர் இவ் வளவு வேகமாகவந்ததும், கண்ணாடிக் கடிய தூரம்வரை குதிரைவாகக் கவனமிடவில்லை.

செரு தேரத்துக்குப் பிறகு கடற்கரையின் எல்லையை தெருக்கியது குதிரை. பாளையம் போதி மனம் நினைத்திருத்ததால் குதிரையால் ஓட முடியவில்லை. தாத்தாவும் அதை விரைவு முயலாமல் கற்று முற்றும் கவனித்துக் கொண்டே வந்தார். திடீரென்று அவர் மூகம் மலர்ந்தது. அது சிறிது தேரம்தான். அடுத்த விநாடியே அந்த மூகத்தில் சொல்ல முடியாத விவரம் மிகவும் தோஷம்தான். கண்ணில் கண்ணீர் கூடத் தோன்றிப்பது. அதற்குக் காரணம் எதிரே ஆளில்லாமல் வந்து கொண்டிருக்கும் வெள்ளைக் குதிரைதான்.

அத்தக் குதிரை வீரங்களின் குதிரை தான். அதன் உடலெல்லாம் வியர்வை ஆகுமல் பெருக்கி கொண்டிருந்தது. காலில் நுரை தள்ளி இருந்தது.

தாத்தா குதிரையிலிருந்து கீழே குதித்தார். அந்த ஆளில்லாத குதிரையைப் பிடித்து நன்றாக உற்றுப் பார்த்தார். பல முறை சோதனை போட்டார். அவருக்குத் தெவையான செப்தி எதுவும் கிடைக்கவில்லை. வீரங்கள் என்ன ஆனால் என் பதைச் சொல்லதற்கு அத்தக் குதிரையால் முடியவில்லை.

பிறகு கடல் ஓரத்தை அடைத்து இரு திரைகளிலும் வீரங்களைத் தேடினார். கடலிலும் எப்படி தூரம் வரக்கும் பார் வையை ஓட்டினார். ஒரு சிறிதும் பவன் கிடைக்கவில்லை. அவது முதிர்ந்த அந்த வீரரின் தொண்டை துக்கம் தாளாது

அடைத்துக் கொண்டது. அங்கு கண்ணி
விடுத்து கண்ணிப் போகப்போகின்றது
கொடியது. அங்கு வாய் 'விராக்கா!
என்னை விட்டு எங்கே போனாய்?' என்று
உதறி அழுதது.

நீரிதா வதறி நீரும் இதே நேரத்
தில், உருகாமல்கொண்டு இருந்தது மூன்று
கால நூரத்தின் ஒரு சிறிய மடிக் ஒரு
சிறுமன் கெரு ஆகத்தனமாகப் பீராளன்
செய்து கொண்டிருந்தான். அவன் வேறு
யாரும்; நான் வீரம் சிறுமன்
விராக்கன் தான்.

தன் உயிர் இருக்கும் ஒரு துன்பம்
மிகை கெரு வாகவாக வந்தது
கொண்டிருந்தான். அவனுக்குப் பரு
வாயில் பழக்கமுண்டு. இது மட்டு
மல்லாமல் நீத்தலிலும், உதறி என்னை
போடுவதிலும், மட்டு உதறிவதிலும், எந்
போலிலும் அவனுக்கு மிகுந்த பழக்க
முண்டு. இவற்றையெல்லாம் உதறி உ
கொடுத்தது அவனுடைய தாத்தாத்தான்.

ஆக! தாத்தாவுக்குத்தான் அவன்
மேல் எவ்வளவு பரிசம்? வீரக்கன்
இளமையிலேயே தந்ததாய் இருந்து விட்
டான். தாத்தாத்தான் அவனையும் அவ
னுடைய தாபையும் காப்பாற்றி வருகிறார்.
விராக்கனுக்கு ஒரு குறையும் எதிர்பார்ப்பு
வளர்த்து வந்தார். அவனுக்குப் பல கலை
களையும் உதவித்தார். இதனுட்தான் வீராக்
கன் சிறந்த வீரனு இருத்ததோடு உயிர்
யான அந்நையும் கொண்டிருந்தான்.

விராக்கனுக்கு இந்த நீரிமேல்வான்
அவன் அன்பாக வருந்தின. அவனுடைய
அருமை அன்பானது மூலம் அவன் மனக்
கண்ணில் தோன்றி, 'விராக்கா! என்னை
விட்டு எங்கே போனாய்?' என்று கேட்டது
போல் இருந்தது.

நோயாக ஆக அவனுடைய மனத்தின்
ஒரு வித அமைதி தன் வித்தையுடன்
மட்டி. என்னையிலேயே அவனுக்கு ஒரு
வித அமைதிப் கொண்டாயிற்று.

'ஆனால் இவ்வளவு தூரம் வந்த பிறகு
இனி இருப்பதுதான்' என்று நினைந்து
நினைத்தான். உடனிடம் 'என்ன வந்தா
லும் வீ. உயிர் போனதுமே உயிர் இல்லை.
அதற்கு முன்பு குடிமுத்த ஒருமுறை
என்னுடைய வாக்குமீட கொடுத்தேன்'
என்று நினைக்க முடியுமே போலாம்.
மீண்டும் ஒரு புதித உதவாததோடு இன்னும்
கொண்டிருக்க வாய்க்க வாய்வித்தான்.

சூரியன் மறைந்து இருள் மூடினது.
இத்தனை நேரமும் நீர் நீராய் இருந்த
உயிர் இப்பொழுது ஒரு நீர்த்துத் தாத்தா
தன் மட்டும் வளர்த்து ஒரு இருள்!
மங்கல இருள்! விராக்கன் என்ற சிறுமன்
இந்த நீர் நடுக்கலின் அந்தரம்
பீராளன் செய்து கொண்டிருந்தான்.

விராக்கனுக்குப் பரிசின் ஆரம்பித்
தது. நேற்று இரவு அவனுமே அவன்
தாத்தாவுடன் விடுதலை எய்திவிட்டது. இது
நேரம் வளர்த்து அது தாக்குப் பீராக்
மனம்: சிறுமன் அவ்வாறு! பரிசால்
வளவு வளவு ஆரம்பித்தான். தன்னை
சுடர் குடித்தானது பரிசால் போக்கல்
மேல் ஏல் அதற்கும் வாய் இல்லை. அவனுக்கு
கெட்டிய தூரம்வளில் தன்னை! இருந்தும்
அது உயிர்போகத்தக்க இருந்தது. வீராக்
எனுக்கு இதை நினைத்த போது ஒரு
விதம் சீர்ப்பும் வெறுப்பும் கொண்டாயிற்று.
அப்பொழுது அவனுக்குத் தன் வளர்தல்
குறையும் வந்தது.

அவனுடைய வளர்தல் ஒரு பெரியமனக்
வளர்தல் இருந்தான். அவனிடம் மூட்டை
மூட்டையாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால்
அவன் வளர்தல் வளர்த்தான். பரிசுத்தம்
குக்கும் கட்டம் மட்டம்வளர்த்தும் சிறிது
கட்டம் கொடுத்தது உதவி செய்ய விட்டது.
அவனுடைய மனம் அனைத்தும் இதைக்
கட்டம் தூரம் போல் தான் இருந்தது.

உயிர் நீர் முடியவதும் நல்ல நேரம் இருத்
தது. மனக்கவர்தல் மட்டுமேயும் வளர்தல்
வளர்தல் மனத்தின் உயிர் எவ்வளவு செழிப்
பவையும் உயிர்ப்போகவும் இருக்கும் என்று
மனத்துக்குள் எண்ணினான்.

அவனுடைய பரிசு அந்நையிலே கொண்டே
வந்தது. வளம்போலிதே மட்டும் ஏதே
னும் கொண்டே வளர்த்துக் குறித்து அவன்
நினைத்தானே நேற்று கொண்டான்.
ஆனால் அவ்வளவு ஆய்வுவளர்தல் அவன்
புறப்பட்டிருந்தான் இந்தப் பீராளனிடம்
உதவிப்புகுவதே! அவனுடைய தாத்தா
அவனைத் தடை செய்திருப்பார் அல்லவா?
விராக்கனுக்குப் பரிசுமட்டும் தாக்க
வளக்கமும் ஏதாவது அவனைப் பரிசுமேல்
பரிசுமட்டும் செய்துவிட்டான்.

அவன் என் விதித்து மனத்திற்குமே
மெட்டி, சூரியன் அந்தரணமாகக் கொண்ட
புகுந்தது. அவன் தாத்தாவிடம் சொல்ல
வன் கொண்டவர்தல் புறப்பட்டும் பரிசால்
மட்டும் மட்டும் விழுந்ததும் கொண்ட நீரி

வுக்கு வந்தன. ஆனால் தான் புறம்பித்
எத்தனை நாட்களாயின என்று அவ
னுக்கு நினைவு வரவில்லை.

அப்பொழுது தூரத்திலிருந்து வந்தவராகத்
தேயுபோல் ஓன்று தெளிந்தது. மீட்ட
தெருவாக தெருவாக, அது ஒரு தேயுதான்
என்பது ஊர்ஜிதமாகிற்று.

மீட்டவரானால் விழும் போதும் மானிக்
கதிரவனின் மருவின் ஒளியின் எதிரே
தெளிந்த நிலில், ஒரு பிரகாசமான வெளி
யை உண்டாக்கப் பதித்தது. அந்த வெளியை
எப்படி எதிர்பார்த்து என்று அவனுக்கும்
புறம்பவில்லை. மெது நேரம் போகிற்று,
'அது ஒரு கோபுரத்தின் தங்கக் கலசமாகப்
இருக்க வேண்டும், அதில் வை
கலசமேயாகவும் இழைக்கப் பட்டிருக்க
வேண்டும்' என்று முடிவுக்கு வந்தான்.

படகு ஒருவாறாகக் கரைவை அடைந்து
மணலில் தட்டி நின்று. வீரங்களை
வழிநடாதுப் போடும்படி சொல்லிப் பதிலளித்தது
மெதுவாகக் கீழே இறங்கினார். இடைவிட
எப்பொழுதும் இருக்கும் உருவமாய்வும்
வகையிலும்கூட ஒரு மருகு அளித்தது. சரி
சென்று மீண்டும் தட்டிக் கொண்டு தேயுக்
குள் தாக்க ஆரம்பித்தான்.

அந்தத் தேயு அப்படி ஓன்றும் பெரிய
நிலை இல்லை. தேயு முழுவதும் தென்னை
கரங்கையும் மீது புதர்களையும் கொடி கொடி
வெள்ளம் காணப்பட்டன. தென்னை கரங்கள்
தான் அடிமாதக் காணப்பட்டன. அவை
என்னவற்றிற்கும் தங்கத்தையாகத் தேயு
காப்படை காத்திருந்தன.

வீரங்களை முறையில் பரிசைத் தனித்துக்
கொள்ள விரும்கை வாய்க்கப்பாது ஒரு
மரத்திலிருந்து ஒரு துண்டினால்தான் வெட்
வுக் கீழே தள்ளினார். பிறகு வயிறு
புடைக்கும் வகை இரத்தினம் எப்பிட்டான்.

அவன் கம்பு ஒருவாறு அடங்கியது.
புகை இழுத்து ஒரு இடத்தில் பத்திரம்
படுத்தி வைத்து விட்ட. நீலம் நனிலில்
தெளிந்த கோபுரத்தைத் தொட்டி துத்தான்.

கோபுரம் இருக்கும் இடத்தை அடை
வதற்கு வழி ஓன்றும் கிடையாது. வழி
இல்லாமையே என்று வீரங்களைக் கவனிப்பவரும்
இல்லை. கொடிவெளியும் கொடிவெளியும் விளக்
கிக் கொண்டு பன்னகத்திலும் வெட்டிவெட்டும்
வழி இருக்கி, புகாரினால் புதுத்து மாக்
கணினியை வெளித்து. புகாரை புகாரை
நேரப்பட்டுக் கோபுரம் இருக்க நீலம் நனிலில்
பாதத்தை அடைந்தான்.

அவன் நினைத்தது போல் அங்கே
வெளும் கோபுரம் கட்டித் தங்கவில்லை. ஒரு

மீளாது மீறிய மானிகவாய் தெளிவட்டது.
அந்த மானிகவாயின் தனித்தான் அந்தத்
கோபுரம் அமைந்திருந்தது. கோபுரமும்
மானிகவாயும் மருவின் நிறத்தோடு பாய்
வென்று மீளின.

மானிகவாயின் அருகில் சென்று அதன்
வெளிச் சுண்ணாந்த தன் கையினால் தொட்
டும் பார்த்தான். அவன்மேல் அனாதை
நம்ப முடியவில்லை! ஆகவே; கழுவழி
வென்று இருந்த அந்தக் கை முழுவதும்
வெளும் தங்கத்தான்!

'இந்தத் தங்க மானிகவாயை இருத பாத
எதற்காகக் கட்டி இருக்கக் கூடும்?' என்று
எண்ணியபடியே மானிகவாயை ஒரு நொட்டில்
விட்டான். மானிகவாயில் பாரும் வயிற்
தாங்கத் தெரியவில்லை. நிறந்த அமைதி
யில் அந்த மானிகவாய் மூழ்கிக் கிடந்தது.

மானிகவாய்க்குள் என்னதான் இருக்கிறது
என்பதை அறிய விரும்கை மானிகவாயின்
கருவரைத் தன் கவனமாகத் தள்ளினார்.
அது நிறந்து கொண்டது. உடைவாது ஒரு
மருகு தொட்டிப் பார்த்துக் கொண்டு
உள்ளே துடித்தான்.

வெளியிலிருந்து வந்த மருவின் வெளிச்
சத்திக் கட்டியும் கொஞ்சம் தெளிவாகவே
தெளிந்தது. உள்மேல் மிகவும் துடிக்காகக்
காணப்பட்டது. தங்கக் கலசனில் நிற்பதை
இடக்களில் அழகமான சித்திரங்கள்
கிடக்கப்படுகின்றன. அவற்றைப் பார்த்தல்
பார்க்க அவனுக்குப் பரவால் ஏற்பட்டது.
தனாயின் மீது இடக்களில் உட்கார்வதற்கு
தேவ் ஆரங்களைப் போடப்படுகின்றன.

மானிகவாய் மிகவும் சிறிது. ஆகவே
வீரங்களை அதைச் சிறிது நொத்திக்
கருவிய் பார்த்து விட்ட வெளியை வந்தான்.
நனிலிலிருந்து கோபுரத்துக்குச் செல்ல
அவன் எக்கனையோ தேடியும் அதற்கும்
அதற்குள் போதும் வழியைக் கண்டுபிடிக்க
முடியவில்லை.

இந்த மருவ் மானிகவாயைப் பற்றி அவன்
மனம் பலவாறாக எண்ணியிட்டது. 'மாரோ
ஒரு அரசன், கடைதொத்த சிங்கமேயாக
கொண்டு இருக்கக் கட்டி இருக்க வேண்டும்.
அல்லது வந்தி வந்த ஒரு மந்திரவாதி
இதை உண்டாக்கி இருக்க வேண்டும்!'

இந்த நினைவோடுமே நெற்கொண்டி
என்ன சொல்லு என்று கோபுரம் ஆரம்
பித்த வீரங்களை, 'சாக்' 'சாக்' என்று
மாரோ அல்லது எதுவோ துடித்து வந்து
வரும் போன்று ஒரு வெளியைக் கட்டித்
கவனித்தான். அவன் உடல் வாய்ப்பாது
விபித்துக் கொண்டிருப்பது. (தொடருக)

எய்வளவு அழகான குழந்தை !

ஆம்! உங்களை அருகில் குழந்தைகள்
பூரிக்கிறார்கள் தங்கள் குழந்தை! அவ
ருக்குத் தரப்படும் கோதீஸ் குழந்தை
சம்பந்தம் அவர் தம் குழந்தை. அவ
ருக்கு உங்களை கோதீதரம் அதில்
குத்து அவர் சந்தனத்தை உபயோக
கரம் குழந்தை, உங்களை, தமது
மரண சிந்தை குழந்தை கோதீதரம்

Glaxo

உங்களை அருகில் குழந்தை
சிந்தை மரண குழந்தை

உங்களை உ.க. குழந்தை உங்களை
'உங்களை' உ.க. குழந்தை உங்களை
(உங்களை) உ.க. குழந்தை உங்களை

உங்களை உங்களை (உங்களை) உங்களை உங்களை, உங்களை உங்களை உங்களை உங்களை

கல்கெமிகோலின்

காந்தரிடைன்

கூந்தல் கைலம்

கந்தரி சௌகமயாக
வளர் செய்வதில் இணையற்ற
தெய் பண்டை காலம்
முதல் புகழ்பெற்ற ஆனில்
ஆனில் அடங்கியுள்ளது.

மென்மையான கலம் எனம்
கொண்டது.

5 அவுன்ஸ் கொண்ட அழ
கான பாட்டிலில் கிடைக்கும்.

கல்கத்தா கெமிகல் கோ., லிட்.
கல்கத்தா 29

LSR-75-4

தென் இந்திய ஆபீஸ் : 5/149, பிராட்வே, சென்னை-1

மேலும் மலிவானது!

கூம்பம்
முழுவதற்கும்
ஒரே டால்க்

ப்ரோடெக்ஸ்

சர்வ சிரஸ்யாக டாய்ஸ்ட் பவுடர்

தயைக்கூலம் அழகிய
மய்யுடன் கிடைக்கும்!

கூகலில்லாக் கதை!

அவசரம் அவசரமா
கக் காப்பாட்டை முடித்
துக் கொண்டு பள்ளிக்
கூடத்துக்கு ஓடிச் சூன்
தாணு. பாகுடைப வகுப்
புக்கு நேரம் கழித்துச்
சென்றாலும் சங்கர னுடர
வகுப்புக்கு மட்டும்
நேரத்துக்குப் போக
வேண்டாமா?

பள்ளிக் கூடத்துக்குள்
நுழையும் போதே மணிக்
கூண்டை நிமிர்ந்து பாரித்
தான். மணி ஒன்பதரை
தான். தன் வீட்டுக் கடி
காரம் அவசரமணி வேக
மாகப் போகிறது என்று
அறிந்ததும் நிம்மதியாகப்
பெருமூச்சு விட்டு, மெது
வாகத் தன் தாண்டாய்
பாரம் வகுப்பை நோக்கி
நடந்தான்.

உபாத்தியாயரின் இளைப்பாறுவதற்கான
இருந்த அறைவைத் தாண்டிச் செல்லும்
போது சங்கரய்யரும் 'வறட்டுத் தவளை
வெங்கடசாமி'யும் கூரத்த குரலில் பேசிக்
கொண்டிருந்தது தாணுவின் காதுகளில்
தெளிவாக விழுந்தது.

"ஏன் ஸார், பெருமைபடித்துக் கொள்
கிறீர்கள்? உங்களைக் மட்டும் தாவல் எழுத
முடியுமானால் முப்பது ரூபாய் சம்பளத்துக்
கான வாரத்தியார் வேலை பார்ப்பாரேன்?
மனஸூக்குக் கல்யாணம் செய்யப் பணயில்
லாமல் 'பிரதேவட்' சொல்லிக் கொடுப்பா
மேன்?" தவளை சித்திரார். "முடியா
தென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன்."

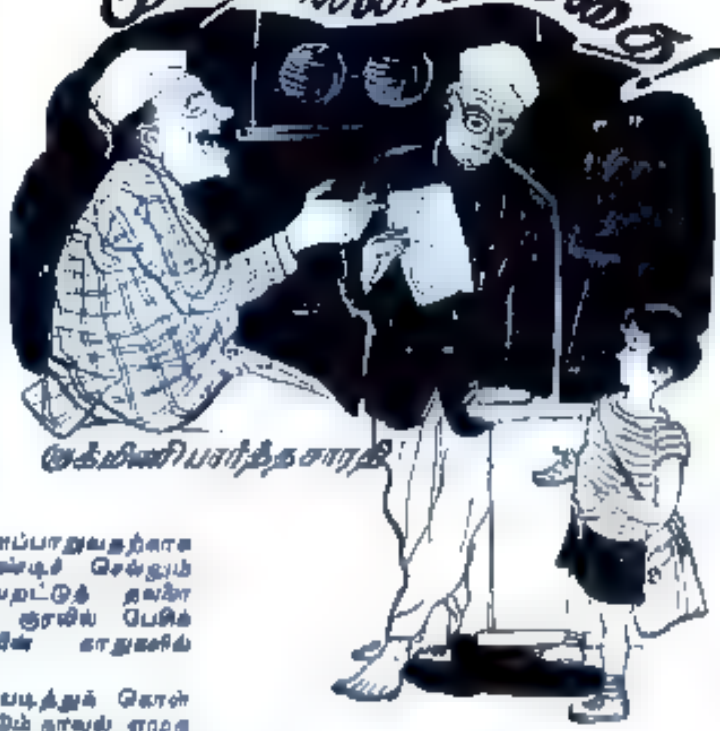
சங்கரய்யரின் குரல் நிதானமாகப் வந்தது.
"முடியாமலென்ன? எல்லாம் முடியும்!"

"பெரிய பெரிய எழுத்தாளர்களே காத
லில்லாக் கதையைக் கவரவில்லையே என்று
தெரிந்து அந்த மாதிரி கதைகள் எழுதுவதை
விட்டு விட்டார்கள். நீங்கள் மட்டும் எப்படி
துவா எழுதி விடுகிறீர்கள்? எழுதினால்தான்
எயன் பிரகரிப்பார்கள்! காதலில்லாக் கதையும்
ஒரு கதையா?"

"நான் அளத எழுதிப் பிரகரிக்கச் செய்து
விட்டாய்,....?"

"அதைத்தான் பார்ப்போமே!"

அதற்கு மேல் தாணு அங்கு நிற்கவில்லை.
அவன் மனம் அந்தச் சம்பளத்தினைப் பதிலை
மீட்டவன்னைப் இருந்தது. சங்கரய்யரால்
முடியாததும் உண்டா? பூனோளத்தையும்
சரித்திரத்தையும் அவ்வளவு நன்றாகச் சொல்
லிக் கொடுக்கும் அவரால் ஒரு நீண்ட கதை
தான் எழுத முடியாமல் போய் விடுமா?
இந்த வறட்டுத் தவளைக்கு எப்போதும்
முனை விடையாது. தெரியாமலா பச்சைமேல்
லாம் அவருக்கு அந்தப் பெயர் வலத்திருக்
கிறீர்கள்? 'என்னை' வறட்டுத் தவளை
மாதிரி சுத்தித?" என்று கேட்பாரே தவிர,
வறட்டுத் தவளையும் அவர்தான்; கிணற்றுத்
தவளையும் அவர்தான். தாணுவிலுண்டை

குக்கலில்லாக் கதை!

தம்பலூர் பணக்காரர் என்பதற்கான அவ
னுக்கு அதிக மார்க் கொடுப்பாரே ஒழிய.
அவர் சிறேதின் மனநிலை எப்படி அடிப்
பார்! சங்கரய்யரோ ஒரு ஸப்பணியும்
அடித்ததில்லை. இருந்தாலும் சங்கரய்யர்
வகுப்பிலிருந்த ஒழுங்கும் தீர்ப்புமும் தவளை
யின் வகுப்பில் இருந்ததே விடையாது.
சங்கரய்யரைப் பற்றி நினைத்த போதே
தாணுவின் மூலம் மலர்ந்தது. எப்படியும்
அவர் தாம் சொன்னபடி செய்து விடுவார்.
அந்த...அதுதான் அந்த... அது என்ன கதை?
எதுவாயிருந்தால் என்ன? அதை அவர் விட்
டாயம் எழுதி விடுவார்.

மணி பத்தடித்தது. வகுப்புக்குள் ஓடித் தன்
ஆசனத்தில் அமர்ந்தான் தாணு.

முன்று மாதங்கள் கழிந்தன. அன்று
சங்கரய்யர் தம் வகுப்புக்குப் பாடம் நடத்தி
விட்டு தாணுவைத் தம் ஆசனத்துக்கு அருகில்
வரும்படி அழைத்தார்.

"உக் தம்பலூர்தானே 'முற்போக்கு'
பத்திரிகையின் முதலாளி?"

"ஆமாம், ஸார்!"

"அப்போது நான் சொல்வதைக் கவன
மாகக் கேள். நான் உன்விடம் ஒரு கதை
வைக் கொடுக்கிறேன். அதைக் கொண்டு
போய் உக் தம்பலூர் ஸ்டீக் கொடுத்துப்
பத்திரிகைக்கு விரிவிடம் சேர்ப்பிக்கச் சொல்லு.
படித்துப் பார்க்கட்டும், பிடிக்கா விட்டால்
கதையை என்விடமே திருப்பிக் கொண்டு
வந்து கொடுத்து விடு. என்ன?"

“நான் எங்கப்பாவிடம் சொன்னது அந்தக் கட்டாயம் எடுத்துக் கொள்ளார், ஸார்!” என்று சொன்னாள்.

“இப்போ, இப்போ, நான் சொக்தெபடி நான் நீ செய்வேன்டும், இங்காவிட்டால் என்னு சொடுக்குப் போய் வரும்.”

“ஓ, ஸார்!”

அந்த நாளு விடுகின்ற போது அவன் தலப்பளு! வெளியே சென்றிருந்தார். சக்கர ஸ்பீர் கைதைய அவரிடம் போர்க்கும் வசர வில் நாணுக்கு முன்மேல் திப்பது போலிருத் தது. சீக்கிரம் அந்தக் கைதைய அவரிடம் சேர்ப்பித்தாக தானே அது சீக்கிரம் பத்தி கைதைய வெளியே?

கடைபொசை தலப்பளு! வந்தார். அவ ரிடம் கைதையைக் கொடுத்த விட்டுத் தன் மதிப்புக்குரிய உபாத்தியாயம் கறிவலதயம் சொன்ன பிறகுதான் நாணுக்கு திப்பது ஏற்பட்டது.

இரண்டு வாரங்கள் கழித்தன. நாணு க்கு என்னமோ சக்கரஸ்பீர் கைதையை

பற்றிச் சென்றெனியே நோன்றல்க்கி. அவர் கைதையைப் பிரகடியதத்து எடுத்துக்கொண்டு விடுவாரென் என்றே என்னி விருத்தாக.

அடுத்த நாள் நாணு பக்கிக்குடத்துக்கு வந்த போது அவன் முகம் வாடிவிருத்தது. அவன் வணியிருத்த காதலர்கள் விவரிவ வாய் திப்பதுருத்தன.

உபாத்தியாயங்கள் இப்போதும் அதை யில் அந்த யோனயே வறட்டுத் தலிவாயும் சக்கர ஸ்பீர்நான் இருத்தாரென். வறட்டுத் தலிவாயைக் கண்டதும் நாணு சென்றுத் தலப் பிளும். நான் சொல்ல வந்ததை அப்போது சொன்னக் கூடாது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான். அப்போது வறட்டுத் தலிவ அவரிடம் பார்த்து. “யாருடா, அது இங்கே வந்து கத்திக்கிட்டிருக்கிறது? ஓ... நாணுயா? அடடா, நான் பார்த்தேன் இப்போ. என்ன நாணு? என்ன விஷயம்? அது என்ன உன் வணியில்?” என்று கேட்டான்.

அதற்குள் சக்கரஸ்பீர் நாணுயில் வணியில் இருத்த காதலர்களைப் பார்த்து விட்டார். அவர் முகம் கருகியது.

நாணு சக்கரஸ்பீர் இருத்த இடத்துக்கு அருகில் சென்றான்.

“ஸார்!”

“என்னப்பா ஆயிற்று?”

“வந்து... எங்கப்பா... இப்போ, அந்தக் கத்தியை மாமா... அதாவது...”

“மெதுவாய்ச் சொக்து. பத்திரிகை ஆடு கிள் என்ன சொக்தார்?”

“இந்தக் கைதையென் என்னமோ காத லாரிம், அது இப்போயும். அதனுடைய இதைப் பத்திரிகையிடம் போட்டால் படிக்கிறவர்க ளுக்குப் பிடிக்காதாம். அதனுடைய அப்பா சொக்துக் கொண்டு, தீக்கள் எதன் இருத் திரு கைதைய எழுதிக்கொடுத்தாகப் பத்தி கைதைய போடுவாரெனாம்.”

கெக்கடலாயி வித்தார். “என்ன மும், நான் என்ன சொக்தேன்? இத்தாய்ப்பா, நாணு! இந்த வாதியாருக்குக் காதல் என் றுமே பிடிக்காது. வெவ்வை விட்டாலும் விடு வாரே தவிர, காதலிப் பத்திரி எழுத மாட் டார்.” கெக்கடலாயின் வேகிச் சிரிப்பு அதை முழுவதும் எதிரொலித்தது.

“நான் அப்படிச் சொக்தனிக்கி. இந்தக் கைதைய எழுத்தாளர்களுக்கு வேறு எதைப் பத்திரியும் எழுதப் பிடிக்காமல் இருக்கிறதே கைதையாக நான் சொக்தேன். என் கைதையென் ஏதாவது தவறுதல் இருக்கலாம். இக்காலிட்டாக...”

“ஸார், உங்களுடைய கைதே ரோம்ப நன்றி விருக்கிறது!”

நாணு முகத்தில் பரிதாபம் சொட்டியது.

“நீ படித்தாயா?”

“ஆமாம். அப்பா அதை என்னிடம் கொடுத்ததும் எங்குக் கொய்ம் சொபமான கைதே. அந்தக் கைதையப் படித்துப் பார்த் தேன். ரோம்ப நன்றிவிருத்தது. கடைசி யென் அந்தச் செய்திச் செத்துப் போகிறபோது நான் அழுதே விட்டேன்.”

“செய்தல் செத்துப் போனும் யாருக்கென் னடா? சிலவகர்கள் செத்துப் போனால்தான் அழணும்.” வறட்டுத் தலிவாயின் வேதாந தம் அவனுக்குப் பிடிக்கெனிக்கி. சக்கரஸ்பீர் நோக்கி அவன் வாட்டிச் சொக்திருத்தது.

அந்த அதறியிருத்த கைதாரம் பத்துமணி அடித்தது.

“ஓ, நாணு. நீ வந்துப்புகுப்போ. நாணும் நிரப்பி விட்டேன்.” என்று சொக்தி விட்டுச் சக்கரஸ்பீர் தம்முடைய கோட்டை எடுத்து மாட்டிச் கொண்டார்.

கடனே கெக்கடலாயி, “நீர் யோகமலா. நான் இதைப் கையவிடம் இரண்டு வார்த்தை யெழுதும்.” என்றார்.

சக்கரஸ்பீர் அதறவை விட்டு வெளியேறிய தும் வறட்டுத் தலிவ நாணுதவத் தம் அருகில் அழைத்தது தாழ்த்த ஞரையில் பேச ஆரம்பித்தார்.

“இத்தாய்ப்பா, நீ ஞாக்கிரகதயாயிது. அந்த வாதியாருடைய கைதையை உங்கப்பா எடுத்துக்கொண்டோனா? அதனுடைய அவர் உங்கிள் “பெயிர்” பண்ணித்தும் பண்ணு

வாரி. நீ நாலாவது பாரத்திலே பாய் செய்து விட்டாயானால், அப்பறம் என் வருப்புத்தான். அப்போது கையிலில்கி, சரி, மணியாக்க. நீ போ."

நாளுக்கு நடுக்கி விட்டான். ஆனால் அவன் பந்திரெக்க வேண்டிய அவசியமே இருக்க வில்லை. நான்காவது பாரத்தில் அவன் வழுப்பில் முதலாவதாகத் தேறினான்.

அதன்பின் கங்கரப்பர் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வரவில்லை. தம் குகத்தைப் பாரிக்க அவ் மாண்புபட்டிக் கொண்டு அவர் வேலைகள் விட்டுவிட்டதாகச் சொன்னிக் கொண்டார் வறட்டுத் தவளை வெங்கடசாமி.

இருபத்தைந்து வருடங்கள் இருபத் தைந்து திமிடங்களைப் போல் ஒழிந்தன. அதுக்குள் நாளுக்குள் வாழ்க்கையில் எத்தனை மாறுதல்கள்? அவன் தம்பையார் இறந்து கமார் பதினாந்து வருடங்களாகி விட்டது. அவர் தம் ஒரே மனையுடைய ஏராளமான செல்வத்தையும் "முற்போக்கு" பத்திரிகை வயரம் வைத்து விட்டுப் போயிருந்தார். ஆறு மாத காலம் நாளுக்கு அந்தப் பத்திரிகையை நடத்தி வந்தான். பின்பு அந்ம் அவனுக்கு ஆர்வம் குறைந்த விட்டது. திரைப் படங்கள் தயாரிப்பதில் அவன் கவனம் சென்றது. தன் ஒன்றுவிட்ட மாமன் மக விடம் தன் பத்திரிகையை ஒப்படைத்து விட்டு, திரைப்படங்களைத் தயாரிக்க ஆரம்பித்தான். திரை வானிலே பிரபலமடைந்த நட்சத்திரங்களைப் பொறுத்தி வேருத்த அவர் களைத் தன் படங்களில் நடிக்கச் செய்தான்.

அவனுடைய தயாரிப்பில் கமார் பத்துப் படங்கள் வெளிவாயின. பணம் வந்து குவித்தது. பாராட்டுகளுக்குக் கெட்ட வேண்டுகூர்? திரைப் படங்கள் தயாரிப்பதில் தலை நிறுத்தவருக விரங்கினார் அவன். அவன் எடுத்த படங்களெல்லாம் பல விஷயங்களில் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டன. ஆனால் ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் அவைகளில் வித்தியாச மில்லை. அவை எல்லாம் காதல் சித்திரங்களே.

நாளுக்குள் கடைசிப் படம் "காதலா? கடலுமா?" வேறு சிறப்பாக ஒழிச் சொன் டிருந்தது. அப்போது நாளுக்குள் மகத்திக் ஒரு பேராசிரியர் நடத்துகொண்டிருந்தது.

காதல் படங்கள் எடுத்து எடுத்து அவனுக்குச் சேர்த்து விட்டது. புதுவிதமானதொரு படம் எடுக்க வேண்டுமென்ற அவர் அவ் னுக்குப் பிறந்தது. ஆனால் துணுக்கம் அமை வரவேலை வேண்டுமே! படம் படுத்த விட்டால்? ... பண நஷ்டத்தொடு மட்டு மன்றாமல் அவன் பெயரும் அகலவா கெட்டு விடும்? "தாராயணம் படமா? கட்டாயம் பாரிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கொண்டு திரை நிரலாக வந்து குவியும் துணுக்கம் பிறகு கொட்டணல் பக்கம் தலைக் காட்டாட்டார்கள். என்னதான் செய்வது?

ஏகாந்தமா பிறந்தால் மகத்திலே ஒரு தேவியை ஏற்படுமென்று நினைத்துக் கடை கரைப் பக்கமானச் சென்றான் நாளுக்கு. "காத லிங்கமாக கதை—அதை எழுதத்தான் பாலுக்குத் தைவியம் வரும்!"

இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் காத லிங்காக் கதை எழுதிய ஒருவரின் முகம் அவன் கண்ணுள் தோன்றியது. கங்கா ஐயரோ

ஏப்ரல் மாதச் சிறுகதைப் போட்டி

1. மாதத்தொறும் நடக்கும் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தா ளர்கள் எவ்வொரும் கைத்து கொள்ளலாம்.
2. எழுத்தாளர்கள் சொந்தமானவ கதைகள் புனைந்து அனுப்ப வேண்டும். கதைகள் கவிதையிற் ஆறு பக்கத்தினிருந்து பத்து பக்கம் வரையில் வெளிப்படக் கூடியதாக இருக்கலாம்.
3. ஒவ்வொரு மாதமும் அந்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளிற் சிறந்ததற்கு தாறு குபாய் பரிசு வழங்கப்படும்.
4. ஏப்ரல் மாதப் போட்டிக்கு ஏப்ரல் 1-4 தேதிலினிருந்து 30-4 தேதி வரை கதைகள் எழுதியனுப்பலாம். ஏப்ரல் மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகள் மே மாதம் முழுதும் பரிசீலனை செய்யப்படும். பரிசு பெற்ற கதை நூல்க் மாதத்தில் பிரசுரமாகும். அதேபோல் அந்தந்த மாதக் கதைகள் அடுத்த மாதத் தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அதற்கடுத்த மாதத்தில் பிரசுரமாகும்.
5. கதைகளை நகல் காணத்தக்க இடையீடுகள் விட்டு ஒரே பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். காணத்தக்க மறு பக்கத்தில் எழுதக் கூடாது.
6. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதைகளைத் திரும்பிப் பெற விரும்பினவர் அய்யாடாஸேயே போதிய தபால் பில்களை வைத்து அனுப்ப வேண்டும். தபால் பில்களைக் வைத்து அனுப்பாதவற்றைத் திருப்பியனுப்புவதற்கில்லை.
7. போட்டியிற் கதை எப்பத்தமாக எந்தவிதக் கடிதம் போக்குவரத்தும் வைத்துக் கொள்வதற்கில்லை.
8. தேர்ந்தெடுத்த கதைகளைத் திருத்தவதற்கும் குறைத்து வெளியிடு வதற்கும் ஆசிரியருக்குப் பூரண உரிமை உண்டு.

—ஆசிரியர், கம்பி

ஏன் நம்பிக்கையை விடுகிறீர்கள்!

அது இயற்கை, நரை மயிர் உலகத்துடைய தோற்றத்தைக்கொடுக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் நம்பிக்கையை விட வேண்டாம். ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களைப் போல் நீங்களும் லோமா உபயோகித்து அமைதியுடனும் தகுதிவாய்ந்த தோற்றத்துடனும் இருங்கள்.

கருமைமையும்கூட
வளம்பையும் தருபவை

லோமா உபயோகிப்பதைக் கவனிக்கவும்:

1. லோமா உபயோகிப்பதற்கு, அலுமினியம் பைசுபைரேட் உபயோகிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

2. லோமா உபயோகிப்பதற்கு, கிரீஸ் உபயோகிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

லோமா-தரம்

லோமா உபயோகிப்பதற்கு: 33 பாக்பாய் க் கெபிளர், 200, எல்பிளர் ரோட், மதராஸ்-1 க் இடமே உபயோகிப்பதற்கு: 31 ரூக் கெபிளர், 41 க் 43, இரண்டாம் குதாபுரத் தெரு, சென்னை-11

தமிழகமும் நல்லுலகமும்

புது தென்னிந்திய ஆண்டு அன்பர்கள் முன்முதலாக 'ஸ்ரீராமநவமி உற்சவ'த்தைப் பத்திரிகைதர்ப்புடன் இருபத்தெட்டு தினங்கள் கொண்டாடியனர்.

ஸ்ரீகால்கி காமகோடி யோதிபதி ஸ்ரீராமருக்கு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய கவாமி அவர்களே ஆர்ப்புடன் ஸ்ரீவாகுதேவசர்மா அவர்களை உற்பாசைத்துக்கொண்டு அனுப்பி வைத்தது, இவ்வருட வைபவத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.

புனர்வாசு நடத்திவரும் தினத்தன்று ஸ்ரீராம நவமி உற்சவம் தொடங்கப்பட்டதும் பிரதி தினமும் காலைமீய் மூல வாய்க்கி ராமாவண பாராயணமும், இரவில் ராமாவண உபவ்யாசமும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு, ஸ்ரீராம பட்டாபிரேஷம் வெகு கிமிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மறுதினம் சீதா கல்பாணம் சிறப்புடன் நடத்த பின்பு, இரவு ரத உற்சவம் தாலையர மங்கள வாத்நியம் இவ்விதம் முழங்க, ஏராளமான அன்பர்களும், பெண்மணிகளும் பத்திர பரவசத்துடன் குழந்தைவர ஆனந்தமடைந்ததெறிவது.

★

கொடும்பு பாரதி இளைஞர் சங்கத்தார் கவிச்சைரவர்த்தி கம்பன் விழாவை மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியனர்.

சங்கத் தலைவி தலைமையிலிருந்து அங்கத்தொன்று இவ் விழாவுக்குத் தலைமைவகித்துப் பேசினார். உலக மகா காவியங்களில் ஒன்றான கம்ப ராமாயணத்தை எங்கிலோரும் படிக்க வேண்டுமென்று அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

சங்கத்தின் கார்பாச வாரத்தொறும் "சொந்த பாரதி இவக்கிய வகுப்பு" நடத்துவதென்றும், தக்க அறிஞர்களைக்கொண்டு இவக்கியச் சிவசைகச் செய்வதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டன.

குதாவதாரம், திருக்குறள் வகுப்பை அறிஞர் அ. நச்சவேலு ருத் தொடங்கி வைத்தார்.

★

சூலாவியர் தந்திர பாரத சங்கத்தினர் முதல் ஆண்டு விழா ஸ்ரீராமநவமி தினத்தன்று பிராணம் பண்பாட்டின்படி கிமிசையாகக் கொண்டாடப் பட்டது. இராமாயணத்தில் சில ரஸமான கட்டங்கள் ஸ்ரீ என். வைத்தியநாதர் சொற்பொழிவாற்றினார். மத்தியம் குவாலியரினுள்ள தென்னிந்தியர்களின் இயைநிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. மத்தியப்பிரதேச உவர் நீதிமன்ற நீதிபதி கனம் எச். ஆர். கிருஷ்ணன் அவர்களும் கலந்துகொண்டு விழாவுகாட்சிசெய்துசிறார்.

★

நயக்கவேலிய் பணிவாற்றும் அன்பர்கள் பவ்வர அங்கத்தினரை

கக் கொண்டு கங்கத்தார், கிதர்பூசில் கமாரர் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கிய, தென் இந்தியர் இலக்கியக் கழகம் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டு வருகிறது.

பாரதி சங்கக் கட்டடத்தில், கம்பர் விழாவை மார்ச் 29-ந் தேதி இச் சங்கம் கொண்டாடியது. திரு மு. தாராபண்டகவாமி பிள்ளை தலைமையுடைய கூட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. "செப்பனில் இலக்கியப் படைப் பி"வைப் பற்றி அன்பர்கள் பேசினர். திரு சேனாவாசன் அவர்கள் கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்து வெகு சிறப்பாக நடத்திக் கொடுத்தார். செயலாளர் பாசுப்பிரமணியன் தந்தி கூற விழா இனிது முடிந்தது.

★

ஆங்கத்தினதப் பரப்புவதே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ள தேவலாசி பக்த சமாஜத்தின் ஆதரவில் மார்ச் 29-ந்தேதி ஸ்ரீராமநவமி உற்சவம் வெகு கிமிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

அன்று காலை பூசைப் பதிகையுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, மாநில நங்கு அவர்களைக்கொண்ட இரத்தத்தில் ஸ்ரீராமபிராமின் பட வர்வலம் ஸ்ரீராம வாத்நிய இசையுடன் நடைபெற்றது. பத்திரிகைகளில் சொந்தது, ஸ்ரீ. பி. நா. வேதமன் தலைமை வகிக்க, ஸ்ரீ ரா. ராம கவாமி விழாவைத் துவக்கி வைத்தார்.

ராமநாம மகிமைவாய் பற்றிப் பல அறிஞர்கள் பேசினார்கள்.

ஸ்ரீமதி ஸ்ரீராமா நோஷியின் இத்துங்கதானி சங்கத்தரும், ஸ்ரீமதி தேவகி ரெங்கப்பாமின் கார்தாடக இன்னிசையும் வத்திருந்த அந்நவரையும் ஆனந்திக்க வைத்தன.

புனாவலிநுள்ள தென்னிந்திய சங்கத்தினர் ஸ்ரீராமநவமி உற்சவத்தை மார்ச் 29-ந்தேதியிலிருந்து ஏப்ரல் 7-ந்தேதி வரை வேடி கிமிசையாகக் கொண்டாடியனர். திரு. கே. சாரத்தினம் 'ராமநவமி' 'ராமநாம வர்வலம்' என்றும் பேரஞ்சல் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார். நமர் கிருபா வர்க்கி குழுவும், திரு சங்கத்தினர் வேடிடியாரும் இன்னிசை விருத்தாணித்தனர்.

தான் ஒரு மணிப்போடு வேலைமுடித்துவிடுவதை எவ்வளவு 'பெய்தி கல்வேலை நேரம்' என்ற அட்டவணை குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் ஒரு நாளைக்காவது தான் ஒரு மணிக்கு வேலை முடிந்திருக்கிறதோ?

எனக்கு அடுத்தபடியாகப் பார்க்க வேண்டிய நகரம் லண்டனே முக்கியமாகவே வந்துவிடுகிறது. அவரையும் உதவிக்கு வைத்துக் கொண்டு வேலைக்காக வலித்தால், எழுப்பர் செங்கும் இன்டோ-ஸ்கோவர் எக்ஸ்பிரஸ் போட்பாரதிலிருந்து நடைத்துவம் சென்றும் மதிவாகப் பெரும்கவியிடலாம்.

குறிப்பாக, அவ்வைய இரவில் கருமமான வேலை, கட்டுவார் மாக்டர் ரகசரானதுக்கு. முப்பது வருஷங்களாக ரகசியவியல் உழைத்த சீரம். வேலைநிறுத்தம், புரட்சி, தொழிலாளர் சங்கம், அது இது என்ற பெயர் களெல்லாம் உற்பத்தி யாவதற்கு முன்பிருந்து வஞ்சகம் பிள்ளாமல் உழைத்து வரவும் உழைத்த கட்டிடம். அந்தக் காலத்தில் அதாவது அவர் ரகசியவியல் புத்தக காலத்தில், காரத்திக்கு லண்டன் லாண்டன் 'செய்யும் புதுப்புது' சென்று வேலைபார்த்திருக்கிறார். சேர்த்தார் போல் இரவில் பணிபுர்த வேண்டியிருக்கும். சங்கராஜன் அதர் அதுபெய்தியும், ஆனால் சேர்த்திருக்கிற தளர்த்து, தாவித்து தாட்கள் சேர்த்து இரவு வேலை பார்ப்பதற்கே மிகவும் அதுப்பாடு இருக்கிறது. மேலும் 'முழுக்கு முழுக்கு' என்று விளக்கு எரியும் சிங்கம் கட்டிடம்? விழுப்பரம் அங்கு அமித்தே!

சென்னை நோக்கிச் செங்கும் திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸை அனுப்பி விட்டு, மிகுந்த அடிர்போடு நாதாவினில் வந்த அமித்தார் சங்கராஜன். எவ்வளவுகாலமாக அனாதை குஞ்சு சேரார் மிக அதிகமான இருக்கிறது அவருக்கு. அநேகமான ஒவ்வொரு வண்டியிலும் பெட்டிகளை அவிநிதம் செய்து கொடுக்கும் வேலைபுர்த்து. பாயிண்ட்மென்ட் பரமசிவம் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்ளான். ஆனால், சங்கராஜன் 'ஒவ்வொரு'

பச்சைக் கொடி

வேலைகள் கொடுக்கும் நேரமடையாதவை கடிவிப்பது வழக்கம்.

அன்னையச் சேர்வுக்குக் காரணம் அது மட்டும்தானா? இல்லை!

அந்தக் கடிதம்.....

'என்ன கடிதம்?' உலகத்தில் இப்படியும் நடக்கிறதே!... இந்தக் காலத்தில் பாளையனும் நம்புதற்கேட்க. உலகம் விடக்கட்டும். இந்தக் காலகாலம் கொங்காம் நம்பிட்டுவாச நகரத்தை வக்கவா தட்டுகின்றன!

சங்கராஜன், இதே ரிதியில்தான் என்னி என்னி மாய்த்து கொண்டிருந்தார். மனத்தை அழுத்திக் கொண்டிருக்கும்செய்தியை பாரிடமாவது கொண்டிருந்தே அந்த கால இருக்கும் போல் நோன்றியது. எவரிடம் போய்ச் கொண்டது? குறும்பத்தில் கொள்கைக்குக் குறும்பத்தில் அப்பேர்தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்ளாமா...?

நகர பெரும்கவியை ஒன்றை வெளியே தள்ளி, ஆகாசப்படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்தார் அவர். ஆனால் சித்தியைப் பெற்றுத்து எழிய முடிய வில்லை. அவர் நெஞ்சத்தைப் பெரிடியாக தாக்கிய அந்தச் சம்பவம், முழுதும் படமான அவர் முகம் விசித்தது.

அந்திரை கமார் ஒரு மணிக்கு தம்பி நூற்றி

ஒன்பது பானாசரை அனுப்பி விட்டுத் தம் அனாதைக்குத் திருப்பிக் சங்கராஜன். முக்கியமான வேலைகளெல்லாம் செவ்வையாக நிறைவேற்றிவிட்டிருப்பி அவர் முகத்தில் பளிச்சிட்டது.

'என்ன சங்கராஜன்! சென்கவியுமா?'

'...கே. சங்கராஜன்? எங்கெடோ வந்தே நீ? உங்களை வக்கட்டாதோ!'

'கே. என்.' என்று முகமெழுத்துக்களால் ரகசியவியல் பிரபலமாவியிருக்கும் ஸ்ரீமத்கே. கத்தரவரன் கன்னி வந்தார்.

அத்தரவரனும் சங்கராஜனும் ரகசியவியல் ஒன்றைச் சேர்த்தவர்கள். பக்கபெரும்கவியைச் சேர்த்து வேலை செய்தவர்கள். எனவே, குறித்த நட்போடு அவர்கள் பழமையில்கொண்டிருக்கும் ஆசையில்கிடும்.

“நிலுவன் னும்கூ வனரக்கும் போகிறேன். கமலத்துக்கு உடம்பு சகிக்கிற என்று மாய்ச்சின் கடிதம் போட்டிருந்தான். இன் னைக்கு ஒவ்வொரு போய் பார்த்து விட்டு இரவு நிரும்பியாக வேண்டும்..... சந்திர னுக்கு இந்த வருஷமாகது கல்யாணம் பண்ணப் போகிறோம், இவ்வியா?”

“பண்ண வேண்டுமடா, பிடி கொடுத்துப் போ மாட்டோம் என்கிறேன், அவன்? அவன் அம்மாவாகுது நான் தவறாமல் தச்சிப்படி புரானம் நடத்துகிறேன். நான் என்ன செய் வேன்? தங்களுக்கு மேலே வளர்த்து விட்ட பிள்ளை, அதட்டிப் போ முடியுமா நம்மா?”

“அதற்காக இப்படியே விட்டுக் கொண் டிருக்க முடியுமா? கமலத்தின் கவலை கிலியா, அவளுக்கு! இந்த யூனியனோடு இருப்பதற்கு முடிந்திருக்கிறதா?”

“ஆமாம், பட்டணத்துக்குப் போனால் த் அவனைப் பார்த்துக்கொள்கிறீர்களாபோல்.”

“கட்டாயம். கைதியைப் சம்பாதிக்கிற பிள்ளை. காலா காலத்தில் கட்டிப் போட வேண்டாமோ?”

இந்த ராமனா கட்டத்தில் பரமசிவம் கையின் ஒரு குட்டிகைட்டன் உள்வெவத்தான்.

“லார், மாவறம் கைகயிலிருந்து அவித்த ரயில் பெட்டியில் இந்தப் பெட்டி இருந்தது.”

“என்னடா, இது. புதுத் தொங்கு!”

என்றவாறே எழுந்தார், சந்திராஜன். அவ ருக்கு வேலை வந்துவிட்டதை அறிந்த சந்திர வரதன், “நான் வருகிறேனடா. முடிந்தால் ராத்திரி பார்க்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டுப் போகட் பார்த்ததைத்தொடர்ந்தார்.

பரமசிவம் மேலு கைத்த பெட்டியைக் கர்த்து பார்த் தார், ரங்கராஜன்.

“ஏதோ பெயர் எழுதி யிருக்கிறது போகிறீர்களே!... ..கி. சங்கரி.....”

“போகிறேனடா பெட் டியுக்கா!” என்று ஆச்சரி யத்தில் கூகிழ்க் பரமசிவம்.

“ஆமடா, சரி, நீ போய்க் கா க்குட்டியை அழைத்து வர். பூட்டை உடைத்தால் நான் திறக்க முடியும் போல் இருக்கு.”

இரண்டே நிமிஷத்தில், பூட்டை கால்குட்டியுடன்

பரமசிவம் நிரும்பினான். அவர் முகமில் லில் பூட்டு உடைக்கப் பட்டது. பரம சிவத்துக்கு ஓர் குதூகலம். அசாஸ்ய வேலை யைச் செய்துவிட்டது போன்ற காலம், ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் இட்ட உத்தரவுகளைப் பர பரப்பின் திறவேதற்குக் கொண்டிருந்தான்.

பெட்டியைத் திறத்ததும், முதல் முதலாகத் தென்பட்டது, கிறீக்கப்பட்ட உதையுடன் கடிவ கடிதம்.

“அதிசை ஏதாவது விவரம் இருக்கா, பாடு!” என்று ஸ்டேஷன் மாஸ்டர்.

பரமசிவம் கடிதத்தை அவரிடம் தீட்டினான். வாய்விட ரங்கராஜனின் உணர்வு ஒரு நிமிஷம்

அதிசைத்தில் ஆழ்ந்தது. “ரொம்பவும் தெரிந்த கைபெழுத்தாக இருக்கிறதே?”

உதையெழுத்து விவரத்தைப் படித்தார்.

“குமார்கி. சங்கரி.....சென்னை-17.”

நின்று கொண்டிருந்த கால்குட்டியுக்கு அவரைத் தூக்கம். 12 குடிப்பதற்காக வந்த சமயத்தில் பரமசிவம் பிடித்துக் கொண்டு விடவே, அவர் ஆங்கிக வர வேண்டிய தாயிற்று. இவ்வாறிட்டாய், இஷ்டம்போல அவர் வந்திருப்பார்.

“நக்கதாய்ப் போக்கக்க, மார், சாமான் கினை வெவ்வாய் பதிவு பண்ணிக்கிட்டுப் பெட்டியைப் பூட்டிப் போட்டுருக்க. விவர சத்துக்கு எழுதினாய், தானே வந்து? எனிடென்?” கொடுத்துட்டு வாங்கிக்கொண்டே....”

மற்றச் சத்திரியங்களின் ரங்கராஜனும் இதைத்தான் செய்கிறாப்பார். ஆனால், இப் போதோ, உதையுடன் இருந்த கடிதத்தைப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை பவமாக எழுந்தது.

“அட, இப்போது ஒன்று!.....இந்தக் கடிதாசிரியைப் படிக்க ஏதாவது தடையம் கிடைக்குமா என்று நான் பார்க்கிறேன்!” என்று நிமிர்ந்த அவர் கண்களில், வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த யுரையின் கிளர்ந்த ராமிருஷணம் பட்டாய், “ராமிருஷணா! இங்கே வர், உன் கைபெழுத்து நன்றாக இருக்கிறதே!.....வா, இந்தச் சாமான் பெட்டியை எழுது.....”

வேலைகளைத் தக்கவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, நாதகாரியை வந்து அமர்ந்து, உதையுடன்

கூடு கிரககளை விட்டார். அவர் கிரககளை ஏழே தெரிவிக்கிற, நடுக்கினர்.

இருந்தாலும் ஒருவாறு மொளித்துக்கொண்டு அவர் கடிதத்தை வெளிப்பெருத் தார். குறிப்பிடப்பட்டிருந்த பெயர்த் தங்கிய, அவரைப் பிரியமானவையு கைத்தது, விவரத்தை விளக்கி இருந்த இரண்டு வார்த்தைகளைப் படித்ததும் அவர் மூகம் வெளிநியது. முதல் பாரா கையப் படிப்பதற்குள் அவர் உடல் முழுவதும் விவரத்துக் கொண்டியது. கடிதம் பூராவும் படித்ததும், உடம்பின் வேம்பை பரவி அவரை நினை தருமாறச் செய்தது.

உதையினுள் கடிதத்தைச் செருகி விட்டு நுத்த நிமிஷம் அழைத்து உட்கார்ந்து விட் டார். அந்த நேரத்துக்குள் நம்மம் தெரிநி துக் கொண்டு முயற்சி செய்தார்.

“பெட்டியைச் சாத்தி விட்டிருக்கா?”

பரமசிவத்தின் குரல், அவர் நித்திரையைக் கிண்தது.

“என்ன? என்ன கொன்னே? பெட்டி கையச் சாத்தியிருமா? சரி, சரி...இந்தா, இந்தக் கடிதாசிரியையும் கைத்து விடு.”

அவரிடம் கடிதத்தைத் தீட்டுகையில் கண்ட ரோக் மணி அலறினது. ரங்கராஜன் எழுந்து சென்ற போகிற சேத்து “கிரியாபுரம்” என்று

கூறித் தம்மை அறிமுகம் செய்துகொண்டார்: பீன், "ஆமாம், என்னது? 'ஒன் தாட் ஸ்தன் வேயா? இம்...பெயரின் தலைப் பெட்டி... பெயர் பீன்... எங்கிதானே? இப்போ எடுத்து வைத்திருக்கு. ஸ்தன் எயிட்டம்கவேயா? வரன் சொத்துங்கிதா" என்று கேள்வியும் பதிலுமாகப் பிபிசூர்.

ஒருநொடி மொழுதுக்குள் அவர் தட்டின் ஒரு நீண்ட திட்டமும் திராசாணமும் செய்து கொண்டு விட்டார்.

"எங்கிட்டே வழுக்கு வந்தப்புறம் அக் வளையு கையாளைக் கொடுத்துட முடியுமா, ஸார்? அந்த அம்மா எய்-இன்ஸ்பெக்டர் கிட்டே வந்து..."

ரங்கராஜன் டிக்ரத்தார், "அட, என் எய்யா நீ! என்வமோ அவசரத்திலே விட்டு விட்டுப் போயிட்டாங்கனாம். அந்தக்காகக் கொட, கேன்று இழுத்தடிக்க வேணுமென் றிருவே! எத்தெவையிருந்தாக் சரி, அதுதான் அந்த அம்மாவின் பெட்டியிலு நல்லாத் தெரியுமே...அட்டே, என்ன வண்டி உன்னை வந்துக்கிட்டிருக்கு? தூத்துக்குடி. எக்கப் பிரமோ?... பரமசிவம், பெட்டியை நடுவிலே தூக்கிப் போட்டுட்டா ஸா. ஓன் பீனாட் பாரத்துக்குப் போகிறேன்!"

வார்த்தையை அப்பி விசினீட்டு, எக்காக் விளையும் கையுமாகப் போட்பார்த்தை நேரில் விரைத்தார். அவர், என்ஸ்டபீன் ஏதோ முறுமுறுத்துக் கொண்டேபோனார்!

திகுத்த சம்பவங்களின் நிலையுப் படலக் திசு கடைசிக் காட்டி முடியுறும் கதவாயிவ், அடுத்தபடி வரையண்டிய அத்தோவீதாங் எட்டெண்டமாபட்டின் பொறுப்பை ஏற்க வந்து சேர்த்தார்.

"தான்! அந்த அந்தப் பெட்டியை ஒரு இளம் பெண் பாசுஞ்சர் வந்து கேட்பார், அடுத்த உடனா வண்டியில் வருகிறாராம், பெட்டியைக் கொடுத்து விட்டு, ஒரு போர்ட்

டாடன் என் வீட்டுக்கு அனுப்பு: அவ பிடிவாதமாக வருவதற்கு மறுத்தாக், எனக் குச் சொங்கிவனுப்பு. நான் வந்து பார்த்துக் கொங்கிறேன்..."

"சரி, ஸார்..."

தலைப்பாகையைக் கைவிட எடுத்து வைத்துக் கொண்டு புறப்பட்ட ரங்கராஜனின் கடை மிகவும் தளர்த்திருத்தது. தலியின் உண்டாவி வீரந்த குரப்பத்தின் கைத்தைக் காக்கனாக தாங்க முடியவில்லையா?

பீன் அளறயில் செய்தித்தாக் படித்துக் கொண்டிருந்தார், ரங்கராஜன், ஸாஸிக், 'ஸார்!' என்ற அளறயிக்கு குரல் கேட்டது. "ஓமூ! ஸாரோ 'கேட்'டண்டை கூப்பிடு கிருக்கன், ஸார்."

போர்ட்டடும் ஒரு இளம் பெண்ணும் திற் பதைக் கண்டதும் அவருக்கு விசுபம் ஒரு வாத விளங்கிவிட்டது.

"கூட்டெனக் மாஸ்டர் ரங்கராஜன் வீடு இதுதானே?"

"ஆமாம்" என்றான் காமு.

"நான் அவரைப் பார்த்து வேண்டுகும்."

அவர் இருந்த அளறயின் நிலைப்படிவருகே வந்து, "உங்கலித்தான் பார்த்து வேற்று மாம்" என்றான் காமு.

வந்தவர், சங்கரீஸையப் பார்த்தார், இளம் கொட்டாமல் பார்த்தார், நெஞ்சில் பூசிடத் திப் பனித் துளிசை வைத்ததாற்போல் இருத் தது, தன்மை தரம்புலாட்டி சேன்று உட வெங்கும் விபாபித்தது.

அவர் இளமன்க் மாபட்டதன்,

"உமகாரம், ஸார்! டாஸ்தான் டிக்ரீ, என் பெட்டியைக் காண்டு பிடித்துக் கொடுத்த தற்காக மிகவும் நன்றி, என்னை இப்போ வரன் சொங்கினனாம், (புறன் சொங்கிபிடுக்கா விட்டாலும் டாசன் வந்திருப்பேன், இத்தப் பெட்டியில் ஒரு ஸ்க்லெய்மன் கைநம் வைத் திருக்கின். அது காணாமல் போயிருந்தாக் மிகவும் வருத்த மாக இருக்கும்..."

"இருக்கிறதா, அம்மா!"

"இருக்கிறது. சாமாக்கன் எக் ஸாஸிக் இருக்கின்றன். என் பிடுக்கிடு களின் கைக்குறைவாக் வந்தது தான், இத்தத் தொக்கி! ஏதெட் டுப்போனோகக் கற்றுப்பிரவானத் துக்குக் கொப்பிபேகும், டாஸ்கன் ஏதிரித்த கொட்டகை, இப்போ வந்திருத்து விடுவார்கன் எப்பது எங்களுக்குத் தெரியாது."

"உம்?"

"வண்டி திம்மதும் என் பிடுக்கிடு ஒருத்தி பத்திரிகை வாங்க வேண்டு மென்று, தாண்டி போய்க் இருக்க ிப் பிளாட்டபாரத்திம் பத்திரிகைக் காணிக் தேடி அகித்திதாம். அதற்குள் எதிரே அகிழ்க்கப்படுவதை அறிந்த மத்தியவர்கன் எய்ஸோ குண்டவ சாமாக்கிசையும் இறக்கிப் பக்கத்துக் கம்பார்ட்மெண்ட்க் ஏற்றி விடுக்கிறாக்கன். அவரைக்கிள் என் பெட்டியட்டும் தவறி விட்டது.

மோகன கினிமை

TSR

மட்டிப் பால்
மேனகா
ஜகன்மோகன்
கோதல் மாலா உனதுபுத்திகள்

டி.எஸ்.ஆர் & கம்பெனி,
தும்பகோணம், தென்னிந்தியா.

மதுண்டுடன் : மெனகின் தாமசி டிரேஷன் காப்போரேஷன், 1, டாக்டர் சந்திரம் ரோட், மேற்கு புதுவதி ரோடு, திருச்சி * மெனகின் கோதல் ஸ்டேடசுடன், 378, எத்போஸ் ரோடு, கமகத்தா - 20

விழக்கமாக 2-நிமிஷம் பிரஷால் தேய்த்தால்
கால்கேட் டீத் பவுடர்
மூன்று நின்மைகளையும் அளிக்கிறது!

- ✓வாயில் நறுமணம்!
- ✓ஒளிவீசும் பற்கள்!
- ✓சொத்தைததறையும்!

வாய்க்குரம் மதுகாப்பும், சுத்தமான ஒளிப் பற்களும் பெற, பல் டாக்டர் அங்கீகரிக்கும் இந்த முறைநிலை நின்சரி கால்கேட் டீத் பவுடரை உபயோகிப்புகள்.

- காப்பிட்டவுடன் கால்கேட் டீத் பவுடரால் பற்களை 2 நிமிஷம் பிரஷ் கொண்டு தேய்க்கவும்.
- பல்வின் நுனி, முன்புறம், பின்புறம் எல்லா வற்றையும் தேய்க்கவும்.
- எப்போதும் சுத்திலிருந்து பல் நுனி நோக்கி தேய்க்கவும்.

கோகண்ட முறைப்படி இன்றை கையாளுங்கள்!

பெரிய காலம் வாய்க்கி பணத்தை மிச்சப்படுத்துக

பல்டாக்டர் அங்கீகரித்த சிறந்த பலன்தரும் முறை!

"செந்தேவிப்பட்டது வேலை, அவருக்கு."

"நீ ஒரு பெண்தானாக்கும்?"

"இங்கே, ஸார், எனக்கு ஒரு தங்கையை இரண்டு சகோதரர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் குழுவை அல்லது அவர் குழுவை படிக்கிறேன்..."

"பெயர், உனக்கு இந்த கருவும் கல்யாணம் உண்டோ?"

ரங்கராஜன் உணர்வுகளும் பாவனையில் குளித்த தன் நிமிராமல், கருத்துடன் இருந்தார். பதில் வரவில்லை.

"நன்றாக இருக்கிறது. உங்கள் கேள்வி! அவனிடமே போய் இப்படி கேட்டாள்?"

"அதற்கெனவே, நமக்குப் பத்திரிகை கருவா என்று தெரிந்து கொண்டே கேட்டேன்!"

செரா பேசினான், இடைவிட: "அப்பா! எனக்கு இந்த மானியம் ரொம்பப் பிடித்திருக்கிறது. நான் நிச்சயம் கல்யாணத்துக்குப் போக வேண்டும்."

கவகவென்று சக்கரி சிந்தினார்.

"உங்க பெண் ரொம்பப் போக்கிவிட்டாள், ஸார், எனக்கு இவள் மாதிரி ஒரு மானியம் கிடைத்தால் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்!"

ரங்கராஜன் சற்று நிமிர்ந்து சக்கரிமையப் பார்த்தார். அவன் கதாசலம் செய்த கிட்டி கருத்தினால், மூலம் மாகசன் அந்தப் போல் கவகவாகத் திடுக்கிட்டு.

"அட பெண்ணே! எத்தனை தடவைகள் ஸார், ஸார் என்று அழைப்பாய்? உங்கமையின், நான் பாரி தெரியுமா?"

அவர் நெஞ்சு குதகுதகுத்துக் கொண்டு இருந்ததால் சக்கரிமைய நேராகப் பார்த்து மூடியாகிவிட்டது. அவனோ கவகவாகவென்று குதகுதகுத்துப் போய் விடக்கூட நேரங்கூடப் பேசினான்; தன் தந்தையையும் பார்ப்பதற்குப் போக அவனரால் பார்த்தான். அவனிடம் தடுமாற்றமே இல்லை.

பி.பி.சி. மூன்றாம் மணிக்கு அவருக்கு விழிப்புக் கொடுத்த கிட்டி. விழித்துக் கொண்டதும் தம்முள் ஒரு பேராவத்தம் நிரப்பிவிடுவதை உணர்ந்தார். கவகவாகவையின் சக்கரியோடு செரா கவகவாகவென்று குதகுதகுத்து குதகுதகுத்துக் கேட்டது.

"ஏன் மாயி, என்னை உங்களுக்கு ரொம்பப் பிடிக்கிறீர்களா?"

"ஆமாம்."

"அப்பா என்று நீங்கள் இங்கேயே இருக்கிறீர்கள். எனக்குப் போக வேண்டாமா?"

"இப்போது போய்விட்டு அப்பாவுக்கு வந்து உங்களுக்கு இருக்கிறேன். சரியா?"

"சரியா?"

"அடுத்த மூன்றாத்தந்தி கல்யாணத்தை நடத்திவிட வேண்டியதுதான். குடும்பத்தின், அநேகமாக எங்களுக்குத் தங்கியிருக்கும் சக்கரிமையப் பிடித்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் கல்யாணச் சக்கரிமையப் பிடிப்பை எதிர்பாராத வேளைச் செய்திருக்கிறேன்? கல்யாணம் வேண்டாம் என்று ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டே வந்ததன் மீதம் இப்போதாவது தெரிந்தது! அப்பா!"

இப்போது: "இந்தப் பெண்ணை நான் விடுவது கிடையா. இவ்வளவுதான் திருமணம் செய்து கொள்வோம்" என்று கடிதம் மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கக் கூடாது? அந்தப் பெண், பாவனையில் தன் பெட்டியைத் தவறவிட்ட தாக்குதலே, அத்தனையும் வெளிச்சம் விட்டு? அதுவரை எப்பத்தமாகச் செய்ததில் மூலம் போட்டிருக்கும் போதும் கூட அவளுக்குக் கடிதம் எழுத மறக்கவில்லை. அவள்!

"ஸார், நான் வரட்டுமா?"

பெட்டியை கவகவாக, ஐந்துமணி வரையில் பிடிக்கத் தவிராக நின்று, சக்கரி.

"சரி! அடுத்த தடவை வரும்போது மாண்புமிகு கருத்தினால் வரவேண்டும்!"

அவன் தன் குளித்தான்.

"அப்போதாவது இந்த 'ஸார்'க்குத் தமன் என்ற பன்னாறுவாயோ, மாட்டாயோ?"

அவன் நிமிர்ந்தான்.

"என்று ஸார் தெரியுமா? உன் சக்கரிமையின் அம்மா!"

"க...க...க...!"

"நிஜம்தான்! உனக்கு அவன் எழுதிய கடிதத்தை நான் பார்த்து விட்டேன்!"

ஒரு கணம் நினைத்து நின்று, அவன், பி.பி.சி. எட்டென்று கவகவாகவாக ஒருவான்.

"என்ன சொக்கித்தான்? எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை!"

"பிச்சுக்கு சொக்கித்தான், ஸார்! அவன் போய் பார்."

உங்களை சக்கரி விடப்பிட்டுக் கொண்டு இருந்தான்.

"ஏன்?...ஏன்?...!"

சக்கரி, காலுமிக் பாதகமிக் விழுந்து கிட்டி கருத்தான்.

"சக்கரி மனலிக்குக் கொடுத்தான், நான் அவ கிட்டியை கொஞ்சக்கூட மரியாதை இல்லாமல் நடத்து விட்டேன்."

கவகவாக நின்றுகூட ரங்கராஜன், நீண்ட காலமாக கிட்டார். "அப்பா நான் என் ஸார் என்று பயந்து விட்டேன்!...சரி, சரி, ...உன் மானியமும் சொக்கி கொண்டு விடப்படி, நாழியாகிறது. இனி, மற்ற விஷயம் இல்லை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்."

சக்கரி, நானாத்தொடு அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்தான். "ஸார்"ரை நிமிர்ந்து பாரக்கும் தனிச்செல் இப்போது அவளுக்கு இல்லை!

"போய்விட்டுச் சக்கரிமைய வந்துவிடுவோ, மனலி!" என்று கூவியது, செரா.

ஐந்து மணிக்கு மாயவரம் கோக்கிப் புறப்படும் கவகவாக வந்தவாற்த சக்கரிமையின் கவகத்தின் மனலிச் சிவந்த கொண்டிருந்தது. மூன்று மணிக்கு ஏற்பட்ட இருக்கைகளைப் பெண்ணை வந்ததற்குக் கொன்றது, அவளுக்கு, பெட்டியைத் தவிர கிட்டத்தான் கண்டாயிவ் கோக்கு நிமிர்விட்டது. "தங்க வேலை, பெட்டி தவிரவது!" என்று மனலிச் செரா என்னுமையின், ஸார் குவிவது அடித்துப் பச்சைக்கொடி காட்டினார்.

ஆம், அவன் காழ்க்கையிலும் ஒரு நகை நிரப்பித்திருக்க அன்று பச்சைக்கொடி காட்டி வானி விட்டது.

நாட்டுவைத்தியம்

54. பொட்டு-பொருகு-கண்டு (2)

ஆகவே, பொருகு வந்துள்ள நிலை
யில் நிலைக்கு என்னெனயே தேய்க்கக்
கூடாதென்றல்லவா தெளிய வேண்டும்?
என்னெனயே கூடாதா?

பொருகுக்குக் காரணமாக—அக்ஷை
இதழ்ப் பொருகில் இடைக்காலத்தில்
வந்தேறியிருக்கின்ற என்னெனயே
பகையை உண்டு உயிர் காழ்ப்பவை.
சரிபம் என்ற என்னெனயைச் சரக்கும்
நிரத்திரியைப் கபலீசரம் செய்யவை.
நாம் மேலும் கொஞ்சம் என்னெனயைத்
தேய்ப்போமானால் அது பெண் பார்த்த
வரும் சம்பந்திக்குக்குப் படைக்கும்
கொத்தி பற்றிக்குக்குச் சமமாக அக்
ஷை ஆகிவிடும்?

இதையும் ஓரளவு உண்மையாகக்
கூறுக....?

ஆகுமென்று? போதாமையான என்
னெனய் பகையை உதவி வைத்துக்
கொள்ளாத காரணத்தால் சமத்தில்
நல்லினை கெடவாயிற்று. அதனால்
வறட்சி அதிகித்தது. அத்தினைப்
செய்யவேண்டும் வந்து குடியேற வாய்ப்பு
ஏற்பட்டது. இருமிக்க குடியேறிய
பிறகு முதலுக்கே மேலமான கைதயாக
விபத்தைய என்னாம் குடித்து. சரிபத்
தைச் சரக்கும் நிரத்திரியைக் கபலீசரம்
செய்து விடும்.....

தெற்குள்ளுயித்தில் அத்துப் பூச்சி
சொந்ததால் தெய் என்னாம் வெறும் பத
ரும் உயிடியாய்த் திருவது போல, சரி
கெட்டு வறண்ட சமத்தில் பாகக்
கலும், கபலீசரிக் கெட்ட சரிபநிரத்திரி
யின் சடங்குகளும் தவிரு கண்க்கை
உதிர ஆரம்பிக்கும். இத்தினைக்
என்னெனயைக் குறைவைச் சரிக்கட்டலாம்
என்ற என்னத்தில் என்னெனயைப்
பூசுவது இயம்பாருக்கு மேலாகு போட்
டது போல் இருமிக்கப் புஷ்பமாக
வளர்க்க உதவும். மேல்களாகா? அது
என்ன ஐயம், மேல்களாகும் கிழேயும்?

இயம் பரிசுத்திக்குக் கிடை பதித்த
பிறகு, திவத்திற் கையோடு தன்னைச்
கட்டித் தேக்குவார்க்க. அப்போது
கிடை பதித்ததாக அயண்டு அபிவாத
முற்றிருக்கும் பரிசுத்திக்கு விசேஷ
கூட்டம் கொடுத்து, செறித்த வரை
வெணுமென்று உரப் பொருகுகிடை
இயைவாத துடிக்கார். அவ்வாறு திவத்
திக் தேக்கப்பட்டுள்ள ஐயத்தில் கைத்த
பரிசுத்தாக உறிஞ்சப்படும். அதனால்
பரிசுத்தம் செழிப்புடன் வளரும். இதைத்
தான் இயம் பரிசுத்த மேல்களும் போடு

வது என்பர். பொருகு எடுமையாக
உள்ள நிலையில் என்னெனயே தேய்ப்பதும்
அய்விதமே அவ்வாறு, இருமிக்கப்
போஷிக்கவும் பொருகுகிடை அநியைப்
படுத்தவும் காரணமாய்த் திரும்?

ஒரு வகையில் இது திவாய்தாகி.
ஆனால் கிடை பதித்ததாக அயண்டு அபி
வாதமுற்ற பரிசுத்திக்குகிடைதெளிவித்தது
ஒரு விஷயம். அப்பரிசுத்திக் ஏதாவது
பூச்சிகள் இருமிக்க முதலியவற்றால்
செழிப்புக் குறைவு ஏற்படுமானால் அக்
காலத்தில் அத்தம் இருமிக்கப் போக்க
மேலாகத் தரவும், அக்ஷை தெளிக்கும்
மருத்துகளும் உரமுக்கட உண்டி
வை? இவை தேகிடயாகப் பரிசு
தக்குச் செழிப்பை ஊட்டாவிடலும்,
வளர்க்கிக்குக் குத்தகம் விளைவிக்கும்
இருமிக்கப் போக்கி ஆரோக்கிய
நிலையை உதவி, பரிசு செழிப்பாகவரை
வைக் கொள்ளுமென்று?

ஆமாம், ஆமாம். முன்னுட்களில்,
பரிசுத்திக் மேலே சாம்பலித் துணி
வருவது; அக்ஷை பகையில் ஐயத்ததைத்
தெளிப்பது என்ற இப்படிச் செய் பழகி
க்கடன் இருத்தது. இப்பொழுதும் சிவ
தனை மருத்துகிடை இய்விதம் பரிசுத்
குழவாகப் பரிசுத்திக் மேலே செலுத்திப்
பூச்சிகளைப் போக்குகின்றனரே!

அய்விதத்தில் பலன் தரும் மருத்த
கிடைத்தான் இதைப் பொருகு வந்துள்ள
வரும் உபயோகிக்க வேணும்.

முன்னுட்களில் ஐயக்கன் ஓடும் நிதி
யினோ, வாய்க்காக்கினினோ-ரீ, குழாய்
கெணிகினினோ முழிக் குளிப்பார்க்க.
அப்பு அழுக்கு சிறிதும் திவலாமக், உச்
சத் திவியோடு உன்னத்காக் வரைவிடு
இண்டு இருக்குகென்களாய்கூடச் சத்த
மாகி விடும். பொட்டு பொருகுகிடை
எப்படி வரும்? சிவக்கு சொதிக் திவ
கூட்டுமா? அது பதமுகம்.

தனிகம், தானிகம், பரிசுத்தாரம், குளி
செற்றம், புதுமை எந்தென்களாய்பெயர்
பெற்ற இன்னைய வாய்க்களையிற்....
ஒரே ஒரு வாய் ஐயத்தில், பக் துவக்கு
தக் முதல் துணி துவவத்துக் குளிப்பது
வரைவிக் சகலமும் முடிந்த விடுமெது.
சாக்கடைச் சேறிததை விட விட்டது
போல் சரித்திரிததன் அழுக்குகிடை
தனியப்பதற்கு ஈட்டுத்தான் இக்காவதி
நிவ குளி முழுக்குகன் உதவுகின்றன.
இதன் விளைவைத்தான் அனுபவித்து
வருகிறோம்!

வெங்கி மிகவு எந்து ஒரு மருத்து. அங்ஙன சமையலில் உபயோகிக்கும் மிகவு. இவற்றுள் ஒன்றையோ, மற்றொன்றையோ அங்ஙன மாத்திர மாதிரியோ பாஸில் அரைத்துச் சத்தைக் குழம்பு போய் அரைத்துக் கொண்டு, தங்குத் தேய்த்துக் குளித்து வரும் பழக்கம தம்முள் தெநாட்னோக உண்ட ஒரு சேயம். அங்ஙனமே வெந்தயத்தை யும் பாஸிலோ தயிரிலோ அரைத்துக் கெக்கி உபயோகிப்பர். பொட்டு பொருளுடன் வத்தயின் இவற்றைப் பிரயோகிக்க காத்திருக்க மாட்டார்கள். சாதாரணமாகவே (வருமன் காக்கும் முறையில்) பத்து நாட்களுக்கொரு தரம் பறிவாத்து நாட்களுக்கொருதரம் இதைச் செய்து வருவர். இவர்களுக்கு இந்தப் பொட்டோ பொருளோ வந்த தென்படுக கிடையாது.

'செப்பாவடித்த காக' என்று சொல் லானில் மட்டும் வேட்டவர் சிலர். இப் பொருளைக் கண்ணுக் கண்டவரே அங்ங. இவர்கள் இந்த வெங்கி மிகவுக்கும், வெந்தயத்துக்கும் எங்கே போகமுடியும்? ஆனால் இவர்களும் இந்தப் பொட்டு பொருளுடன் வராமல் தடை செய்யும் ஒரு உபாயத்தைத் தேர்ந்து பழக்கத்தி லும் கொணர்ந்திருந்தனர். அது என்ன? மணிக்காகக் குச்சி முதலியவைவறவே நீக்கப்பட்ட களிமண்ணைச் சத்தைய் போல் ஐயத்தில் கரைத்துக் கொண்டு அதைத் தங்குத் தேய்த்துக் குளத்தில் குளிப்பர்.

"பூ விரணம் பொருமல் போய்: பொய் முதலாம் ஆகையுண்ட பண்ட மதினுண்டாம்." என்று. மண்ணின் குணத்தை எடுத்துரைக்க வந்த தமிழ்ச் சித்தர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். சத்த அழுக்கத்தைக் குறைக்கத் தங்குதும், வயிற்றுப் பொருமலைப் போக்க வயிற் தின்பியும் காத்தியடிகள் களிமண்ணை உபயோகித்து வந்ததை நாமெல்லோரும் அறிவோம். ஆனால் இவ்வெனிய தற்பழக்கங்கள் மட்டும் உற்ற சமயத் திக் தமது திணவுக்கு வருவதில்லை. இது ஒரு சாபக்கேடு.

தங்குதில் சிறிது அரிப்பு எடுத்தால் போதும், அங்ஙன ஈடிதவச் சீக்கி கொள்ளும்போது சீப்பிய சிறிது அழுக்கு தட்டினால்போதும், உடனே முன் துளிய லார் மேற்கொண்ட முறைகளில் ஒன் னைக் கையாண்டு தளம் பெறுவர்.

அரைப் பணம் வேப்பம் பூசுவையும் தாக் பணம் வெய்வத்தையும் கக்க மாகக் கூட்டி ஐத்து பணம் தங்கெண் ணெயிலிட்டுக் காப்ப்சி வடிக்கடி வைத் துக் கொண்டு, இத்தகைத்தைத் தினாசரி தடவி முடி சீக்கி வருவதால் பொரு

வருமோ வென்று சந்தேகம் ஏற்படும் திணியில்—பொரு வராமல் தடை செய்து கிடவாம்.

அநிமதுரத்தை அரைத்துப் பாஸில் கெக்கித் தளிப்பித்ததையும் இங்ஙாறு தங்குத் தேய்த்து முழுவி வருவதால் பொட்டு பொருளுடன் காவக்கிரமத்தில் அறவே திரும். பொருளுடன் காரண மாக உதிர்ந்த முடிக்கும் முளைக்கும்.

தமிழியுள்ள நாட்டு வைத்திய நூல் களிலிருந்து பொறுக்கி எடுத்த சில முறைகளையும் சொல்லி விடுகிறேன். 14

குமிழமரம் என்று காடுகளில் வளரும் ஒரு தாவரம். தமிழ் நாட்டுக் காடுகளி லும் வேரணத்தைச் சேர்ந்த காடுகளிலும் இது ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. இதன் பழத்தைத் தங்குதில் தேய்த்துக் குளிப்ப தாக் "தங்குதுண்டாகும் கண்டு கிண"ப் போக்கும்.

குமிழ் கதாம்ப: குமிழ் பழத்தை தக்கித் தண்ணீரில் சேர்த்துக் கையால் காப்ப்சி, அத்துடன் சமையல்க் கெண் ணையும் பசுவின் பாலும் சேர்த்துக் கூட்டி, கிச்சிலிச் சிறுக்க, சோசா, காரி போக்சி, காட்டு சீரகம், கருவிரகம் இவைகளைக் கக்கமாய்கரத்துக் கூட் டிக் காப்ப்சிய கைவத்தை வாரத்துக்கு ஒரு முறை தேய்த்துக் குளித்து வர, உடல் வறட்சி நீங்கி, உடல் மேனி பெறுவதுடன், தங்குதுண்டாகும் அரிப் புடன் கூடிய கண்ணுக்கும் நீங்கும்."

காட்டுக் கந்துரி அங்ஙன கந்துரி வெண்டை எந்து ஒரு குத்துச் செடி யுண்டு, செடி பாறப்பதற்கு வெண்டைச் செடியோலிருக்கும். ஆனால் அறிக்கு உதவாது. இதன் வித்து ஏறத்தாழக் கந்துரிலின் குணம் உண்டதென்று ஒரு தப்படுகிறது. கந்துரிலின் வர்ணமும் சத்தமும் உள்ளது. இதன் விதைவயப் பாக் விட்டு அரைத்துத் தேய்த்துக் குளிக்க, பொட்டு பொரு கு கண்ணுமில் சிறக்கு சொதி தமமச்சுக்கும் திரும்.

ஆமாம் தயா! இத்தக் குமிழ் பழ லும் கந்துரி வெண்டையும் கிடைக்க வேண்டுமே! இதற்கென்ன செய்வது? இவை கிடைப்பது அரிதல்ல, கிடைக் கிறது. விவரமறிந்த வைத்தியர்களும் கையாண்டு வருகின்றனர். வேண்டு மானால் இங்ஙம் களிதிக் கிடைக்கும் மருத்துகளையும் தெரிவிக்கிறேன்.

கூதிக் கொட்டம் என்ற கடைச் சரக்கக் அரைத்து வெண்ணெயுடன் கைத்தோ—அங்ஙன கொட்டம் தங்குது இவற்றைச் சமன் எடையில் எடுத்து அரைத்துத் தங்குதில் பூரி முழுவி வந்தா லும் பொட்டு பொரு ஈடிதும் பண்டைப் புன் ஆவியைவயும் குணமாகும்.

சோளி புதிதா?

இஸ்லை-லக்ஸினால் சலவை செய்தது!

கிண்டல் அளிப்பும் அழகற்றான ரோல்கள்—பட்டுடா, பருத்தியே, மென்மையான லாட்டின்கு—வெகு நேரத் தியான சலவைவினால்தான் பராமரிக்கப்பட வேண்டியவை ஆம். அதுதான் வக்ஸ் பராமரிப்பு. மென்மையான வக்ஸ் தான் அழகுள்ள அறவே அகற்றி வீடுதெற. எத்தனை நடவை சலவை செய்தாலும் உங்கள் ரோல்கள் புதுமை மாரமும் வைத்திருக்கிறது. ஈரூசு கான ஆடைகளுக்கு வக்ஸ் உபயோகிப்புகள்!

அழகான ஆடைகளுக்கு தெடுக்காமல் புதுமைத் தொத்தம் அளித்துக் கம்பது வக்ஸ்

LX. 141-00 TH

நிழலுறும் மீன்கள் மீட்டர் நாளே

நரஸ் காபி

அருக்தி அதன்
பிரத்யேகமான
ருசிமய
அனுபவிப்புகள்

நரஸ்
மாம்புளக்கரிங்
கோ. பிரைவேட் லிட்.,
சேலம் & சென்னை

மருதராஜன்

கேமிகல் டெஸ்டிங் & அனலிடி கல் லேபரடரி

(இராணுவ பரிசோதனை கிளையும்)

(சென்னை அரசாங்க கைத்தொழில் அண்டு வர்த்தக இலாகா)

இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், சென்னை - 16

★

இதன்மூலம் உலோகங்கள், தாது பொருள்கள் மற்றும் இராணுவ பொருள்கள் முதலியவைகளைப் பரிசோதனை செய்து அரசாங்க இலாகாக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பத்திரங்களும் அபிவிருத்திகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய பொருள்களை, அவைகள் கிடைக்கும் இடங்களிலும் துறைமுகங்களிலும் மற்றும் எங்கிடங்களிலும் சாய்பிகள் செய்து அதற்குரிய பத்திரங்களும் வழங்கப்படுகின்றன.

விவரங்களுக்கு லேபரடரி சீப் ஹெலிண்டு அவர்களுக்கு எழுதவும்

மெளனமாக மாதந்திரம் உலகிலுரும் அழகிய சத்திரை அன்று திமிர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். எருக்கக் கொம்பைப் போலும் ஒரு 'வெப்பதியம்' நான். அதாவது என் வரை 'வியம்' வரத்தியம்!"

"ஏன்டா மணி, ஏதோ புதிய சத்திரைப் பறக்கிறதாமே. அந்த வாய்ப்பு வெவ்வேறும், கிடைப்பிடம் எம்புகும் நினைவாய்க் வேலாக் கிறார்களே. என்ன சேதி?"

திருப்பிப் பார்த்தேன். என் மாமாதான் விப்பிடும் தின்று கொண்டிருந்தார்.

"உட்காலுங்கள், மாமா! நான் புதிய சத்திரைப் பற்றி அதிகம் பேசுகின்றேன். உன் மனமாவது சத்திரைப் பற்றித்தான் பேசுகின்றேன்" என்றேன்.

"பார் அந்த உண்மையான சத்திரை?" கேள்வியே பதற்றம், ஆர்வம், துடிப்பு எல்லாம் காணப்பட்டன.

"உங்களுக்குத் தெரியும் அவரை!"

"சொன்னால் தானே தெரியும் சொன்னா!"

"உங்கள் மகன் சத்திரை தான்!"

அவர் மூகம் மாறிவிட்டது. பித்திரைப் போல் கேட்ட மாதிரி மாதக் காரணம் அவருக்கே தெரியும்.

"சரி, சரி! அவன் மென்சை விட்டுத்தான்" என்று சொல்லி விட்டு மாமா நழுவி விட்டார். உண்மையில் அவர் வாய்மூலம் 'விட்டுத் தன்னு' என்று சொன்னதும் அவர் மனம் கம்மா இருக்குமா?

இத்தேரம் அந்தச் சத்திரை - அவர் உயிரின் உயிர், ரத்தத் தின் ரத்தம் - மூச்சின் மூச்சு இருக்குமிடம் தெரியவில்லை. எல்லவரையிப் இப்போது நினைத்தால் ஒரு கதைவாகத்தான் தெரிகிறது.

எங்கோ கடற்கரையிலோ, தொப்பிலோ, வழியிலோ யாரையோ சத்தித்தானும் எங்கள் சத்திரை. சத்திரைச் சத்தித்தவன் சேட் தோண்டினோ.

அவ்வது எங்கள் மாமா செவ்வு பாவமே, ஒரு நான் சத்திரைக் காணவில்லை.

"அப்பா,

அழகுக்கு உலறவில்லை என் அங்கம். அந்த அன்னத்தின் அன்பிலே கனம் காணப்போகிறேன். எனக்காகக் கவலைப்படவேண்டாம்...

உங்கள் அருமை மகன் சத்திரை"

இப்படி ஒரு ரத்தினச் சுருக்கமாக ஒரு கடிதம் சினிமாவில் வருவதைப்போல எழுதிப் போட்டு விட்டு அந்த அன்னத்தின் அழகு தடைசெய்த பின்பற்றிப் போய் விட்டான்!

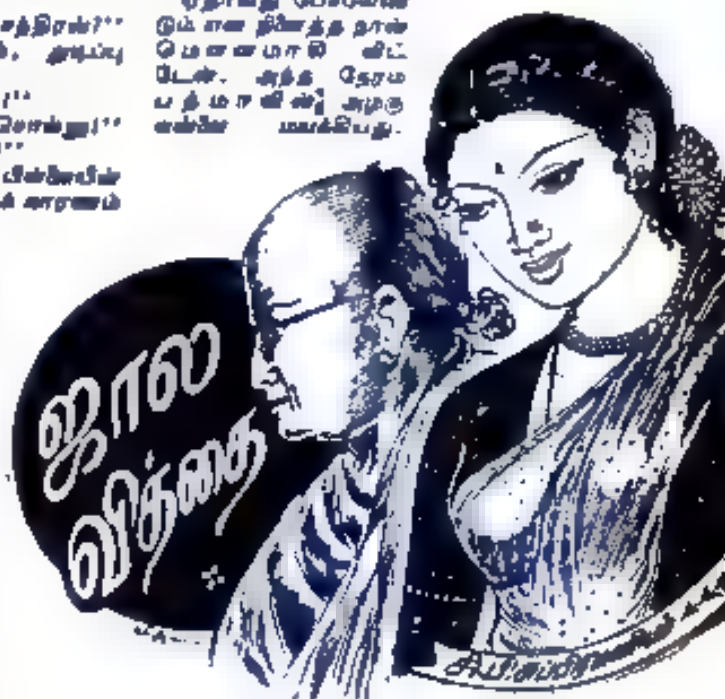
எங்கள் மாமா கதறினார். பலன் புதியதான். இன்று வரைவிக் அந்தச் சத்திரை இருக்கும் இடம் தெரியவில்லை. அவனைத் தேடாத இடம் இல்லை.

எங்கள் மாமாவைச் சத்திரைப் பற்றி ஞாபகப்படுத்தி அழைப்பி விட்டேனே தவிர, அவருடன் போ ஏனோ மனம் அடித்துக் கொண்டது. மென்சை உன்னை பார்த்தேன்.

அவர் விளக்கு அருகில் ஒரு தூண் எடுத்துப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். எனக்கு அவர் இராமலிங்க அடிகள் புத்தமிமே படிக்கிறார் என்பது தன்னுடைய தெரியும். அதுதான் அவர் வாழ்வுக்கு ஒரு வினக்கமாக இருந்து வருகிறது என்பதோ, உண்மையும் அதுதான்.

"அப்பா!" அவர் மகன் பத்மாதான் அழைத்தான். அவர் புத்தகத்திலிருந்து தலையை எடுத்தார். மனை மெலும் கீழும் பார்த்தார். சம்பந்தம் ஆகையால் மகன்மேல் மனமுறுப் போகச் சொலித்து வருகிறார். பெற்ற மகனிடம் காட்ட வேண்டிய அன்பு, அவன் இவ்வாறுபோது பெருக்கெடுத்த மனமிது வரவில்லை.

ஏதாவது பேசவேண்டும் என நினைத்த நான் மெனமாளி விட்டேன். அந்த தேரம் பத்மாவின் அழகு என்னை மயக்கியது.

அழகிய உருவம் மூகம்: கருணையைப் பொழியும் கமலக் கண்கள், கன்னாடிவாய் ஞாபகப்படுத்தும் கன்னங்கள்: ஆப்பிரை வெட்டியெடுத்த மாதிரி உதடுகளுக்கிடையே முக்கிப் பந்தன்: அன்பும் அருமிக் கேசம்.

இப்படிப்பட்ட அழகை மனத்தில் நான் சொல்லி மறிவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்ய முடியும்? ஏதோ ஜாதகக் கோளாறு என்று முடிவு எட்டி என்னுடைய தனிவாச வேறு ஒருத்தியைச் சேர்த்துப்பினைத்தார்கள். அவன் என்னுடைய மனை: இப்போழுது பத்மன் என்னுடைய சகோதரி.

ஆமாம். இப்படிச் சித்திக் சித்திக் எனக்குப் பத்மாவின் அழகுடன் செயலும் உடலே ஞாபகத்துக்கு வருகிறது.

எங்கள் மாமா பெண் பத்மா காதலர்கள் செய்வதில் பம்மரம் தான். காரணம் எழுந்து க்ருணம் செவ்வு விட்டுக் குங்குமப் பொட்டுடன் உலகி வரும்போது தேவதையோ என நினைக்கத் தொன்றும்.

காரியத்தில் மனமேறியவரையும், சகிதத்தில் தெரிந்தவரையும் விவரமே அவன் பேச்சில் கொஞ்சம் மந்தமிதந்தான். அவன் அங்கு சத்திரவின் அறிவுமொழிகள் தன் வசக்கு வரவில்லை. வந்திருந்தான் கதையே வேறு விதமாயிடுகிறது!

எந்தையும் பத்திர வண்ட இடத்தில் பேசி விடுவான். இருப்பதை இவ்வாததாலும், தெரியாததை தெரிந்ததாலும். உண்மை இவ்வாததாலும் காட்டுவது எங்கள் மாமா பெண் பத்மாவைக்கு கைவராத ஒரு விஷயம்.

அந்தக் கிண வராததன் காரணமோ, என் மாமா தெரியவில்லை. எங்கள் பத்மா பணம் பறிச் சொத்துக்கு ஆளாகினாள்.

"அவளா அஃ?" என்பான் பக்கத்து வீட்டுக்கு மாமா, சொல்லுக்குத் தன் கணவன் தாசில்

தாசர் என்ற கிணவன் என்ற சொல்லில் கொள்வன இருக்கக் கூடாது.

"பத்மா அழகு தாண்டி, வாயிலே சகி வீடுகிறேன். என்ன பெயர் வாம்?"—இது தாசில் பரிசுரித்தின் சொல்லும் சாம்பு என்னிடிக் கிணவன் காரணம்பால் அழகுதான் அவன் வாக்கு.

"கிணவன் பெண், தத்ததுப்பு, கொஞ்சம் மோசம்தான்." இது கோடி வீட்டுக்கு வந்து

தான் அவர்கள் அருமை மனைவி கொடுக்கும் பட்டம். திருவாரூர் குண்டு

தான் வந்தால் கிணவன் திண்டாடியவதும் அவர் மனைவி பட்டம் பாடு

தெரு முழுதும் அறிவும். ஆளுதல் குண்டு

தான் பேச்சும் அவர் மனைவி பேச்சும் அழுத்

தம் திருத்தமாயிடுகிறது. குண்டுதான் அவர்கள்

தன் கண் காரியத்தில் கண்ணுவிடுத்து மற்றவர்

கிணக் கெடு செய்தான் பரவாயில்லை. ஆனால் அவர் பெற்றெடுத்த ஒரு மிகுந்த ஒரு வரலாறு தெரு முழந்தினை மற்றப் பெண்

கிண மட்டம் தட்டிப் பேசி வருகிறார். இது கெடுதல் மிகுந்த விஷயம்தான்!

எங்கள் மாமா பிணை சத்திரன் வாரையோ காதலித்தான். போய் விட்டான் அவனுடன். திரித்தது விஷயம் என்ற நினைத்தான். திரு

வாரூர் குண்டிராய் புறக்கிணை முட்டுகிறார். "தெரியாதா உங்களுக்கு? அந்தப் பெண்

பத்மாவைவா பெண் பார்த்துப் போகிறாள்? அவன் அண்ணன் ஒருவன் வாரையோ

ஒருத்தியை இழுத்துக் கொண்டு..." இவ்வாறு பேசினால் பெண் பார்த்த வர

பயர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? இப்படி அவர் பத்மாவைக்கு வரும் வரலாறு

கிணத் தம்மிடம் இருக்கும் முழந்தினை தோற்று விட்டான். காரணம் அவர் பெற்ற

ஒரு மகன்தான். அவன் வாராய் ஏதெடுத்தப் பார்ப்பதில்லை.

"பத்மாவைப் பார்த்து மாதிரித்திருந்தால் திய என்னவாகிப் பெயராய் அப்படியே முட்டை கட்டி வந்தது விட்டு மிணை உங்களை கவனித்தேன்?"

"அப்பா!" "உம்!"

"ஏனோ, இப்படி நீங்கள் உங்களுக்குத் திருத்தித்திரிங்கள்!"

"உங்களுக்குப் பெற்ற பிணைகள் எல்லாவது தாய் வாழ்க்கை உதவுகிறார்கள் என்ற ஆராய்ச்சி சொல்கிறேன், அப்பா!"

"புரியவில்லையா? உங்களுக்கு என்ன வந்த விட்டது?" என்று பத்மா.

"சத்திரன் போனது விடுத்து நீதான் எனக்குப் பிணை, குழந்தை எவ்வாம்."

பிணை மெனசும் இருவரிடமே காணப் பட்டது.

"உங்களுக்கு எல்லா வும் நடக்க வேண்டும். அதற்கு நான் தெரு

வரலாறுவாரியாரானே தருவித்தேன்."

"சரி, சரி, சாப்பிட வாராய்க்க அப்பா."

"இந்த உதவிக்கு இப்படியே சாப்பாடு போட்டு வளர்க்கிறேன்

தந்திர உண்மையை அடிக்கடி ஏதாவது போடுகிறேனா?"

"அட, சட்டி இந்த மாமாவைக்கு வேதா

தத்தை யார் யாக்கி அன்பு என்ற திய தெரிந்திருக்க வேண்டா

மா?" என்று மனத்தினை தந்திருக்கொண்டேன்.

"நீ தந்திருக்கிறாயே வேண்டும். வயது ஆ

றது யார் குழந்தை. மற்றவர்கள் என் குழந்தைகளை அஃ என்று சொல்லக் கூடாது. என்ன நான் சொல்வது?"—என்றார் அவர் மிகுந்த சொகத்துடன்.

பத்மாவும் தன்வாட்டினும், ஏதோ புதித தவம்போல, பிறகு தந்தையும் மகனும் சாப்பிட உங்களை போலார்கள்.

மாமா சொன்னபடி, பெற்றவர்களுக்குத் தன் குழந்தை போல் குழந்தைகள். ஆனால் மற்றவர்களுக்கெல்லாம் அப்படியே காட்டி வளிக்க முடியுமா?

ஒரு சின்னச் சம்பவம் இப்போதும் என்ருச் சிப்பியைக் கொண்டு வருகிறது. திண்கு

போது, மாமா திருத்திவிருந்து ஒரு அழகான வரலாறு பார்த்து வந்தார். மற்றவர்கள்

தேராக மாமா வீடு நோக்கி வரவில்லை. எங்கள் மாமா வீட்டைக் காட்டுப்படி குண்டு

ராணை முதல் குழந்தைக் கெட்டார்கள்.

சமயத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள் டார் குன்றோம். நம் வீட்டுக்கு அடிதட்டிச் சென்று உட்கார்வைத்தார். அப்போது பத்மா சாராரைப் புடையவுடன் குன்றோம் பெண் ணுடன் அமர்ந்து பாடிக்கொண்டிருந்தாள். பாடல் இவ்வையாக வெளிவரவே "தமிழ் மணக்கிறேன்" என் று கு ள ம் மாப்பிள்ளை. "ஆமாம் எங்கள் பெண் பாடுகிறாள்" என்று சொன்னாராம் குன்றோம்!

"அடி அந்த மனுஷன் யார்? என் று ஏதோ மாதிரி பிடுக்கே" என்று மாப்பிள்ளையைப் பதமா சதனுப் பகமாயவே விமர்சனம் செய்து விட்டாள்.

உண்மையில் மாப்பிள்ளைப் பார்வை துரு ணுடன்தான் ஒட்டி வேண்டும். பட்டென்று உண்மையை ஒளிக்காமல் சொன்னால் கோபம் வருவது இயற்கைதானே.

"ஊர்! அந்த வாயாடிப் பெண் யார்?" என்று மாப்பிள்ளை தலப்பரூர் குண்டு சாவிடம் கேட்டாராம்.

"நீங்கள் தப்பாக நினைக்க வேண்டாம். அவள் கோடி வீட்டுப் பெண். வாயாடிதான்" என்று அவர் சொல்லிக் கிளித்தாராம். பத்மா உடனே ஓடி வீட்டுக்கு வந்து விட்டாள்.

மாப்பிள்ளை குன்றோமின் பெண்ணைப் பார்த்தாராம். உடனே மல்கம் போட மல் அப்பாவைப் பிடித்துக் கொண்டாராம்.

"ஐயா! உங்கள் பெண் பாட்டில் இவ்வைய கொட்டப் பாடுகிறாள். மார்த்தியோடு....."

என்ன சொல்லி எழுத்து வந்திருப்பார் என்ற விஷயம் கதரிசுக்குவிட வேண்டியது தான். என் மாயா வீட்டுக்குப் பிறகு அவர்கள் வந்தார்கள். பத்மாவைப் பார்த்தபோது, குண்டு சாவி வீட்டில் சொன்ன சொல் ளுபகத்துக்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

"ஊருக்குப் போய் எழுதுகிறோம்" என்று சொன்னவர்கள் இன்றுவரை எழுதவில்லை.

திருவாரூர் குன்றோம் உடனே வேறுவிதமாகக் கவீது திரிக்க ஆரம்பித்தார்: "இந்தப் பெண் வாயை முடிக்க கொண்டு இருக்கக் கூடாதா? தான் சம்பவ என்ற விஷயம் என் இப்படி, எது இப்படி, வாய் இப்படி என்று யார் இவளை விமர்சனம் செய்பவர் சொன்னார்கள்? சே, சே! இவளாக என் பெண்ணுக்கு வந்த வரல்களெல்லாம் போய் விட்டனவே!"

ஊரார் வாயாடிப் பட்டத்தைத் தாராளமாக எங்கள் மாயா பெண் பத்மாவுக்கு வைத் தாலும் என் மனைவி சாத்திற்கு மட்டும் அவள் வாயாடியாகத் தெரியவில்லை.

ஒரு தான் தான் எங்கோ அவசரமாகப் போக வேண்டியிருந்த போது சாத்திலி-என் மனைவிதான்—வந்தாள்.

"பத்மாவுக்கு நீக்கணாவது ஒரு வரலைய் பாரிக்கக் கூடாதா?"

"வாயாடிக்கு யார் வருவான்?"

"இதோ பாருங்கள். எனக்குப் போய் வந்த போய் வரும். பத்மா அழுவியே குறைந்தவளா? உண்மையை ஒளிக்காமல் கூறுகிறாள் அது உங்களுக்கு வேப்பக் காயாக இருந்தால் அவளை தொத்து பயல் என்ன?"

அடிபட்ட தாயும் சீறும் எம்பார்கள். அந்த விதத்தில் என் மனைவி பத்மாவுக்காக வக் காவத்துவாக்கியது வேடிக்கையாக இருந்தது.

எங்கள் மாயா வரலுக்குத் தேடித் தேடி அகித்தார். தாலும் இரண்டுமுறை மதுரைக் கும். கிழப்பாத்துக்கும் சென்று வந்தேன். இப்படிக்க காலம் வேகமாக ஓங்குவதென்பத தவிர, ஊரியப் பூற்பயமாக இருப்பதைக் கணத்தான் முடிந்தது.

மீனாத்தியை செல்லுகள் போதிக் கொள் டருக்க என் வரல்கள் பாரிதூத மலர் கிளப் போருக்கிக் கொண்டிருந்தன. அப் போது இரண்டு உருவங்கள் நிழல்கள் போன்ற மறைவது தெரிந்தன.

என்றிப் பார்த்தேன். பத்மாவும் கோடி வீட்டு ராமனும்!

இந்த ராமன் வாய்க்காப்புத்தி. வினக்கச் சொன்னால் ஊமை. உணர்ச்சியை வாய்க் குவமாகக் கொட்டத் தெரியாத ஒரு ஊர்மம். இந்தக்குறைவுடன் பத்மாவுடன் பழங்கிருது? என்மனம் அடித்துக் கொண்டது. மலர்கள் என் வரத்திலின்று தலுவின. என்னை எதெய்யா பார்த்தன.

உன்னே வந்தேன். பத்மா ஒன்றும் அறி வாத குழந்தையோம் ஊருசலிக் உட்காரி த்து கொண்டிருந்தாள்.

"பத்மா! உனக்கு யார்வீது ஆகலெனோம்." பத்மா மெனமமமி விட்டாள்.

"ராமன்வீது ஆகலவா?"

திருடன் விதிப்பதைப் போலப் பார்த்தான் பத்மா.

"வாய்க்கா ஊர்மம். வாயாடி உனக்கு அவன் சலிவானவனு? என்ன போக்கியதை அயலுக்கு?"

பத்மாவின் விதிக்கொணத்திக் இரண்டு சொட்டுக் கண்ணீர் உருண்டு வந்தது.

"அத்தான்! அவரைத் தாறுமாலுக் போ வேண்டாம், வாய் இருந்தால்தான் ஆண் பிணியவா? என் ஒருவாய் போதும். தான் அவரைக் கவனித்தக் கொள்வேன். எனக்கு அவர்தான் தெர்வம். குரு என்வாய்."

பத்மாவை இப்படிப் பேசுகிறாள் என்று மோசெத்த வேளலிக் மாயாவும் திகடுவென்று அங்கே வந்தார். தான் அவரைப் பரிதாப மாகப் பார்த்தேன்.

"என்வாய் கேட்டேன். பத்மா! நீ செய்த வாலியம் சலிவேனலுக் தான் மறுக்கலிக்கி. இதோ ராமன் வீட்டுக்குப் போய்ப் பெரி ழடிவு செப்பிடுதல்" என்று மோல்கி வெளியே சென்றார்.

தான்விவையானேன். பத்மா யோசுடியவாய்க் பிரமை பிடித்தவன் போன்று நின்றுன்.

ஊருக்குச் சென்று அப்போது திரும்பிய என் மனைவி சாத்தி புரிவாத நினைவின் என்னைப் பார்த்தாள். வினக்கிக் சொன்னபோது அவனும் திகைத்தான்.

எங்கள் தெரு வாய் அடைத்து விட்டது; குண்டு சாவி ழுக்கியமேல் விரலி வைத்தார். வாய்க்காப்புப் பூச்சி ரொணுக்குப் பத்மா மனை விதக் திருமணக்கொணத்திக் தின்றுபோது வம்பனக்கும் பெண்கள் கோடிடி. செல்லிக் குறிப்புடன் தொக்கின.

ஒரு வாய் என்வா வாயவடிப் அடக்கி விட்டது! 'அடி' செய்த ழுன் வித்தை இதுதான் போதும்!

அபிதய தீர்மானம்

தீ தீர்மானத்தினை நெததொகவி விவகிதம் பரதநாட்டியக் கிணக்கு ௪௦ இனியாக உலகியே யெது எத்த நாட்டியத் தடனக் கிணையவுப் சொல்ல முடியாது. உலக அரக்கியை தனிப் பெருமையுடன் விவகிதமும் இதற்குக் கிணக்குரிய பன தூக்கம் பழக்கமும் முதல் வட மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கல் பட்டும் தமிழியை இயற்றப்பட்டும் வந்திருக்கின்றன.

தருமிய சில எல்லம் பரத நாட்டியக் கிணக்கு நெடுமய பக்கம் உணராதிருந்தது போலவே, இந்த தூக்கமும் மெட்பாரதமும் கிடந்தன.

ஆனால் தந்தையத்திய தீவியே. பரதக் கிணக்கு நெடுமயத் தமிழர் உணர்ந்து ஒலி எப்போதையும் விட அநிக நெததையுடன் விட்டுக்கு விடு பெண் குழந்தையனுக்குக் கந்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அநிக அவர்களுக்குள்ள ஆர்வமோ கட்டப் பிடிக்க முடியாத அளவுக்குப் பெருகிவிடுகிறது. கிணக்குப் போற்றி வளர்ப்பது தன் உடமை என்பதை அரக்கம் ஒலி உணர்ந்து செயலாற்றி வருகிறது. இத் தீவியின் நாட்டியக் கிணக்குரிய தூக்கம் நெடுமெடுக்கப்பட்டுப் பிரகரிக்கப்படுவது மனிதர் கிணக்குரிய செயலாகும்.

இந்த மூலதனியை தந்தியைவரராகவல் வட மொழியில் இயற்றப்பட்டு, விரரணமையல் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கல் பட்ட இத் தூக் குர விரரணர்களால் நெடுமக்கம் கொடுக்கப்பட்டதாகும். அவரது தொழில் இதுதான் ஒரே ஒரு கையு, மூலமையையும் தாழ்ப் பெரு வக்கமயத்தது. கிணக்கு வந்தவ வடமொழித் கிணக்கையுடன் ஒலி பிட்டுக் கிணக்கு நாட்டியம் பரிதும் மான வர்களுக்கு இந்தியமையாததாக அமையுமாறு டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதன் தூக் தீவியத்தார் செய்கிட்டுக்குகிறார்கள்.

கிணக்குமிடம்: டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத அபிதய தூக் தீவியம், அடையாது சென்னை-20; விவ: கு. 5-0-0-0.

மொழும் அமைதியும்

நூல் இவ்விய வானியை என்மென்றும் கட்டிட்டுப் பிரகரிக்கும் தாரணமயக் கிணக்குமயர் மகன் டாக்டர் உலகியே. அவர் எழுதிய மொழும் அமைதியும் உலகியே பிரதிபி பெற்ற இவ்வியக்கமும் ஒன்று. இத் தமைய உலகியே பிரதிபி பெற்ற தூக்கம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வேலியை வெளியுது அநியாவசியமாகும். இத் தமைய அநிய தொண்டுகித் திரு எம். சங்கரன் அவர்கள் செய்கிறார்களே.

உலகியே மொத்தம் மெதது டாக்டர் அவர்களின், மொழும் அமைதியும் மிகப் பெரிய தூக் என்பதொடு மிக உயர்ந்த இவ்வியப் மொழியும். தூவிய அப்படியே மொழிபெயர்த்தால் அநிக மூலமயிரம் பக்கங்களுக்கு மெடு வந்ததற்கும் என்று பதிப் புகரவில் என்பதிலும். அப்படியப்பட்ட பதிப்

மான்டமயான தூவிக் கருகித் தமிழாக்கும் மொது பப்பகிதியுடன் நிதானமாகச் செயல்பெயரும் என்பது கெளிப்படை. 'பன வறுடக்கனாகவே எங்கு இத் தூவிக் கருகித் தீத் தமிழின் தாரணமும்' என்ற எண்ணம் இருந்த வந்தது' என்று ஆகிரிவர் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்.

இப்பத்தகத்திய மூன்றுமயில் ஆகிரியும் பதிப்புகரையில் பதிப்பகத்தாரும் மிகக் குறுகிய காலத்திள்—பதினாற்தே நாட்களில்—இதற்குக் கருகியும் தமிழாக்கியும் கிட்டதாகக் கருகிறார்கள். 'ஏன் இந்த அவசரம்?' என்பது தமக்குப் புரியக்கிட.

நூல் நாட்டியக் கீது தெய்வோவியல் பெற்றிதரமாகப் படை பெருத்துச் சென்று திருப்பும்போது அமைப்பும் கிணக்கு தமக்கு் கிணக்கு மிகமணியாகக் கொண்டு புரியப் பட்ட தூக் மொழும் அமைதியும். இடை இடைமே காதலும் கிரமும் உடமை உணர்ச்சியும், மொருமையும் கதாபாத்திரக்களின் வானியாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

கிணக்குமிடம்:—பாரதி பதிப்பகம், சென்னை-17, விவ: கு. 7-50.

புக்கியே, வயக்கியே!

இத்தப் மொக்காத காதல் விவாதி கிணக்கு, உடற்கரை, ஆதிமேரும், மதகை, மாததடி ஆகியவற்றை மெய்யாகத் தான்கு, இந்த நாட்களில் காரியாவயங்களுக்குள்ளும் பிரபலித்து கிட்டது. ஆண்களும் பெண்களும் மொட்டி மொட்டி கொண்டு உத்தியோகத்துக்கு வரத் தொடக்கி விடவே, காதல் களமும் இத்தத் தொத்து விவாதி காரியாவயங்களைச் சம்பந்தித் மதியவகி விருந்து இறக்குமதியான 'புது'வைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஆட்டத் தொடக்கி கிட்டது.

இத்தப் பெருமையையும் மிகமணியாகக் கொண்டு புரியப்பட்டதாத இத்ததனும், ஒரே காரியாவயத்திற் உத்தியோகம் பாரிக்கும் குருகாரியும் கித்தாமணியும் காரியாவய அதுவக்கித் மறந்து, பன கண்கள் பார்த்தும் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் மறந்து காதல் அதுவக்கித் கவனிக்கத் தொடக்கி விடுகின்றனர். காரியாவயக்கியே காதல் புத்தது, செய்கிறதனுக்கு இருக்குத் தேவத்தும் பணியை ஏற்றின்றது என்பதையும் மொடிக்காட்டி விடுகின்றனர்.

கித்தாமணியின் சகோதரி காதல்கத்தத் தன் காதலியாக்கிக் கொண்ட பாது, கித்தாமணியையும் தன் கணப் பானையாக்கிக் கொண்டு, காதல்கத்தியை கிண்கியாக்கிக் காரியத்தகதி எறித்துக் கொண்டு பார்த்திருக்கிறார்.

இப்படியெல்லாம் கிணக்கு-கிணக்கினை ஏறி படுக்கித் காதல்குக் கணையும் விடுவிறப்பும் கொடுக்க வந்த ஆகிரிவர் திரு. ஆர். எம். மணி பாரதப் பண்டிக்குப் பக்கம் கிணையம், கயமானியை காதலைய முடிக்கிறார்.

மேலும்: மீதுட்டி பதிப்பகம் 213 ஆகிரிவர் மொடு, சென்னை-4, விவ: கு. 3.

போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்டை
பல் வைத்தியர்கள் ஏன்
சிபார்சு செய்கிறார்கள்
என்பதற்கான விஞ்ஞான
முறை காரணங்கள்

போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட்

1. போர்ஹான்ஸ் எதுகளை ஆரோக்கியத்துடன் வைக்கிறது : உங்கள் எலகன் அரிக்கப்பட்டு, ஆரோக்கியமில்லாமல் இருந்தால், உங்கள் பற்கள் விழுந்துவிடும் என்று பல் வைத்தியர்கள் சொல்லுவார்கள். சத்தம் கலியும் எலகன், வீய்லி எலகன், புய்ஸ்ஸுளும், உகம் எலகன் இவைகளுக்கு போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட் கொண்டு இலேசாகத் தேய்க்கவேண்டும். அவைகள் உடனேயே கெட்டியான ஆரோக்கிய நிலைக்கு வந்துவிடும். போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்டு மட்டுமே, டாக்டர் ஆர். ஜே. போர்ஹான்ஸ் பக்குவப்படுத்திய பல் நோய்களிலிருந்து விரைவு பாதுகாப்பு அளிக்கும் துவர்ப்பு பொருள்கள் சேர்த்துக்கொண்டன. இதனால் தான் போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட், எலகன் சம்பந்தமான கொடிய நோய்களிலிருந்து சிறந்த பாதுகாப்பு அளிக்கும்.
2. போர்ஹான்ஸ் பல் கொத்தையை அகற்றுகிறது. விரைவு துவர்ப்பு பொருள் கொண்ட போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட் கொண்டு அன்றாடம் பல் கிணக்கிதல், கொத்தாக்குத் காரணமான கிருமிகள் முற்றிலும் அழிந்துவிடும். இந்தியாவில் சமீபத்தில் தடைபெற்ற போர்ஹான்ஸ் பேட்டியில், முற்றிலும் திடமாயும் ஆரோக்கியமாயும் பற்களுக்கான 45-விருத்து 93-வாசிற்ருட்டவர்களுக்கூட கலந்து கொண்டனர். தங்களுடைய பற்களில் சிறப்பிற்று, தங்கள் அன்றாடம் தவறாமல் போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட் உபயோகித்து வருவதே காரணமென, அவர்கள் யாவுகும் கூறினர்.
3. போர்ஹான்ஸ் எலகன் சிதைவைத் தடுக்கிறது : போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட், பற்களில் எலகன் சிதைவாவிடாமல், பற்களை அவைகளின் இயற்கை நிலையில் வைப்பதுபோல், கத்திகரிக்கும் குணம் வாய்ந்த வறுவழுப்பான டூத் பேஸ்டாகும். பற்களின் ஆரோக்கியத்தைத் தவறாமல் பேணிவருவதன் மூலம், உங்கள் புள்ளைகளை ஒளி வீசச் செய்யலாம். போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்டை அன்றாடம் தவறாமல் உபயோகியுங்கள்.
4. போர்ஹான்ஸ் கிருமிகளை அழிக்கிறது : போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட், வாய் தாற் தக்காத அகற்றி. உங்கள் வாயை முற்றிலும் கத்தமாக வைக்கும், வாய்க்கு நறுமணமுடைய, உங்கள் தாக்கும் மேலவாய்கூட கத்தமாக இருக்கவேண்டுமென்பதை ஓர்பகத்தில் வைப்புகள். உங்கள் தாக்கின் கீழ் சிறிது போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்டை வைத்து ஒரு தேர் பிரஷ் அல்லது வீரலிஷ்ஸ், கிருதுவாய் குறப்பவும் போர்ஹான்ஸ் டூத் பேஸ்ட் உணவுத் துணுக்குகள் மற்றும் கிருமிகளை விளையில் அகற்றும்.

ஒரு பல் வைத்தியரால்
தயாரிக்கப்பட்டது

GEORGEY HANNERS & CO.
PRIVATE LTD.

பத்மினியின் தேக காந்தியோடு

நீங்களும்
மினிஸலாம்!

பரத் ப்ரெஸ்டிகியஸ்
"லிக்ரமா தித்ரன்" படத்தின்
அழகு நட்சத்திரம் பத்மினி

பத்மினி திரைப்பட நடிகை நடிக்க
வாகப் பிரசித்திபெற்ற அழகு கிவத்திர
னும் மட்டுமல்ல, அழகினும் கூடத்
தான். பத்மினி போன்ற சினிமா அழகி
களுக்கு எப்படியோ அந்த மோன உம்
களுக்கும் மாதிரி மோனியை மாதிரி
மோனியும், மோனியை பத்மினி தத்துவமும் குறிப்பு இதை: - மோனியைத்
தான் தான் உபயோகிக்கும் தூய, மென்மையான வகை டாப்ஸெட்
சோப்பின் மென்மையே மென்மையே! வகை சோப்பின் மிகுந்த
துவாரிதும், கொஞ்சம் கொஞ்சம் நறுமணத்திலும் இன்பம் வகை
பத்மினி, நீங்களும் அல்லாதமே இன்புறலாம் - இன்றே வகை சோப்
உபயோகித்துப் பாருங்கள்!

தூய, மென்மையான **லக்ஸ் டாப்ஸெட் சோப்**
சினிமா நட்சத்திரங்களின் அழகுசாதன சோப்

விநாயக சிவ சிவெட் தயாரிப்பு

LTS. 565-50 T20